

Cuộc Chiến Học Đường

Contents

Cuộc Chiến Học Đường	2
1. [Chương Giới Thiệu]	2
2. Chap 1	4
3. Chap 2	7
4. Chap 3	10
5. Chap 4	13
6. Chap 5	16
7. Chap 6	21
8. Chap 7	22
9. Chap 8	25
10. Chap 9	30
11. Chap 10	32
12. Chap 11	35
13. Chap 12	37
14. Chap 13	40
15. Chap 14	43
16. Chap 15	44
17. Chap 16	46
18. Chap 17	46
19. Chap 18	47
20. Chap 19	48
21. Chap 20	50
22. Chap 21	51
23. Chap 22	53
24. Chap 23	55
25. Chap 24	59
26. Chap 25	61
27. Chap 26	63
28. Thông Báo	65
29. Chap 27	65
30. Chap 28	68
31. Chap 29	70
32. Chap 30	72
33. Chap 31	74
34. Chap 32	77
35. Chap 33	79
36. My Prolife, thông Báo Và Đòi Lời Tác Giả	80
37. Chap 34	82
38. Thông Báo T.t	84
39. Chap 35	84
40. Chap 36	87
41.	91

42. Chap 37	91
43. Chap 38	94
44. Phiên Ngoại #1	97
45. Chap 39	99
46. Chap 40	101
47. Chap 41	103
48. Phiên Ngoại #2	106
49. Phiên Ngoại #3	108
50. Phiên Ngoại #4	110
51. Phiên Ngoại #5	112

Cuộc Chiến Học Đường

Giới thiệu

Author: Minyu [gọi là Yuu cho nó ngắn gọn] Category: hài hước, học đường, lãng mạn. . . Status: n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cuoc-chien-hoc-duong>

1. [Chương Giới Thiệu]

Author: Minyu [gọi là Yuu cho nó ngắn gọn]

Category: hài hước, học đường, lãng mạn ...

Status: nhân vật k thuộc về Yuu, nhưng số phận của nhân vật do Yuu quyết định *cười đều*

Casting:

____ NHÂN VẬT NỮ ____

* Lâm Minh Hy [nó]

Gia thế: Con của chủ tịch tập đoàn chuyên kinh doanh về thời trang STYLE đứng hàng đầu cả Châu Á về thời trang và về mặt thành công và tài chính

- Là 1 đứa con lai, ba là người , mẹ là người Mỹ [người mẫu nổi tiếng Châu Á Christy] . Như được sở hữu từ mẹ, cô có 1 nét đẹp rất hoàn mỹ. Là 1 HS cấp 3, từng tham gia 1 vài cuộc thi nổi tiếng của nước ngoài, và đã đoạt giải [thi với nhóm bạn thân ” Four Shining Angel ” (1) của mình : nhóm này Yuu sẽ nói sau] Đã học tất cả loại võ: Karate, Judo, Taewondo, biết sử dụng kiếm, súng, dao và phi tiêu ... và là chủ tịch CLB , bóng đá, bóng rổ , bơi lội và tennis ở CLB Juska . IQ cao ngất ngưỡng: 298/300

- Biệt danh: Selca

* Trần Tố Kỳ

Gia thế: Con của chủ tịch tập đoàn xây dựng POWERFUL đứng hàng đầu cả Châu Á về xây dựng

- Là 1 đứa con lai,ba là người Pháp,mẹ là người [tổng giám đốc công ty thời trang LIGHT] . Cô đã tham gia nhiều cuộc thi thời trang với nhóm bạn thân. Đã học võ Karate và Judo,biết sử dụng súng và dao,là phó chủ tịch CLB bóng rổ và bơi lội ở CLB Juska . IQ : 295/300

- Biệt danh: Vera

* Đỗ Xuân Mỹ

Gia thế: Cháu của tổng thống nước Mỹ

- Là 1 đứa con lai,ba là người Mỹ [tổng giám đốc tập đoàn về thương mại SMARTIN] ,mẹ là người [diễn viên Cryno nổi tiếng nước ngoài] . Cô tham gia nhiều cuộc thi thời trang với nhóm bạn thân. Đã học võ Karate và Taewondo,biết sử dụng phi tiêu và dao,là phó chủ tịch CLB tennis và CLB bóng chày ở CLB Juska . IQ : 297/300

- Biệt danh: Rachel

* Trịnh Mẫn Như

Gia thế: Con của tổng thống nước Nga

- Là 1 đứa con lai,ba là người Nga,mẹ là người [là bạn diễn với mẹ của Mỹ,diễn viên Nami nổi tiếng nước ngoài] . Cô tham gia nhiều cuộc thi thời trang với nhóm bạn thân của mình . Đã học võ Karate,biết sử dụng súng và côn,là chủ tịch CLB bóng chày và phó chủ tịch CLB đá bóng ở CLB Juska . IQ: 296/300

- Biệt danh: Lucy

*** (1) *** Four Shining Angels [Tứ Đại Thiên Thần Tỏa Sáng] : là 1 nhóm gồm 4 cô gái : Selca,Vera,Rachel, Lucy [giới thiệu ở trên ảnh],rất nổi tiếng trong thế giới ngầm,ai nhìn cũng phải khiếp sợ,vì nhóm này có 4 cô gái vừa xinh đẹp,vừa giang hồ,vừa nhiều thành tích trong thế giới ngầm này,bằng đẳng nào thấy cũng phải sợ

_____ NHÂN VẬT NAM _____

* Phan Thiên Bảo [hấn]

Gia thế: Con của chủ tịch tập đoàn chuyên kinh doanh về các mặt hàng điện tử ELECTRONIC đứng hàng đầu cả Châu Á về điện tử

- Là 1 đứa con lai,ba là người Úc,mẹ là [tổng giám đốc tập đoàn ELECTRONIC] . Có 1 ban nhạc với nhóm bạn thân [Four Charming Prince (2)] ,ban nhạc tên là Black Diamonds (3) [Những viên kim cương đen] . Đã học võ Taewondo,Karate và Aikido,biết sử dụng súng,và là chủ tịch CLB bóng rổ,bóng đá,bơi lội ở CLB Ewo . IQ : 298/300

- Biệt danh: Henry

* Cao Minh Lộc

Gia thế: Con của chủ tịch tập đoàn chuyên kinh doanh các nhà hàng nổi tiếng JOLLY đứng thứ 2 cả Châu Á

- Là 1 người 100%,ba là người ,mẹ là người [diễn viên Angela nổi tiếng ở Mỹ] . Là thành viên ban nhạc Black Diamonds. Đã học võ Judo và Aikido,biết sử dụng dao,và là chủ tịch CLB tennis và phó chủ tịch CLB bơi lội ở CLB Ewo . IQ : 295/300

- Biệt danh: Andrew

* Phạm Bảo Quân

Gia thế: Con của nữ hoàng nước Anh

- Là 1 đứa con lai,ba là người ,mẹ là người Anh . Là thành viên ban nhạc Black Diamonds. Đã học võ Karate và Judo,biết sử dụng phi tiêu và là phó chủ tịch CLB tennis . IQ : 296/300

- Biệt danh: Edward

* Hoàng Tuấn Phong

Gia thế: Con của chủ tịch tập đoàn chuyên kinh doanh về thời trang ROSE đứng thứ 2 cả Châu Á về mặt thời trang

- Là 1 người 100% . Là thành viên ban nhạc Black Diamonds. Đã học võ Taewondo và Judo,biết sử dụng côn,là chủ tịch CLB bóng chày ở CLB Ewo . IQ : 294/300

- Biệt danh: James

*** Yuu nói thêm: 4 chàng này ” sát gái ” hơi pị kinh,1 ngày 2 nàng là hủ =.=”

(1) Four Charming Prince: Bốn chàng bạch mã hoàng tử,là 1 nhóm gồm Henry,Andrew,Edward,James (giới thiệu ở trên rồi í),cũng rất nổi tiếng trong thế giới ngầm,ai trong giới giang hồ mà thấy cũng phải khiếp sợ,bốn chàng rất ư là đẹp trai,vừa đẹp,vừa giang hồ

(2) Black Diamonds (những viên kim cương đen) là tên ban nhạc của nhóm Four Charming Prince,là 1 nhóm nổi tiếng toàn quốc,fan của họ cao đến cả mười mấy triệu người,tên fan là Jewels (đá quý),nhóm này vừa hát vừa chơi nhạc cụ: Henry chơi ghita điện,Andrew chơi piano,Edward chơi ghita điện,James chơi trống

Lời tác giả: MONG CÁC BẠN ỦNG HỘ TỐ ~ MinyuXMWolf ~

2. Chap 1

7 a.m - Mỹ ...

- Đi chơi không tụi bây?

- À há,được á!!!

- Được được,kaka

- That's a great idea,hahaha

Ở trong 1 căn phòng,có 4 cô gái đang ngồi nói chuyện với nhau.À há,là 4 cô nàng dễ xương đây mà: là Lâm Minh Hy,Trần Tố Kỳ,Đỗ Xuân My,Trịnh Mẫn Như.Nói cùng nhau thui chứ mỗi nàng 1 việc: Hy thì đang nằm trên giường nhắm mắt [Yuu chả pít pả làm gì,hô hô hô],Kỳ thì đang ngồi trên máy tính pấm pấm gõ gõ gì đó,My thì đang ngồi trên ghế sofa ở kế cái giường pấm pấm gì đó trên điện thoại,Như thì đang ngồi ghi ghi chép chép gì đó trên bàn học của Hy (đang ở trong phòng của Hy ^^) =.= [Tác giả mà ứ pít cái tụi nhân vật làm cái quần gì hết là saoooo? Ưc chế vlezzzz >.<>

- Vậy đi!!! Wake up wake up! - nó nháy mắt với tụi bạn rồi nhìn lại thì thấy 3 đứa kia vẫn ” Bình chân như vại “,rồi giờ 1 tuyệt chiêu ” Long trời lở đất ” ra - THẾ NÀO?TỤI BÂY CHỊU ĐỪNG DẬY CHƯA,RƯỢU MỒI KHÔNG UỐNG,MUỐN UỐNG RƯỢU PHẠT À!!!??? - Nó la lên

Cả đám hết hồn,nhỏ My đang ngồi trên ghế sofa pấm điện thoại thì té cái rầm xuống đất,nhỏ Kỳ thì xém đập đầu vào cái màn hình máy tính,nhỏ Như thì làm rách cả trang giấy đang viết [OMG!!!Sức công phá kinh hoàng thật *lau mồ hôi*] . Giờ 3 nhỏ mới hoàn hồn lại,nhỏ My đang xoa xoa cái mông vừa mới tấp đất ” an toàn ”,3 nhỏ giờ mới hiểu tình hình ...

ONE ..

TWO ..

THREE ...

- Tuân lệnh! - 3 nhỏ đứng ây xếp 1 hàng thẳng rồi giơ tay lên chào kiểu quân đội
- Hahaha,OK,đi đâu đầu tiên nhờ? - Nó cười sặc sụa rồi hỏi
- À,ừm ... Đi shopping nhé? - Kỳ ra ý kiến
- Theo tao thấy thì nên đi ăn kem,hí hí - Mỹ vừa nói vừa cười
- À há ... Đi xem phim điiii - Cái chữ ” điiii ” của nhỏ Như kéo dài làm cả đám giật toáng người,thế là cả đám quyết định đi xem phim [OMG!Sức công phá của pà này cũng kinh dị thật ==’]

Tối rạp chiếu phim MOVIESTAR ,cả lũ đưa ra quá trời quyết định về bộ phim sẽ coi,nào là phim kinh dị,phim tình cảm,phim hoạt hình,phim hài ... Cãi nhau hơn nửa tiếng đồng hồ,cả đám quyết định chọn phim hoạt hình RIO 2 [Ý định đi xem fim hoạt hình là của chị Như nhà ta đấy!]

Sau khi xem phim xong,cả lũ ra ngoài,mặt đứa nào đứa nấy phờ phạc,xám xịt lại ... Vì ..

—
—
—
—
—
—
—
—
—
—

Chị Kỳ và chị Như nhà ta khoái quá tung nước ngọt,bắp rang bơ ra tùm lum,dính đầy vào thân thể,quần áo của mọi người và của Hy và Mỹ

- Này này này,2 người làm gì để người ta chửi cả lũ thế này? - Hy tức giận hỏi
- Thì tại tụi tớ phần khích quá! - Kỳ và Như đồng thanh
- Quần áo như vậy sao dám ra đường,hix hix - Mỹ nhăn mặt
- Để tớ! - Hy nói rồi gọi điện thoại cho ai đó

....

- Alô,chị Linda hả?Em - Selca đây,tụi em giờ như mấy con chuột ướt ấy,chị đem gấp cho tụi em 4 bộ đồ nhé,như thế nào cũng được,tùy chị quyết định

- ...

- Dạ... Tụi em đang ở rạp phim MOVIESTAR ạ!Chị đem gấp nhé!

-...

- Dạ,thanks chị!

- ...

- OK,Bye chị

Nó cúp điện thoại rồi nói với mấy đứa bạn:

- Chị Linda sẽ đem đồ cho chúng ta,đợi 2 phút thôi!

Sau 2 phút,1 chiếc limo Mercedes Benz S Class đậu ngay gần rạp phim MOVIESTAR,1 cô gái từ xe bước ra,cô mặc 1 chiếc đầm tím dài ngang gối,tay cầm 4 chiếc túi đi về phía tụi nó

- Selca! - Cô gái kêu to,nó quay lại nhìn rồi chạy ra phía cô gái
- Linda!Chị nhanh thật đấy! Thanks chị nhìu nhá! - Nó ôm cô gái rồi cười
- Oh,no welcome,đồ em cần đây,4 bộ nhé,giờ chị phải về,bye em! - Cô gái tên Linda đưa 4 chiếc túi cho nó rồi lên xe đi

* Linda (Linda Stephen) : 1 cô gái người Mỹ,với nước da trắng và mái tóc vàng nhạt,cô là nhân viên trong tập đoàn thời trang STYLE của gia đình nó ở Mỹ,nói đúng hơn là 1 nhà thiết kế trẻ,nổi tiếng và tài năng,rất yêu quý tụi nó,là người chuyên thiết kế các mẫu thời trang riêng cho tụi nó

Nó cầm 4 cái túi rồi chạy về phía tụi bạn đang ngồi,nó giơ túi lên thì thấy chị Linda còn đóng tên vào cho tụi nó,nó chạy tới và đưa ỗi đưa mỗi cái túi

- Vera! - Kỳ đang ngồi thì nghe tên mình bỗng giật bắn người:

-Gi vậy gì vậy?

- Đồ để thay! - Nó đáp ngắn gọn

- Ờ ừm - Kỳ cầm rồi đi vào nhà vệ sinh của rạp phim để thay đồ

- Tiếp,Rachel - Nó đưa 1 túi cho My,My cũng cầm rồi đi thay

- Lucy! - Nó cũng đưa cho Như 1 túi,nó và Như cũng đi thay đồ

5 phút sau ...

Nó mặc 1 cái áo phong xanh lá in hình quả táo trắng ngay vai áo có 1 dòng chữ Selcavà 1 cái quần short nâu.Kỳ mặc 1 cái áo dây 1 bên màu xanh biển,ở ngay góc áo bên phải có dòng chữ Veravà 1 cái quần jean xanh lửng.My mặc 1 cái đầm ngắn hơn gối 1 chút màu hồng nhạt,ở ngay phần cổ có 1 dòng chữ Rachel. Như mặc 1 cái áo xanh dương dài ngang đùi,góc trái áo nó có 1 dòng chữ Lucyvà 1 cái quần ôm dài đến cổ chân. Mọi người mà nhìn 4 chữ này cũng biết đó là những cô gái trong Four Shine Angels.Nhìn 4 cô gái bây giờ thật đẹp và hấp dẫn.Bỗng nó nhận được điện thoại của papa thì :

- Con đang ở rạp phim MOVIESTAR ạ!

- ...

- Sao cơ ạ? Vâng,có tụi bạn con ở đây luôn

- ...

- Vâng ạ,con và tụi nó sẽ về ngay

Nó bỏ điện thoại vào túi quần,rồi nói với tụi bạn:

- Haizzz,tụi bây về nhà tao hết đi,ba mẹ tụi bây cũng đang ở nhà tao,đang đợi tụi mình về nói chuyện,ba tao cho tụi mình đứng 5phút để về

Cả bọn mặt dãn ra với nhau,nó thấy vậy liền hiểu tình hình,túm cổ 3 đứa nhét vào taxi,rồi cả bọn đi thẳng về nhà...

Về đến nhà,nó mở cửa ra thì 8 người cha mẹ đã ngồi sẵn ở phòng khách,bây giờ phòng khách chỉ nặng nề mùi sát khí.Tụi nó hít 1 hơi dài rồi lễ phép mỉm cười chào người lớn

- Tụi con ngồi hết xuống đây! - Ba nó bỏ tờ báo xuống nhìn tụi nó

Tụi nó im re,chỉ biết lẳng lặng làm theo,khi tụi nó vừa ngồi xuống,ba mẹ tụi nó đã đưa ỗi đưa 1 cuốn sổ màu xanh biển

- Tụi con xem đi! - Ba của Kỳ nói

Tụi nó lật ra xem,ỗi dào ời,là thành tích học tập,điểm tụi nó cao chót vót,nhưng lật trang tiếp theo thì ...

3. Chap 2

... Là bằng thành tích quây phá của tụi nó,nào là đánh bạn,chọc phá thầy cô,hỗn láo,bla bla... Nhieu vô số kể.Tụi nó mặt mày xám xịt lại.Ba nó lên tiếng:

- Mấy đứa con đọc rồi chứ? - Ba nó mím 1 nụ cười đầy ẩn ý

- Ba và tất cả mọi người đã quyết định ... - Ba của My lên tiếng

Tụi nó nuốt nước bọt,hồi hộp chờ quyết định của người lớn

- Sẽ cho các con về Việt Nam học - Ba của Như nói tiếp

Mặt đứa nào đứa nấy như đưa đám,đen thui,tưởng tượng như có 1 đám mây đen đang vây quanh tụi nó.Tụi nó rống lên la hét,khóc lóc ỉ oi,nhưng người lớn ai nào mềm lòng,chỉ ngồi nhìn tụi nó la hét

- Nhưng ... - Ba nó lên tiếng

Tụi nó nghe chữ ” nhưng ” là im re,chờ đợi kết quả

1 ... 2 ... 3 ...

- Tụi con sẽ được sống chung với Daniel và Martin - Cả mọi người cùng cười,trừ tụi nó

Mặt tụi nó đã xám xịt,nay còn tệ hơn

* Daniel (Lâm Minh Ân) : Anh ruột của nó [là anh cả],rất thương iu nó,nhưng cũng rất nghiêm khắc,ai đụng đến nó thì nghĩa là đụng đến anh,giám sát tụi nó rất kĩ lưỡng

* Martin (Lâm Minh Hoàng) : Anh ruột của nó [là anh thứ 2],cũng rất thương iu nó,nhưng dễ dãi hơn ông kia nhieu,giám sát tụi nó rất kĩ và rất rất kĩ

*** 2 ông này cũng sát gái kinh hồn người dân luôn

- AAAAAAAAAA - Tụi nó đồng thanh hét lên,muốn sập nhà luôn

- Hahaha,tụi con đừng lo,mọi người đã đặt vé máy bay và nói 2 anh ra đón tụi con luôn rồi,tụi con đừng lo - Ba nó cười,rồi cả nhà cũng cười,trừ tụi nó

Tụi nó hậm hực lên phòng ...

- Trời đất ơi,muốn đập đầu vô tường quá à trời! - Nó la thất thanh

- Hix hix,còn đâu là chốn tự do - Kỳ sụt sùi

- Quái thật,đang yên đang lành tự nhiên về ,chán muốn chết! AAAAA - My hét

- Lại còn dính vào 2 ông anh của Selca nữa chứ! - Như hậm hực nói

- Hừ,dù gì cũng không năn nỉ được đâu,hay tụi mình bỏ trốn đi - Nó búng tay,cười đều

- Được được,tụi tán thành! - Kỳ lên tiếng.2 đứa kia cũng đồng tình luôn,thế là tụi nó quyết định bỏ trốn

Nó đang định ra mở cửa thì cửa mở không ra,nó có đập cũng không được [cửa chịu lực mà lỵ],rồi nó ra cửa sổ định mở cửa ra nhảy thì ôi thôi,ba nó giăng dưới đó nguyên 1 mớ dây nhợ.Nó ôm đầu suy nghĩ,thế là cả lũ ngu hết luôn,chả còn cách nào nữa.Nó liền nảy ra 1 ý là tối tối có người đem đồ ăn vào thì mình sẽ lợi dụng lúc ấy chạy ra.Cả đám tán thành.

Tối,đúng là có người đem đồ ăn lên,mà không ai khác,mà là ông bố thân iu của nó,dã vậy ông còn đem theo 1 đồng vệ sĩ,trên cả 20 người.Ông bước vào,mím cười,cầm trên tay 4 miếng sandwich thơm lừng và 2 chai nước to khủng

- Chào mấy con,ba mẹ con đã đồng ý cho tụi con ăn như thế này,vừa gọn vừa sạch sẽ nhỉ?Các con đừng kiếm cách trốn đi,vì ta đã cho bảo vệ cả phòng này rồi!Đây,ta để đây,ăn hay không là tùy các con - Nói rồi ông đi xuống nhà

- OMG!!! Giờ làm sao đây,papa tao ghê quá! - Nó ôm đầu la toáng lên

- Thôi,giờ chúng ta đã hết cách,ăn để sống tới mai thui tụi bây - Kỳ lên tiếng

Cả đám tán thành.Tụi nó ăn hết 4 miếng sandwich và uống nước để khỏi đói.Ăn xong,tụi nó lăn quay ra ngủ.Sáng,5h sáng,ba nó lên mở cửa rồi kêu tụi nó dậy,tụi nó nằm ngủ la liệt,đứa trên giường,đứa dưới đất,đứa trên sofa ... Ba nó thở dài rồi kêu tụi nó dậy,kêu hoài mà tụi nó chẳng dậy,đành bước xuống nhà kêu mẹ nó lên xử lí,mẹ nó vừa bước lên thì đã hết âm nhà:

- HY,KỲ,MY,NHU,DẬY HẾT ĐI NÀOOOO!!!SÁNGGG RỒI

Tụi nó hoảng hồn bật dậy,từng đứa một lủi thủi bước vào toilet để VSCN.Xong xuôi,cả đám xuống nhà để ăn sáng,vừa bước xuống,tụi nó thấy người lớn đầy đủ,ba mẹ của mỗi đứa đang ngồi ở bàn ăn để ăn sáng

- Tụi con ăn đi,5h rồi,ăn xong lên soạn đồ,7h máy bay khởi hành rồi - Ba của Kỳ nói

Tụi nó lẳng lặng bước vào bàn ăn để ăn sáng,tụi nó ăn ngấu nghiến,vì tối qua ăn có 4 miếng sanwich sao no,ăn xong tụi nó lên phòng để soạn đồ và thay đồ.Hơn nửa tiếng,bây giờ cũng đã 6h15,tụi nó kéo vali xuống dưới nhà,1 chiếc Chrysler 300 tới đón tụi nó,ba mẹ tụi nó thì đi 1 chiếc limo để tới sân bay.Tụi nó luyến tiếc khi chia tay ba mẹ,nhưng rồi cũng dứt khi có thông báo:“WILL TO FLIGHT DEPARTURE IN VIETNAM 5 MINUTES MORE, WISH YOU A SEAT STABLE” (CHUYẾN BAY SANG VIỆT NAM SẼ KHỞI HÀNH TRONG 5 PHÚT NỮA,MONG QUÝ KHÁCH ỔN ĐỊNH CHỖ NGỒI).Tụi nó liền lật đật chia tay ba mẹ rồi kéo vali chạy xồng xộc vào trong.Qua trạm kiểm soát và đã gửi hành lí,tụi nó liền đi lên máy bay,nó than:

- Ồi dào,lâu thế

À ... thì ra là tụi nó đang xếp hàng để lên máy bay,mà có 4 cái tên con trai kia cứ đứng ì ngay cửa máy bay,tụi nó điên tiết đi âm âm lên chỗ 4 tên đó,nó chỉ thẳng mặt thẳng đứng đầu quất:

- Này anh kia,anh đi nhanh lên,anh làm cái gì mà cứ đứng ì ở đây vậy hả?Anh ở không lăm hả?Cứ như tượng đá ấy!Anh có muốn đi không?Không thì trả lại vé máy bay đi nhá! \$\$\$T%^Y%&*&T\$#\$E\$E#

Nó chửi xối xả vào mặt cái tên con trai đó,1 bên thì tụi nó ủng hộ bạn mình,1 bên là fan của họ nhìn nó bằng con mắt khinh bỉ,châm chĩa,đầy gai góc.Nó thấy có mấy đứa cầm mấy cái bảng đề ” I Love You,Black Diamonds “,” We are Jewels ” ... Nó nhớ lại là có nghe cái tên Black Diamonds này ở đâu đó rồi thì phải,à,nó cũng nhớ ra là cái nhóm nhạc hay hát trên kênh ca nhạc và BXH.Nó đã nhìn ra tình hình,thì nó ” tặng ” cho tên con trai đó 1 cái nhìn sắc bén.Đứa con trai đó vẫn đưa mắt nhìn nó rồi nói:

- Cô,nói đủ chưa?Tôi đứng đây là có lí do riêng,cô nhìn đi,tôi đang nhận và cảm ơn fan của tôi,cô nhìn thấy chứ?Tôi thấy cô cũng đang hào hứng,xinh đẹp mà,sao ăn nói thô lỗ vậy?!

- Hừ,thôi dẹp anh đi,tôi lên máy bay đây,không cãi với anh nữa,tổn nước bọt - Nó nói,ra hiệu kêu mấy đứa bạn lên máy bay rồi quăng lại cho 4 đứa con trai đó 1 cái nhìn rực lửa

Tên con trai đó trong lòng đang rùng rục lửa tức giận nhưng vẫn nhẫn nhịn,vì đang ở trước mặt fan mờ.Khỏi nói thì các bạn cũng biết ai-cũng-biết-là-ai rồi hen,chính xác lun,là nhóm Black Diamonds với 4 chàng: Henry (Thiên Bảo),Andrew (Minh Lộc),Edward (Bảo Quân),James (Tuấn Phong),lí do 4 chàng nhà ta phải về là do ba mẹ iu quý của mấy chàng bắt mấy chàng từ Mỹ về để học,nhưng vẫn có thể chơi nhạc (nhưng không được đi đâu quá)

- Này này,lên máy bay đi,sao ngơ ngác luôn vậy Henry? - Lộc kêu hấn hối

- À ... ừ - Hấn trả lời rồi đi lên máy bay trước,rồi tụi bạn hấn cũng đi sau theo

Sau 5 phút,máy bay cũng khởi hành.Tụi nó ở tào A1 - toa thượng hạng,nó thì đang nghe nhạc,mắt lơ đãng nhìn về phía bầu trời.Kỳ thì đang ngồi đọc cuốn sách với tựa đề ” Twilight ” [Yui đã xem cuốn sách này rồi,dày dả man,thế là Yui chỉ đọc được 1/3 cuốn rồi cất luôn] . Mỹ thì đang ngồi ngủ ngon lành,lâu lâu lại

gục trên vai Như. Như đang mút 1 que kẹo ngon lành [pả đem cả chục cây chứ không ít đâu]. Tụi hần thì ở toa A2 - cũng là toa thượng hạng, hần đang nhìn ngắm bầu trời, khê thở dài. Lộc đang ngồi viết nốt nhạc cho lời bài hát mà hần sáng tác. Quân đang ngồi bấm điện thoại. Phong đang nói chuyện với mấy bạn fan nữ rất nhiệt tình. Mọi người chắc chưa hiểu rõ lắm nên Yuu nói sơ về chiếc máy bay này: Máy bay chia thành 3 toa thượng hạng - A1, A2, A3 - 3 toa này chất lượng y chang nhau, chẳng khác gì hết, A1 là tụi nó và 1 số hành khách, A2 tụi hần và 1 vài bạn fan, A3 là 1 số fan của tụi hần và 1 số hành khách.

Sau 15 tiếng mệt mỏi trên máy bay về, tụi nó uể oải lết xác xuống sân bay, nhận hành lí và đợi 2 ông anh thân iu của nó [Ở Mỹ và chênh nhau 12 tiếng nên từ 7h sáng đến là 10h sáng ở - tức là 10h đêm ở Mỹ] . Tụi nó thấy 4 cái tên khó ưa kia vừa xuống nhận hành lí ra ngoài thì một lũ người động đảo vây kín 4 tên đó, may là có bảo vệ, không là 4 tên đó chết chắc. Lũ người đó [là fan họ đẩy mấy cô nương], người thì cầm băng rôn " WE E BLACK DIAMONDS " , " I LOVE YOU, BLACK DIAMONS " , bla bla ... Người thì cầm điện thoại chụp tía lia tía lịa, tụi nó chẳng thèm quan tâm, bước ra ngoài, những người trong sân bay bây giờ mới chú ý đến tụi nó, khi tụi nó vừa bỏ kính râm ra, mọi người như đứng hình để nhìn tụi nó [trừ cái fan và 4 tên kia ra] : 1 cô gái tóc nâu, uốn lộn ở phần đuôi, tóc được thả tung bay trong gió, nước da trắng hồng, đôi mắt màu tím, sống mũi cao, đôi môi căng mọng màu cherry mặc 1 chiếc áo sơmi xanh nhạt không tay, với 1 chiếc quần short jeans phá cách và 1 đôi giày hình lá cờ Mỹ hiệu Vans. 1 cô gái khác tóc vàng dài ngang lưng, được bím lại dịu dàng, nước da trắng hồng, đôi mắt màu nâu nhạt, sống mũi cao, đôi môi hơi mỏng nhưng vẫn rất quyến rũ màu hồng cánh sen mặc 1 chiếc áo crop top xanh lá, với 1 chiếc short denim và 1 oi96 sneakers trắng Converse. 1 cô gái khác tóc bím màu hạt dẻ, nước da hồng hào, đôi mắt xanh lá cây, sống mũi cao, đôi môi bóng màu cam tươi mặc 1 chiếc áo thun trắng in chữ NEW YORK đen, với 1 chiếc váy màu da ài ngang đùi và 1 đôi giày búp bê màu nâu nhạt. Cô gái cuối cùng tóc màu vàng đồng được uốn xoắn hết, tóc được cô thả tự do trong gió, nước da trắng hồng, đôi mắt màu xanh dương, đôi môi chúm chím màu hoa anh đào mặc 1 chiếc đầm ngắn hơn đầu gối 1 chút không tay, màu vàng nhẹ, với 1 chiếc thắt lưng trắng ở eo và 1 đôi giày búp bê màu hồng. Tụi nó đi ra ngoài thì gặp 2 ông anh của nó đã đứng chờ sẵn, chưa kịp mở miệng anh Hoàng đã lên tiếng:

- Tụi em giống người nổi tiếng nhỉ? Ai cũng phải ngoái nhìn

- Còn phải nói!- Tụi nó đồng thanh

2 ông anh cười khì rồi đem hành lí tụi nó bỏ vào cốp xe, rồi đưa 4 nhỏ lên xe yên vị chỗ ngồi. Khi xe đang chạy nó hỏi anh Hoàng:

- Anh Daniel này! Chúng ta sẽ ở đâu?

- Ở nhà của 2 anh

Tụi nó nghe xong muốn đập đầu vào ghế xe chết quách đi cho rồi. Nghe câu đó xong tụi nó nhớ về 2 năm trước khi tụi nó về

FLASHBACK — 2 YEARS AGO ... Ở NHÀ CỦA 2 ÔNG ANH Ở ...

Tụi nó tí ta tí tởn chạy vào phòng, mỗi đứa 1 phòng, tối tụi nó rủ nhau ra ngoài công viên chơi, nào ngờ bị anh Hoàng chặn cửa lại, thăm ờ từng đứa một, tụi nó cứ tưởng thế là xong, thì anh phán cho 1 câu:

- Tối rồi, không được ra đường, đứa nào trốn ra nguyên ngày mai không được ra ngoài + nhin ăn - Rồi bỏ đi lên phòng

Tụi nó mặt xám xịt ra phòng khách bật TV xem, nào ngờ anh Hoàng và anh Ân bước xuống la:

- Tối rồi, mấy em không yên lặng 1 chút được sao? Cứ thế này ai tập trung học cho nổi chứ hả?

Tụi nó vội tắt tivi, 2 ông anh bỏ lên phòng, 8 con mắt tức giận nhìn nhau rồi cùng chung 1 ý nghĩ " Mới 8h tối mà 2 ông làm thấy ghê, chỉ bật TV to lên nghe cho nó sướng mà cũng không yên, Aishhhh " . Rồi cả lũ ngồi bật TV lên nhưng không bật tiếng, như đang xem kịch câm vậy. Xem được 1 chút cũng gần 9h30, 2 ông anh lại từ đâu bay xuống phán 1 câu:

- Tối rồi, đi ngủ, đi hết lên phòng ngay!

Cả đám lật đật chạy vút lên phòng tắt đèn - ngủ,chẳng ai dám cãi câu gì,không thì cả lũ nhin đói hết thì sao mà sống ...

— VỀ HIỆN TẠI —

Tụi nó muốn chết ngay bây giờ khi lại nghĩ đến cái cảnh hồi trước bị mất tự do.20 phút sau cũng đến nhà 2 ông anh chết tiệt ấy,nhưng ...

4. Chap 3

... Cái quang cảnh này,lạ quá,tụi nó rất ngạc nhiên,mặt đang xám xịt chuyển thành ngạc nhiên vô đối.2 ông anh thấy tình hình của tụi nó thì anh Ân mới lên tiếng:

- Đây là nhà của papa cung cấp cho chúng ta đó,ba nói tại nhà này ở gần trường

- À ... - Tụi nó đồng thanh

- Mấy em vào đi! - Anh Hoàng bước xuống mở cửa cho tụi nó,rồi ra cốp lấy vali cho tụi nó - Đây,đồ của mấy em!

- Thanks - Đồng thanh part.2

Rồi tụi nó uể oải kéo vali lên phòng mình,mỗi phòng mỗi màu sắc,phòng nó màu tím và trắng,phòng Kỳ màu xanh dương và đen,phòng Mỹ màu xanh lá và phòng Như màu hồng. Tụi nó mệt quá nên ... [tụi nó làm gì Yuu cũng chả pít ...]. Để Yuu giới thiệu sơ sơ về ngôi nhà này nhé: Ngôi nhà có 1 khu vườn rộng,1 gara xe,10 phòng ngủ [OMG!!!],1 phòng khách lớn,1 nhà bếp + 1 phòng ăn [2 cái này chung 1 chỗ].Anh Ân từ dưới nói lên:

- Mấy đứa xuống 2 anh nói chuyện! 30 giây,NHANH!!!

Tụi nó đang [...] gì đó,khi nghe anh Ân gọi liền lập tức phóng ngay xuống [Sợ 2 ông bỏ đói :v]

- 2 anh gọi tụi em có chuyện gì ạ? - Tụi nó đồng thanh

- Tụi em ngồi xuống đi! - Anh Ân ra hiệu cho tụi nó ngồi xuống - Tụi em sẽ đi học ở trường KINGDOM nhé!Đồng phục sẽ được gửi vào chiều nay.Từ nhà đi đến trường bằng xe hơi chỉ mất gần 1 phút thôi.Các em có thể đi mua sắm đồ cần thiết vào hôm nay.Nhà chúng ta sẽ có 1 quần gia và 5 người hầu sẽ giúp đỡ các em

Tụi nó mặt cứ ngơ ra vì 2 câu cuối (lí do là ... các bạn đoán thử xem ^^) 2 anh định đi ra thì như quên điều gì đó,quay lại thì nhìn thấy 4 đứa mặt đang ngơ ra thì bật cười rồi anh Hoàng nói:

- Tụi em lớn rồi nhỉ?Sao mà ở chung với tụi anh được,papa quyết định cho tụi em sống ở đây,còn tụi anh về nhà cũ.Thôi,bye mấy đứa nhé!Nhớ ngoan đó

Rồi 2 anh xoa đầu từng đứa rồi ôm đứa em của mình vào.Tụi nó từ từ hiểu vấn đề,tụi nó cùng đồng thanh " DẠ " 1 tiếng rồi cười sung sướng với nhau.2 anh vừa đi khuất sau cánh cửa thì tụi nó nhảy cẫng lên,hô 1 tiếng " YEAH " to với nhau rồi tụi nó hẹn nhau đi shopping rồi lên phòng...Tụi nó đi xe do tài xế nhà chủ,đến nơi tụi nó hẹn 2h nữa cho xe quay lại,rồi tụi nó chạy thẳng vào bên trong trung tâm thương mại VI .Đầu tiên tụi nó đi mua sắm sách vở bút viết [Kể ra mấy chuy này cũng ngoan :D] , nói là mua dụng cụ học tập mà cuối cùng trong bao tính tiền là thú bông,móc khóa,đĩa nhạc,... ở gần chót bao mới thấy được vài cuốn sách,tập,vài cây bút ==” Sau đó tụi nó rủ nhau vào chỗ bán quần áo của công ty nhà nó,tụi nó vừa bước tới cánh cửa,ngước lên nhìn tấm bảng hiệu STYLE to đùng,mỉm cười rồi bước vào

- Kính chào quý khách ạ! - 1 cô nhân viên ra đón tiếp

Nhận ra là con của chủ tịch,mấy cô nhân viên xếp thành 2 hàng dài cúi đầu chào:

- Chào cô chủ và các vị tiểu thư ạ!

Nó mỉm cười gật đầu rồi vào lựa đồ,mấy nhỏ kia cũng chạy ào vào lựa.Đồ của công ty nhà nó toàn hàng đẹp,toàn do các nhà thiết kế nổi tiếng thế giới làm ra,khách hàng ở đây chỉ toàn nhà tài phiệt,chứ nhà bình thường ai mua nổi,đồ chỉ toàn trên 2 triệu Đ,ví dụ như 1 cái áo thun đơn giản mà hơn 2 triệu một cái.Sau gần 1 tiếng loay hoay,tụi nó cũng đã mua xong,tụi nó chỉ mua 1 vài cái áo thun,áo sơmi và quần short,quần lửng.Tụi nó không cần tính tiền vì papa nó nói con cứ vào shop mà công ty nhà mình bán mà mua thoải mái.Rồi sau đó tụi nó còn phải đi mua kính nữa (???Why?)

—FLASHBACK—

Sau khi lên tới,tụi nó cùng vào phòng nó.Sau khi vào nó nói:

- Tớ không muốn chúng ta bị bám theo hay đại loại thế,nên chúng ta phải hóa trang làm sao cho chúng ta thật xấu xí,OK?

Sau 1 hồi đắn đo,3 nhỏ cũng tán thành.Nó nói tiếp:

- Và chúng ta sẽ giả làm những đứa được nhận học bổng để vào học,chứ không phải con nhà tài phiệt gì hết.OK?

Cả đám tán thành nhưng Kỳ nhăn mặt hỏi nó:

- Lỡ daddy iu dấu của chúng ta không cho thì thế nào?

- À,để tớ hỏi...

Nói rồi nó móc chiếc Samsung Note ra bấm bấm gì đó rồi nói chuyện đt với ai đó.Sau cất đt vào túi rồi nó nhe răng cười:

- Ba mẹ chúng ta đồng ý rồi!

Cả đám cùng cười 1 trận thả ga rồi My lên tiếng:

- Chúng ta đi shopping thôi!

- OK!!!! - Tụi nó đồng thanh

— VỀ HIỆN TẠI —

Tụi nó chạy vào Glasses Shop mua 1 chiếc kính.Nó đeo 1 chiếc kính bản to gọng màu nâu nhạt,Kỳ 1 chiếc kính bản to gọng màu xanh biển,My 1 chiếc kính bản to gọng màu hồng,Như 1 chiếc kính bản to gọng màu xanh lá.Sau khi mua xong kính tụi nó kéo nhau đi ăn Lotteria,ăn no căng bụng tụi nó đã thấy taxi xé xe tới,tụi nó kéo nhau về nhà,lúc ấy cũng đã 2h chiều,tụi nó mệt mỏi nằm cả lũ trên sofa phòng khách.Tụi nó nằm được 1 chút thì có tiếng chuông cửa,bác quản gia ra mở cửa thì thấy có 1 người cầm 1 thùng đồ gì đó,người đó nói:

- Là đồng phục của các vị tiểu thư ạ!

Quản gia gật đầu rồi đóng cửa,đi vào phòng khách để thùng đồ trên bàn rồi nói:

- Là đồng phục của các tiểu thư ạ!Tôi để đây ạ,không có gì tôi xin lui trước.

Rồi bác quản gia cúi đầu rồi đi.Tụi nó vừa nghe đồng phục là đã lật đật khai ra,xem đồng phục trường đẹp như thế nào.Trong thùng có 4 cái hộp,4 đứa mở hộp ra thì trong mỗi hộp đó gồm 3 bộ đồng phục thường và 1 bộ thể dục.Đồng phục thường gồm 1 áo sơmi tay ngắn màu trắng có hàng cúc màu vàng,ở bên phải áo có in logo của trường,ở cổ áo có đeo 1 chiếc cravat màu đỏ,khoác bên ngoài áo là 1 chiếc áo khoác màu vàng nhạt tay dài,ở nếp áo có những đường may màu trắng to rất nổi bật,với 1 chiếc váy vàng nhạt ngắn hơn gối 1 chút và 1 đôi giày sneakers màu vàng đồng.Đồng phục thể dục gồm 1 chiếc áo thun màu trắng viền vàng,chiếc quần thun dài cũng màu vàng nốt.Nó tấm tắc:

- Chà,đồng phục trường này cũng đầu đến nổi!

- Ừm,không tệ - Như đồng tình

Tụi nó thu dọn đồ đạc rồi ngồi xem TV tự do ...

Chỉ xem TV một chút mà cũng đã đến giờ ăn tối.Tụi nó lết xác ra bàn ăn,woa,tụi nó thấy đồ ăn là mắt sáng lên,tay + miệng hoạt động liên tục,nào là gà rán,cà ri,bò hầm,súp ... [Yuu thêm wá *chùi nước bọt*] . Ăn xong tụi nó lết lên phòng ngủ,tụi nó mệt quá nên lăn ra ngủ đến tận sáng ...

You're on the phone with your girlfriend.She's upset

She's going off about something that you said ...

(You belong with me - Taylor Swift)

Nhạc chuông nó vang lên,nó mò mò cái điện thoại rồi đưa lên tai nghe,nó nói với giọng ngái ngủ:

- Hello,who are you?

- Này này,DẬY đi học ngay cho anh - giọng 1 đứa con trai hét toáng bên đầu dây bên kia

- Ể? Ai vậy? - Nó nghe xong tỉnh luôn

- Anh Hoàng đây!

- Vâng,em dậy ngay đây

-Ừm,nhanh lên đây,săn qua gọi mấy đứa kia dậy luôn đi,anh mày không rảnh tiền đt.Với lại 2 anh sẽ đi học trước,mấy đứa cứ đi xe ở nhà đi.Good bye

- Vâng

Nó buông điện thoại ra rồi vào phòng vệ sinh để làm VSCN,sau khi đồng phục tươm tất,nó đi qua 3 phòng kia để gọi lũ bạn dậy.Sau 10 phút,3 đứa kia cũng xong,tụi nó định đi xuống thì nó thốt lên:

- Quên mất,chúng ta chưa hoá trang

Thế là cả lũ kéo vào phòng nó để hóa trang,hôm nay nó để xả tóc tự nhiên,Kỳ thì buộc lên gọn gàng,My thì bím tóc lại,Như thì xả tóc,nhưng nhìn kì cục nhất là mấy cặp mắt kính và cách hóa trang của tụi nó: tụi nó son 1 lớp son màu tím nhạt và đánh phấn nền màu nâu cho da mình sạm bớt.Xong xuôi,tụi nó đi xuống nhà,ngó lên đồng hồ: 6h20,tụi nó nghĩ " sớm chán " rồi thông thả đi bộ và nói với tài xế không cần đưa đón tụi nó.Bác quản gia và người hầu trong nhà nhìn tụi nó mà hết hồn.Tụi nó cúi đầu chào mọi người trong nhà rồi thông thả đi bộ.Khoảng 5 phút sau,tụi nó đã có mặt tại cổng trường,mọi người trong trường trở mắt ra nhìn tụi nó,cả trường bàn tán xôn xao về tụi nó

- HS mới hả mày? Xấu mà còn nghèo nữa - HS nữ 1

- OMG!!! Dị nhân - HS nữ 2

Rồi nhieu lời bàn tán chả tốt đẹp gì dành hết cho tụi nó.Tụi nó đã đoán được trước tình cảnh này rồi nên tụi nó im lặng bước đi.2 anh thấy trường mình ồn ào thì cũng chạy xuống với lí do chắc là em mình đến.Vừa chạy xuống thì chạm mặt tụi nó,2 anh ngạc nhiên hết cỡ rồi cũng biết do em mình bày trò,anh Ân nói:

- Đi nói chuyện

Tụi nó cũng hiểu tình hình nên chỉ làm thỉnh đi theo.Sau khi tụi nó đi thì cả trường rộn hơn nữa:

- Tụi nó là ai mà quen 2 hotboy trường mình vậy? - HS nữ 1

- Gì vậy? Hotboy trường ta quen 4 nhỏ xấu xí đó ư? - HS nữ 3

\$*##%#JDJ#&#%#%

[2 ổng là hotboy của trường]

Ở 1 góc sân trường,có 4 cô gái và 2 chàng trai đang đứng đối diện nhau:

- Tụi em có muốn giải thích? - Anh Ân lên tiếng

- Dạ chuyện là vậy.. bla bla.. - Nó kể hết mọi chuyện

- Ba đồng ý chứ? - Anh Hoàng hỏi

Tụi nó gật đầu. Anh Ân nói:

- Ủm, vậy cũng được. Thôi, mấy đứa lên phòng hiệu trưởng nhận lớp đi

Nói rồi 2 anh quay đi, tụi nó cũng đi tìm kiếm cái phòng hiệu trưởng. Khi đã thấy cái phòng có cái bảng " Phòng Hiệu Trưởng " thì tụi nó mở cửa bước vào

- Dạ chào hiệu trưởng ạ! - Tụi nó đồng thanh rồi cúi đầu chào

- A, là các vị tiểu thư - Hiệu trưởng ngược lên - Nhưng hình như không phải là các vị tiểu thư ạ? Trong hình không giống cho lắm?

- Dạ, chuyện là vậy .. bla bla .. - Nó kể hết sự việc cho hiệu trưởng nghe

- Ô, thì ra là vậy, nhưng có khó sự cho các vị tiểu thư không ạ?

- Dạ không đâu ạ - Kỳ xua tay

- Vậy các vị tiểu thư, à không, các em được xếp vào lớp 10A1 với danh hiệu nhận học bổng ạ!

- À vâng, vậy tụi em xin phép - Tụi nó cúi chào rồi ra ngoài

Bây giờ cũng là 7h rồi, tiếng chuông vào lớp cũng đã reo lên, bây giờ tụi nó phải đi tìm cái lớp 10A1 nữa. Đi vòng vòng, 1 lúc sau, tụi nó cũng đã tìm ra lớp 10A1. Tụi nó đứng trước cửa lớp nhìn mọi thứ xung quanh trong lớp, rồi từ từ bước vào lớp, cả lớp bất động, cô giáo nhìn tụi nó ...

1 giây ..

2 giây ..

3 giây ...

5. Chap 4

Cái lớp cười rầm rộ lên, cô giáo nhìn tụi nó rồi vẩy tay:

- Mấy em vào đây!

Tụi nó bước nhanh vào lớp. Cô giáo quét mắt nhìn tụi nó 1 lượt rồi lên tiếng hỏi:

- Lí do các em được vào đây là gì vậy?

- Nhờ học bổng - Tụi nó đồng thanh

- Các em giới thiệu đi! - Cô giáo mỉm cười [Yưu công nhận cô thân thiện vô đối]

- Lâm Minh Hy, con của tập đoàn ... , à không, được vào nhờ học bổng toàn phần - Nó chẳng ưa gì lũ tiểu thư cậu ấm ở dưới nên trả lời cho có

- Trần Tố Kỳ, được vào nhờ học bổng toàn phần

- Đỗ Xuân My, được vào nhờ học bổng toàn phần

- Trịnh Mẫn Như, được vào nhờ học bổng toàn phần

3 nhỏ cũng trả lời cho có, tụi nó vừa giới thiệu xong, cô giáo lên tiếng:

- Các em ngồi ở ... mấy bàn cuối dãy 1 nhé, vì lớp chỉ còn mấy chỗ đó thôi - Rồi tiếp tục bài giảng của mình

Tụi nó cúi đầu chào cô rồi tiến về phía mấy cái bàn trống đó, mỗi đứa ngồi 1 bàn, tụi nó ngồi hết 4 bàn và không còn như bàn nào nữa [haizzz, cũng như không *thở dài*] . Cả lớp nhìn tụi nó bằng đủ loại kiểu

nhìn: hâm mộ [vì quen với hotboy của trường],khinh khỉnh [do xấu + nghèo ==”],ghen tị [vì quen với 2 hotboy của trường]. Tụi nó chẳng thèm quan tâm,vứt cái cặp xuống ghế rồi ngồi xuống mỗi đứa 1 việc: nó ngủ,Kỳ nghe nhạc,My bấm điện thoại,Như đọc truyện.Tiết đầu trôi qua bình yên,tiết 2 là tiết Văn,tụi nó bên Mỹ là ngán cái tiết này nhất,nên cả đám cũng chẳng thèm quan tâm,4 đứa lăn ra ngủ đều hết

- Nay 4 em ngồi cuối lớp ở dãy 1 - Bà cô dạy Văn la lên

Tụi nó vẫn ngủ,bà cô điên tiết quát lên:

- NÀY 4 EM HỌC SINH NGỒI CUỐI LỚP Ở DẪY 1,DẬY NGAY,ĐI RA NGOÀI HÀNH LANG ĐỨNG HẾT TIẾT RỒI VÀO CHO TÔI !

Tụi nó ngóc đầu lên,nghe rõ từng câu một,tụi nó thấy cái lũ học sinh nhìn chằm chằm tụi nó rồi cười khúc khích,tụi nó đi thẳng ra ngoài hành lang luôn,chứ tụi nó còn ngồi lại là thành trò hề cho lũ kia

- Ê Selca,bộ mình cứ để tụi nó cười mình như thế hả? - Kỳ cáu mày

- Haizzz,nhịn chút đi mày,cứ để tụi nó cười cho sướng,tao có trò vui lắm,haha - Nó bật cười

- Hả??? Trò gì? Nói tụi tao nghe với?! - 3 nhỏ đồng thanh

- Để tao nói cho nghe, bla bla ... - Nó cười đều

- Haha,con này - Như cóc yêu nó 1 cái - Mày ghê thật! Hahaha

Tụi nó đồng thanh bật cười [Ai nhìn chắc tưởng lũ điên quá ==”].Đứng 1 hồi lâu,chuông báo hiệu giờ giải lao cũng reng lên,tụi nó định bước vào lớp thì đụng mặt 2 ông anh iu quý.Anh Hoàng ngó vào lớp nó xem tình hình: cả lớp nhao nhao lên xem 2 hotboy nhà ta muốn nói chuyện gì với 4 cô gái xấu xí . Anh Hoàng thở dài,rồi nói nhỏ gì đó với anh Ân,anh Ân gật đầu,khoanh tay lại để trước ngực rồi nói với tụi nó:

- E hèm,mấy đứa bị gì mà đứng ngoài đây?

- Ngủ ạ! - Tụi nó xụ mặt

- Hay ha!Ngày đầu tiên đi học mà như vậy rồi.Ngày mai,trở lại bình thường cho anh,rõ chưa?

- Dạ rõ! - Tụi nó đồng thanh

- Bây giờ đi ăn sáng thui,hết chuyện rồi! - Anh Hoàng gọi chuyện làm 4 cái bụng tụi nó biểu tình 2 anh khi cười rồi dắt 4 đứa tụi nó đi xuống căn tin

Cả trường xôn xao lên vì thái độ hời hợt của 2 hotboy với 4 nhỏ đó,có 1 nhóm nữ đứng gần lớp nó đang sùng sục máu tức lên...

Dưới căn tin,ai cũng nhìn tụi nó như người ngoài hành tinh vì được đi chung với 2 hotboy của trường.Tụi nó kiếm 1 cái bàn nào kín đáo 1 chút để ngồi,tụi nó cũng kiếm được 1 cái bàn dành cho 6 người rồi ngồi xuống.Nó đang đưa mắt nhìn tứ phía tìm 2 anh của nó thì nó thấy 2 ông anh nó đang đứng ngoài kia loay hoay tìm kiếm gì đó,nó biết 2 anh đang tìm tụi nó thì chạy lại ôm chặt cánh tay của 2 ông anh rồi nhe răng cười:

- Bàn đây kia!

Rồi nó kéo 2 anh đi về phía bàn tụi nó,3 nhỏ đang vẫy vẫy tay kêu nó.Cả trường ngưng động ... 1 giây .. 2 giây .. 3 giây ... Trường bây giờ rất ư là rối loạn,ồn ào về hành động của nó với 2 hotboy.Nó chẳng để tâm,cứ kéo 2 anh về bàn.Khi tụi nó và 2 anh đã ổn định chỗ ngồi thì 2 anh lên tiếng:

- Mấy đứa ăn gì nào?

- Em 2 hamburger,2 trà sữa,1 nui xào,1 cơm chiên - Như nói

- Em 3 mì xào và 2 nước cam - Mỹ giơ tay

- Em 3 sandwich,1 7UP,1 coca và 1phần khoai tây chiên- Kỳ nói

- Em 1 phần gà rán và 1 ly cà phê sữa - Nó lên tiếng

Nó vừa nói là cả đám ngạc nhiên nhìn nó,3 nhỏ đồng thanh:

- Mày có vấn đề à?

- Em bị bệnh sao? - Anh Hoàng nói rồi đặt tay lên trán nó hỏi làm 1 lũ nữ sinh lại ngất

- Bệnh ham ăn của em được trị khi nào thế? - Anh Ân phì cười

- Mọi người đừng chọc em nữa,chỉ là hôm nay em không có hứng thú ăn thôi mà - Nó xụ mặt vẻ giận dữ

-OK OK - Cả đám đồng thanh

Khi 2 anh vừa quay đi lấy đồ ăn,1 nhóm nữ sinh son phấn loè loẹt,tóc đỏ tóc xanh đứng ngay trước bàn tụi nó đập bàn.Nó tức giận đứng lên:

- Đây cô kia,cô đang làm phiền chúng tôi đấy!

- Tao thích làm phiền đấy! - nhỏ cầm đầu lên tiếng

- Lí do? - Nó cau mày hỏi

- Cảnh cáo tụi bây đừng làm phiền anh Hoàng và anh Ân nữa!- Nhỏ đứng kế bên lên tiếng

- What? - Nó nói

- Lũ hồ li chúng mày mặt dày quá,suốt ngày bám đuôi 2 anh,xấu mà còn nghèo,đúng là lũ không biết điều - Nhỏ cầm đầu cười khinh

- Mặt dày không bằng 1/10 của mày cô nhí? - Nó đáp

- Mày nói cái gì? - Nhỏ kế bên nhỏ cầm đầu quát - Có ngon nói lại xem!

- Cô thách tôi à?Tôi nói mày là lũ mặt dày,hám trai đấy!- Nó quát lại

" Chát " 1 âm thanh rùng người vang lên,nó ngã xuống,mặt nó bây giờ đã lãnh đủ 1 cái tát của nhỏ cầm đầu,từ môi nó,1 dòng máu chảy ra ở khoé miệng,nó nhếch mép cười.Cả căn tin đều đổ dồn ánh mắt vào chỗ cái bàn đó.3 nhỏ bạn nó điên tiết đứng dậy,1 cái tát vào mặt nhỏ cầm đầu,Kỳ trừng mắt nhìn nhỏ,nhỏ đó cười đều.Nó gượng đứng dậy,nó quát:

- Cô làm được gì nữa nào?

" Chát " nó lại ngã xuống lần 2,tay con nhỏ kia tát nó 2 lần đỏ ửng lên,rồi phồng lên,nó vẫn nhếch miệng cười,1 dòng máu khác lại chảy từ khoé miệng bên kia,2 bên má của nó đỏ dần vì 2 cái tát chẳng xi nhê gì của nhỏ kia.2 anh nó chạy ào ra,anh Hoàng quỳ xuống đỡ nó dậy,chùi máu cho nó,anh Ân tức điên nắm lấy cổ áo nhỏ kia hét:

- Mai Hoan Phụng,Vương La Nhi,2 cô coi chừng tôi đấy,để tôi thấy 1 lần nào nữa thì cô tan xác với tôi

Anh Ân nắm lấy cổ áo nhỏ Phụng chặt đến nỗi nhỏ muốn nghẹt thở,anh quay lại nhìn em mình thì thấy cô ta ra,chạy lại bên em mình

- Sao không đánh lại cô ta? - Anh Ân hỏi

- Vì em muốn thấy trò vui - Nó nhe răng cười

- Ngốc! - Anh Ân cốc yêu lên trán nó rồi ôm nó vào lòng mình,nói nhỏ bên tai nó - Em không sao là tốt rồi,đồ ngốc!

Hành động đó làm cả trường sững sờ và làm nhóm nữ sinh lúc nãy tức ói máu,cô ả thấy thế liền cau mày bỏ đi.Còn 3 đứa bạn và anh Hoàng thấy thế thì bật cười ...

* Mai Hoan Phụng: con của chủ tịch tập đoàn thời trang KAT,là 1 tập đoàn nhỏ (chỉ bằng 2/10 của tập đoàn STYLE nhà nó),đồng đánh,gian manh,xảo trá,thích anh Ân

* Vương La Nhi: con của tập đoàn thời trang LION,cũng giống như tập đoàn KAT nhà nhỏ Phụng thui,nghe lời nhỏ Phụng,tính cách giống nhỏ Phụng,thích anh Hoàng

[Tua nhanh] Chiều,tụi nó rủ nhau đi shopping,tụi nó đến VI bằng xe nhà,tụi nó đến để tìm mua mấy cái đĩa nhạc của Taylor Swift và Katy Perry (tụi nó toàn fan Taylor và Katy),nhưng đi 1 lượt tụi nó chỉ thấy có 4 đĩa của Taylor và 2 đĩa của Katy,còn shop chỉ toàn đĩa của Black Diamonds,tụi nó cũng khá tò mò nên cũng mua 1 đĩa của Black Diamonds nghe thử (mấy chị wên vụ ở sân bay rồi hử?) Về đến nhà tụi nó nhét cái CD của Black Diamonds vào đầu đĩa,màn hình TV hiện lên gương mặt 4 chàng trai rất điển trai mặc 4 bộ đồ như ông hoàng với dòng chữ ” Will The King Need A True Love? ” Bài hát được bắt đầu bằng 1 giọng nam trầm ấm

Will the King need a true love?

That's right,Oh

That's false,Oh

The King is have many many magic of the world

He doesn't care love

Upon a time,he ask everyone

How is a true love?

...

Bài hát lúc trầm ấm,lúc lạnh giá,lúc hạnh phúc,lúc buồn phiền,bài hát như thể hiện mọi tâm trạng của cuộc sống vậy.Nghe xong bài hát,nó như nhớ ra điều gì

- A,tớ nhớ rồi! - Nó búng tay 1 cái,mắt sáng lên ..

6. Chap 5

... - Chuyện gì vậy? - 3 nhỏ đồng thanh hỏi nó

- Tao nhớ cái nhóm này là ai rồi!Mày còn nhớ vụ mình cãi nhau ở sân bay với 4 tên trời đánh đó chứ? - Nó xoa xoa cằm

- Rồi,là 4 cái tên đứng ngăn cửa máy bay rồi Selca cãi nhau với tụi đó - Kỳ búng tay

- À,là chuyện đó! - My và Như đồng thanh

- Là 4 tên đó đấy! - Nó chỉ tay vào cái màn hình đang bật music video của cái nhóm đó

- What? - 3 nhỏ đồng thanh - Are you sure?

Nó gật đầu rồi nói tiếp:

- Tìm hiểu xem mấy tên đó là ai nào!

Cả đám chạy lên phòng nó rồi đóng cửa cái ” Rầm ” [Gãy cửa chưa vậy :v] . Nó leo tót lên ghế mở máy tính lên,sau đó nó vào Google rồi gõ Black Diamonds .. 1 mớ thông tin về nhóm nhạc này và cả về fan của nhóm nữa

- Nhóm này có lượt view video music trên Youtube khủng thật! - Như tấm tắc

- FC Black Diamonds trên cả hàng triệu người tham gia - My chặc lưỡi

- Để xem .. Bằng tuổi chúng ta đấy,có bài báo ” Black Diamonds sắp nhập học tại trường KINGDOM làm số nữ sinh đăng kí vào trường tăng lên rất đáng kể ” nữa kìa - Kỳ đi di chuột để xem tin

- What? Gì gì? KINGDOM? Là trường chúng ta đang học sao? OMG!!!Loạn rồi!!! - Nó lắc đầu

- Chết tiệt! Lại sắp phải đụng mặt 4 tên trời đánh.Bọn chúng sẽ trả thù đấy! - Kỳ bóp chặt tay

- A.. Ừm.. Tao biết rồi! - Nó búng tay - Mấy tên đó sẽ không nhận ra chúng ta đâu,vì hôm đó chúng ta đeo kính râm mà,ai biết được,đúng không?

- Chuẩn,Selca! - 3 nhỏ đồng thanh

- À mà hình như 2 anh Selca nói chúng ta mai phải bình thường lại đây - My lên tiếng

- Ừm .. Mai cứ tiến hành theo kế hoạch của tao nhé! - Nó nhe răng cười - Tụi bây về phòng nghỉ hết đi,chuẩn bị ai nữa

3 nhỏ đi ra ngoài,còn nó đang nằm đánh 1 giấc say nồng ...

Reeng .. Reeng ...

” Bíp ”

- Oáp,mệt quá! - Nó vươn vai dậy,ngáp 1 cái dài

Nó chạy vào phòng vệ sinh lo làm VSCN xong đi thay đồ + hóa trang,rồi nó đi gọi 3 nhỏ kia dậy.. 10 phút sau,nhìn tụi nó vẫn như ngày đầu đi học ” 4 cô gái xấu xí ” ...

Tụi nó vừa bước tới cổng trường,sân trường đã ngập kín để đón Black Diamonds [Trong trường này Jewels hơi bị nhieu] . Tụi nó cũng biết nhưng vẫn làm ngơ đi thẳng về lớp học thì gặp 2 ông anh ” iu quý ” . Anh Ân chau mày:

- Hôm qua anh đã nói mấy đứa rồi,sao mấy đứa không nghe hả?

- Tụi em có lí do mà! - Nó đáp

- NÀY LÂM MINH HY! EM MUỐN SAO ĐÂY HẢ? - Anh Ân gắt,la to lên làm cả trường phải chú ý

- Anh,bình tĩnh - Anh Hoàng vỗ vai anh Ân,rồi quay sang nhìn tụi nó - Còn mấy đứa,đi tẩy ngay!

Tụi nó chỉ biết làm theo,đi tẩy trang ngay.Cả trường vẫn luôn hướng mắt về phía ấy .. 1 phút sau,4 cô gái đẹp tựa như thiên thần xuất hiện (mấy chị nhà ta tháo kính + trở lại bình thường rồi á).Cả trường sững sờ ,Ai vậy? Sao xinh đẹp thế? . Nó chỉ tay về phòng hiệu trưởng,2 anh nó chỉ gập đầu rồi quay đi.Tụi nó làm thỉnh chỉ lặng lẽ đi vào phòng hiệu trưởng

- Tụi em chào hiệu trưởng! - Tụi nó đồng thanh

Hiệu trưởng ngược lên thì thấy 4 cô gái đã bình thường lại rồi,ông bật cười:

- Hahaha,ta biết thế nào thằng Ân và thằng Hoàng không để yên cho tụi con đâu!

- Sao ông biết tụi con có quan hệ với 2 anh í ạ? - Nó ngạc nhiên

- Không nhớ ta sao? - Hiệu trưởng nhìn 4 đứa 1 lượt

Tụi nó nhìn nhau xong lắc đầu.Hiệu trưởng nói tiếp:

- Hahaha,ta đây,ông bác già của mấy đứa đây!

- Bác,thật sao thật sao? OMG!!! Mừng quá - Tụi nó la lên rồi nắm tay nhau xoay vòng vòng vui mừng

- E hèm,mấy đứa không cần làm quá vậy đâu!Thôi,mấy đứa ra ngoài đón HS mới kìa! - Hiệu trưởng bật cười

Tụi nó cúi chào rồi ra ngoài cùng cả trường đón HS mới ..

.. 4 chiếc xe hơi mui trần dừng ngay trước cổng trường,4 chiếc xe mở cửa ra,4 chàng trai bước vào trường [có người gửi xe dùm mấy anh í rồi ế :v] Cả trường rộn rã lên

- BLACK DIAMONS,BALCK DIAMONS!! WE ARE JEWELS,WE LOVE YOU .. - Mấy HS nữ la lên [==”]

Tụi hần mỉm cười đáp trả sự nhiệt tình của mấy bạn fan,vẫy tay chào,rồi kí tên ấy bạn Jewels [E hèm,nói chung mấy idols này cũng thân thiện!]

Tụi nó chả thèm quan tâm,quay đi bước về lớp.Tụi hần thì bước đi về phòng hiệu trưởng

” Cốc cốc ”

- Vào đi!

- Chào hiệu trưởng! - Tụi hần cúi chào

- Ủm,Black Diamonds? - Hiệu trưởng ngẩng lên hỏi

Tụi hần gật đầu.Hiệu trưởng nói tiếp:

- Các em sẽ học lớp 10A1

Tụi hần cúi chào rồi đi lên lớp,tụi hần đi dọc hành lang mà ai cũng phải nhìn [Người nổi tiếng mà lỵ] . Bước tới cửa lớp,tụi hần đi thẳng vào lớp,cả lớp 10A1 nổi loạn [Ô cái đ.. fan cuồng chuẩn cơm mẹ nấu rồi].Cô giáo dùng cây thước gỗ mạnh vào bàn,hét lên:

- IM LẶNG NGAY CHO TÔI!!!

Cả lớp im như tờ .. Cô giáo nói tiếp:

- Okay,4 em là 4 HS mới?

Tụi hần gật đầu.Cô nói tiếp:

- Các em giới thiệu đi!

- Tớ là Phan Thiên Bảo,con của chủ tịch tập đoàn chuyên kinh doanh về các mặt hàng điện tử ELEC-TRONIC,thành viên nhóm Black Diamonds

- Tớ là Cao Minh Lộc, Con của chủ tịch tập đoàn chuyên kinh doanh các nhà hàng nổi tiếng JOLLY

- Tớ là Phạm Bảo Quân,con của tổng thống nước Anh

- Tớ là Hoàng Tuấn Phong,con của chủ tịch tập đoàn chuyên kinh doanh về thời trang ROSE

Cả lớp trầm trồ,vì tụi hần toàn con nhà tài phiệt.Tụi hần đồng loạt mỉm cười và nháy mắt 1 cái với lớp làm lũ con gái muốn xỉu hết luôn [OMG!!!!Hám trai wá hà ==”] . Cô giáo chỉ về phía cuối lớp và nói:

- Các em xuống chỗ 4 bàn cuối ngồi đi,chỉ còn chỗ trống đó thôi! - Cô giáo nói rồi nhìn xuống 4 bàn cuối thấy tụi nó nằm ngủ say sưa [Cô chưa thấy mặt mấy chị nhà ta :v] - Này này 4 em bàn cuối,dậy ngay cho tôi

- ... - Không nhúc nhích

- NÀY 4 EM BÀN CUỐI,ĐỨNG LÊN NGAY CHO TÔI!!! - Cô giáo quát

Tụi nó nghe xong đứng thẳng dậy .. Cô giáo nhìn tụi nó mà hết hồn,cả lớp sững sờ

- Cô gọi tụi em? - Tụi nó đồng thanh

- À .. Ủm .. Tụi em là ai?

- Tụi em là Lâm Minh Hy,Trần Tố Kỳ,Đỗ Xuân Mỹ,Trịnh Mẫn Như đây cô - Tụi nó đồng thanh

Cô + cả lớp sững sờ tập 2 ...

- Vậy .. Vậy .. 4 người ngày hôm qua là ai? - 1 con nhỏ trong lớp hỏi

- Hahaha,bọn tớ hóa trang thôi,đùa thôi,đùa thôi mà! - Nó bật cười

- Vậy tụi nó vẫn là con nhà nghèo thui mà! - 1 con nhỏ khác nói đều

- Haha,các bạn nói tụi tui nghèo hả? - Nó đưa mắt lên nhìn cô - Cô cho tụi em giới thiệu lại nhé!

- Được,các em lên giới thiệu đi! - Cô mỉm cười

Tụi nó lên đứng kế tụi hần,nó bắt đầu trước:

- Tớ là Lâm Minh Hy,con của chủ tịch tập đoàn chuyên kinh doanh về thời trang STYLE

- Tớ là Trần Tố Kỳ,con của chủ tịch tập đoàn xây dựng POWERFUL

- Tớ là Đỗ Xuân My, cháu của tổng thống nước Mỹ
- Tớ là Trịnh Mẫn Như, con của tổng thống nước Nga

Cả lớp ở dưới há hốc mồm ra nhìn tụi nó, rồi 1 con nhỏ lên tiếng:

- Tụi nó giả mạo danh phận đó cô
- Rồi mấy đứa nữ cũng hòa theo nói tụi nó giả mạo
- STOP PLEASE!!! - Nhỏ Kỳ la lên

Cả lớp im thin thít, nó nói:

- Các bạn không tin ư? Vậy các bạn biết anh Ân và anh Hoàng, con của tập đoàn STYLE có 1 đứa em gái?
- Cả lớp im như tờ, vì cả lớp biết 2 hotboy trường ta là con của tập đoàn STYLE mà, với lại 2 anh í còn có 1 nhỏ em gái nữa. 1 đứa con gái đứng dậy:
- Bạn hãy chứng minh cho chúng tôi xem đi!

Nó nhếch mép:

- Được!

Rồi nó móc cái Vertu ra [papa mới gửi qua cho nó =="], cả lớp sững sờ ra lần nữa, vì cả lớp ai cũng biết điện thoại đó rất đắt, giá lên đến cả trăm tỉ [đắt đến hàng trăm tỉ 100% là đúng, Yui tìm hiểu về dòng điện này rồi, điện này là loại điện bấm phím, không phải cảm ứng gì hết]. Nó vẫy mấy đứa bạn, rồi tụi nó ra 1 ngoài hành lang đứng. Nó bấm số rồi gọi cho ai đó

- Anh Hoàng hả? Lên lớp em đi!
- Làm gì vậy? - Người đầu dây bên kia trả lời
- Có chuyện mà anh yêu dấu
- Nghe nhột vậy trời
- Please!!! LẤM ơn đi anh!
- E hèm, nếu anh lên thì được gì đây?
- Giờ giải lao em sẽ bao anh đi ăn và ...
- Và gì đây?
- Em .. em sẽ .. cho 2 anh qua nhà tụi em ở 1 tuần
- OK, OK, anh sẽ lên ngay
- 3 nhỏ bạn nghe nó nói sẽ cho qua nhà tụi nó ở 1 tuần mà tụi nó muốn rút tim ra ngoài luôn. 3 nhỏ định nói gì nhưng nhìn thấy nhỏ đang gọi điện lại thôi. Nó cúp máy, rồi gọi tiếp cho ai đó
- Alô, anh 2 iu quý ơ
- Gì đây? Anh đang học, nói gì thì nhanh - Người đầu dây bên kia nói
- Anh lên lớp em 1 xíu được không?
- Làm gì?
- Có chuyện 1 xíu mà!
- Anh lên sẽ được gì? * giọng có vẻ đều*
- 1 bữa ăn vào giờ giải lao, em trả
- Chưa đủ
- Sao 2 anh ai cũng giống nhau hết vậy hả?

- 2 anh?Em gọi cả Hoàng rồi à?

- Ủm .. em sẽ .. em sẽ .. cho 2 anh qua nhà tụi em 1 tuần để ở

- Ồ,haha,anh sẽ lên ngay

3 nhỏ nghe câu đó thêm 1 lần,muốn xỉu tại chỗ luôn

- Này,mày điên sao để 2 ổng qua nhà tụi mình hả? - Kỳ nhẩn mặt

- Haizzz,chứ giờ tao xuống đó kéo xác 2 ổng lên đây à? - Nó nói

- Ủm,vậy thì không được - My xoa xoa đầu

- Tao cũng tính trước rồi,tụi mình ra ngoài thuê khách sạn ở,khỏi ở nhà,đợi 1 tuần sau rồi về cũng không chết - Nó chống tay vào tường nói

- Tuy vậy nhưng tao sợ 2 ổng biết mình không về nhà 1 tuần liền là chết cả lũ - Như ôm mặt

- Thôi,chuyện đó tính sau,vào lớp làm lũ đó sáng mắt chơi! - Nó ra hiệu vẫy vẫy bọn nó vào

Cả lớp bây giờ phải nói là rất rất ồn luôn.Khi tụi nó vừa bước vào,1 nhỏ đứng lên hỏi,mặt kênh kiệu rất là khó ưa:

- Này,2 anh í đâu nhỉ? Hahaha,đường cùng rồi à?

Nó nhếch mép:

- Đừng lo,từ từ mấy cô sẽ sáng mắt

Tụi hấn nãy giờ đứng quan sát,cũng biết mọi chuyện là thật rồi [IQ cao chót vót mà lỳ] . Tụi hấn cười đều,cùng chung 1 suy nghĩ về 4 cô gái đó ” Thú vị ”. Cả lớp ngồi hóng 2 hotboy lên,10 giây sau,2 hotboy trường ta cũng lên,2 anh đứng trước cửa lớp 10A1 thở dài rồi bước vào,cả lớp rất ngạc nhiên,rồi đám nữ sinh thở dài thất vọng.Nó lên tiếng:

- Bằng chứng sống đây!Các bạn còn muốn hỏi gì nữa không?

- Lỡ bạn mua chuộc mấy anh í thì sao? - 1 nhỏ đứng lên nói

- 2 anh,2 anh là anh ruột của em? - Nó nhìn về phía 2 anh

2 anh nó hiểu chuyện nãy giờ rồi,2 anh nó không muốn vòng vo nữa.Anh Ân lên đứng kế nó,quàng vai nó:

- Đây là em tôi,mọi người hài lòng chứ?

Cả lớp im re ..

- 2 anh hết chuyện nhé! - 2 anh cười đều rồi anh Ân hôn nhẹ lên má nó,anh Hoàng xoa xoa đầu nó,bye nó về lớp làm lũ nữ sinh xém ngất

Nó phì cười rồi kéo mấy nhỏ bạn về chỗ,mấy ánh nhìn không mấy thiện cảm lại dành cho tụi nó

- 4 em nam kia về chỗ nhé! - Cô nói rồi tiếp tục bài giảng của mình

Tụi hấn xuống 4 cái bàn cuối ngồi,những đôi mắt hăm mộ của mấy nữ sinh dành trọn cho tụi hấn

Nó vừa xuống đã ngủ,ngồi ngay giữa nên hấn không tài nào ngồi xuống được,liền đẩy người nó vào phía tường,nó giật mình té xuống,hấn đang đẩy nó vào nên mắt trợn ngâ theo ..

7. Chap 6

.. Tình hình bây giờ là hấn đang nằm đè lên nó. Cả lớp bắt động nhìn hấn và nó. Nó liền đẩy hấn ra rồi dựng ghế lên ngồi, hấn ngã ra rồi lồm cồm đứng dậy phúi phúi quần áo rồi nói:

- Này cô kia, cô vừa phải thôi chứ

- Này anh kia, anh đè lên tôi, tôi hất anh ra, chứ chẳng lẽ để anh nằm lên người tôi luôn à? - Nó đứng dậy cãi

- Cô ... - Bí thế, hấn bực mình ngồi xuống ghế lôi vở ra học

Nó cũng ngồi xuống học [Ôi zời, học nổi gì, ngủ là chuẩn nhất] . Ở bàn của Kỳ và Lộc, Kỳ đang bực mình vì tên kẻ bên cứ mỗi lần Kỳ ngủ thì Lộc lại hù méc cô, bắt cô lấy vở học, điên quá Kỳ cầm cuốn vở đập thẳng tay vào người tên kia, Lộc cũng không vừa, cứ ngồi vo giấy chọi Kỳ, Kỳ thì đánh lại bốp bốp. Ở bàn của My và Quân, đang rất bình yên thì My đá vào chân Quân để trả thù vụ ở sân bay, Quân trừng mắt nhìn My, My cũng trừng lại, Quân và My đang đấu mắt rất quyết liệt. Ở bàn Như và Phong đang có chiến tranh rất quyết liệt, nguyên nhân là do .. 1 con kiến [2 đứa này cãi nhau cũng có lí do chính đáng nhể? :v], chuyện là vậy: Như ngủ, Phong học, 1 con kiến be bé bò lên tóc Như, Phong ngó qua thì thấy và lấy tay khều khều con kiến cho nó rớt xuống, Như tưởng ai chọc nên ngồi dậy 1 đập vào tay người đó, Phong chửi Như, rồi Như chửi lại, chiến tranh xảy ra từ đây..

Chuông báo giờ giải lao vang lên, 4 bàn cuối đã bị vây kín bởi tụi nữ sinh, nhất là bàn nó và hấn. Nó chán nản đang tìm cách ra trong khi 3 nhỏ bạn đã ra ngoài an toàn và đang đứng ở cửa lớp. Nó bỗng nghĩ ra 1 cách. Rồi nó bỗng nắm tay hấn, hấn quay lại trừng mắt nhìn nó với ý " Cô đang làm gì vậy, bỏ ra ", đám nữ sinh cũng ngỡ ngàng nhìn nó đang tay trong tay với hấn, nó mặc kệ, vì sự nghiệp ăn uống nó đành chịu, nó kéo hấn đi 1 mạch ra ngoài cửa lớp với sự khó chịu của lũ nữ sinh và hấn. Tới cửa lớp nó buông tay hấn ra, phán 1 câu:

- Tại anh mà tôi trễ đây!

Rồi kéo lũ bạn đi xuống canteen, nó nhìn tứ phía kiếm 2 ông anh, rồi nó thấy 2 anh đang ngồi, bị vây quanh bởi 1 lũ con gái. Nó thở dài rồi kéo mấy đứa bạn ra cái bàn khác ngồi, nhỏ My và Như hỏi:

- Tụi bây ăn gì? Để tụi tao đi lấy

- Tao 2 hamberger, 2 sandwich, 1 mì Ý, 1 cơm gà, 2 cacao sữa, 1 trà sữa và 1 cà phê kem - Nó nói nhưng mắt vẫn dán vào cái bàn của 2 anh nó

- Tao 2 mì Ý, 2 sandwich, 1 cơm gà, 2 sữa tươi và 1 cam vắt - Kỳ cười

My và Như đi ra mua đồ ăn. Nó vẫn dán mắt vào phía 2 anh nó đang ngồi nói cười với lũ con gái, Kỳ thì mặt cứ ngu ngơ hết nhìn nó tới chỗ 2 anh nó. Kỳ thở dài, hiểu chuyện đang xảy ra, Kỳ chỉ biết ngồi nhìn nó mặt đang đỏ ra nhìn 2 anh nó. Bỗng có 3 nhỏ sơn phấn dày đặc, tóc lòa loẹt đứng trước bàn nó đứng nhìn nó, nó vẫn ngồi thờ thẩn nhìn 2 anh nó, Kỳ thì ngồi nhìn nó [Ủi đời! 2 chị nhà ta bị sao vậy trời?!] Nhỏ cầm đầu tới trước mặt nó thì nhìn thấy nó đang ngồi nhìn anh Ân và anh Hoàng, nhỏ nói:

- Bị 2 ảnh đá rồi giờ ngồi ngắm cho đỡ thèm hả? [Chị này chưa biết chuyện trong lớp nó ờy]

Nó vẫn không thèm quay lại, nhỏ cầm đầu điên quá túm cổ áo nó lên, nó nhắm mắt lại, 1 giọt nước mắt lăn xuống má nó, Kỳ thấy nó.. nó đang khóc thì điên tiết quát lên:

- NÀY CÔ KIA, BỎ TAY XUỐNG NGAY CHO TÔI!

Sau tiếng quát của nó toàn bộ HS trong canteen nhìn chăm chăm vào cái bàn đó, 2 anh nó cũng nhìn qua bên bàn đó, anh Ân và anh Hoàng đứng lên thì thấy cảnh đó. Không kìm được cảm xúc, 2 anh chạy lại định làm gì 3 nhỏ kia thì nó cầm tay nhỏ cầm đầu giật xuống

" Chát " 1 cái tát vào thẳng mặt nhỏ cầm đầu, 2 hàng nước mắt lăn dài trên má nó, nó chỉ thẳng vào mặt 2 anh nó:

- 2 anh, đừng bao giờ gặp em nữa!

Rồi nó vụt chạy đi trong con mắt ngỡ ngàng của 2 anh nó. Tụi bạn nó đang ngỡ ngàng thì cũng lấy lại bình tĩnh vì hiểu lý do [Có ai tò mò không nhể? :v] 3 nhỏ đi theo nó, Kỳ đi ngang qua chỗ 2 anh, vỗ vai anh Ân nói:

- Nó giận 1 chút sẽ nguôi thôi, anh yên tâm!

3 nhỏ biết mỗi lần nó buồn nó sẽ ra 1 chỗ vắng vẻ để bình tĩnh, nên 3 nhỏ lên lớp luôn, đợi khi nào nó bình tĩnh rồi tính tiếp..

Đúng vậy thật, nó đã đi tìm 1 nơi vắng vẻ nhất trong trường [Là 1 góc vườn nhỏ ở sân sau của trường, rất ít người lui đến] Nó ngồi xuống thì thấy bên cạnh nó 1 người con trai đang ngủ, nó nhận ra là tên con trai đã gây chuyện với nó ở sân bay và là tên ngồi kế nó. Nó thầm nghĩ: " Tên đó xuống đây làm gì nhỉ? " Rồi bỗng mi mắt nó sụp xuống, nó cảm thấy buồn ngủ vì sau mỗi lần khóc, nó đều ngủ. Nó ngả người xuống ngủ luôn, hần vẫn đang ngủ nhưng cảm nhận được có gì đó đang ôm chặt lấy hần, hần mở mắt ngó sang bên cạnh, 1 người con gái đang ngủ, và đang ôm chặt hần, gương mặt 2 người chỉ cách nhau 2cm. Hần nhìn kỹ gương mặt nó, hần bỗng thốt lên:

- Đẹp thật!

Rồi hần tự cốc vào đầu mình 1 cái, hần định gỡ tay nó ra, vừa đụng vào tay nó thì nó kêu lên:

- Anh 2 ơi, để em ôm anh 1 chút thôi, em lạnh lắm!

Hần nghĩ về chuyện lúc sáng thì cũng đủ hiểu lý do, hần quay sang nhìn gương mặt nó, đôi mắt dừng ở cánh môi quyến rũ của nó, hần chưa từng hôn môi ai, dù đã quen hơn chục cô gái, nhưng chưa chạm môi ai. Hần đưa môi mình nhẹ nhàng chạm vào môi nó, 1 cảm giác ngọt dịu, êm ái lan tỏa khắp môi hần, môi hần như không muốn rời khỏi môi nó, hần nhẹ đưa lưỡi cuốn lấy lưỡi nó, 1 cảm giác mãnh liệt hơn nữa, tới khi thấy nó nhắm mắt, hần mới chịu buông, hần nhìn môi nó ướt át mà lại cốc vào đầu mình 1 cái, hần nghĩ: " Mình điên rồi, sao lại hôn nhỏ này chứ? ". Hần nhìn gương mặt nó, rồi ngủ đi lúc nào không hay. 2 người ngủ đến khi ra về, nhưng vẫn chưa dậy. Đám bạn của hần và nó chạy tìm khắp nơi, nhưng vẫn không thấy, thế là cả đám mới kéo hết xuống sân sau. Cả đám hết hồn khi thấy cảnh: nó và hần đang ôm nhau ngủ, nó đang ngủ dựa vào ngực hần ngủ ngon lành. Cả đám thấy vậy liền lay lay tụi nó dậy, nó mở mắt ra thì thấy mình đang ôm và ngủ trong lòng 1 đứa con trai, nó hết hồn bật dậy la toáng lên, hần vừa mở mắt ra thì hình ảnh đám bạn mình và tụi nó đập vào mắt. Hần đứng dậy phui phui quần áo, mặt tỉnh bơ. Nó tức giận la vào mặt hần:

- Này anh kia, anh đã làm gì tôi hả?

- Này này, là do bla bla.. - Hần kể hết mọi sự trừ việc hần hôn nó ra

Nó xấu hổ chẳng biết làm gì, liền kéo lũ bạn bỏ đi về. Tụi hần thấy vậy thì bật cười ..

.....

Chap này Yuu có 1 chút ... Cảnh hôn lúc Yuu viết thì nhột hết cả người, có lẽ vẫn chưa hay, nhưng mong mọi người vẫn ủng hộ Yuu

Đặc biệt nhất là số lượng reader của truyện này tăng 1 cách làm Yuu choáng luôn. Nếu mọi ng thấy hay có thể vote xem như ủng hộ tinh thần cho Yuu ạ. Có lẽ trong thời gian này up hơi trễ do Yuu bận trong thời gian bận rộn vì 1 số lý do riêng, mong các reader thông cảm. Cảm ơn mọi người đã luôn ủng hộ Yuu!!! <>

8. Chap 7

.. Sáng hôm sau, tụi nó vẫn đến lớp bình thường, và tụi hần cũng vậy. Lên lớp tụi nó và tụi hần vẫn tá hỏa với nhau, nhất là nó và hần. Là 1 điều, hôm nay Như và Phong im re, chẳng cãi nhau, đã vậy còn học chung với nhau nữa [Kaka, có vấn đề, Yuu phải dò xét, thăm tra 2 ng này mới được =)))] Đang cãi nhau thì tụi nó và bọn hần quay xuống nhìn Như và Phong với con mắt dò xét. Phong thấy tình hình không ổn liền lên tiếng:

- Hahaha,mọi người đông đủ,vui quá nhỉ?!

Còn Như mặt đang đỏ lên như trái cà chua chín vậy,tụi nó và bọn hần cùng chung 1 ý nghĩ:” Có vấn đề”.Đúng lúc đó cô vào lớp,thế là phán xét tạm dừng

[Tua nhanh : ra về ai về nhà nấy,hết :v]

Sáng hôm sau,tụi nó và bọn hần vừa tới trường là túm cổ Như và Phong ra sân sau để thẩm xét [giống tội phạm wá @@].Nó lên tiếng hỏi trước:

- Sao 2 người thân thiết wá vậy?

- Tụi tui chỉ học bài chung .. - Như nói

- Ồ đúng,học bài chung thôi! - Phong hòa theo

- E hèm,học bài chung nữa ha!!! - hần khoanh tay trước ngực,mặt nghênh lên hỏi

- Nói mau! - Kỳ và Lộc đồng thanh [E hèm! Cái này là sao ta ơii * cười đều *]

- Nói chuyện gì chứ?Mấy người quá đáng à! - Phong đáp trả

- Nhanh đi!Tụi này không có nhiều thời gian - My và Quân đồng thanh [mí anh chị này đồng thanh hoài à,ngượng ghê *đỏ mặt*]

- ... - im re

- 1 .. 2 ... - Cả đám đồng thanh

2 cặp mắt lo lắng của Như và Phong nhìn nhau ..

- 2 rưỡi .. 3

- Tại tụi tui thích nhau thôi chứ bộ!!! - Như và Phong đồng thanh la lên,rồi 2 đứa mặt đỏ ửng lên

Cả đám há hốc mồm ra nhìn 2 đứa mặt đang đỏ gay lên.Cả đám ôm bụng cười sặc sụa (trừ 2 bạn trẻ kia :v).2 đứa kia xấu hổ liền nắm tay nhau bỏ đi [Nắm tay cơ à?! :v] Cả đám khi thấy 2 đứa kia bỏ đi cũng đi lên lớp luôn [Nói chung cái khúc này chả gì đặc sắc =)))]

Khi lên lớp rồi,cả đám đang vào lớp thì nó bỗng khựng lại,nó ôm chặt lồng ngực mình,mặt tái mét.Kỳ thấy nó đứng lại ôm ngực thì chạy ra hỏi:

- Có chuyện?

- Ừm .. Ừm .. Ừm .. - Nó ngã xuống đất

Kỳ đang đỡ nó lên thì hần từ trong lớp chạy ra,bế nó chạy vào phòng y tế.Cả đám đi theo xuống phòng y tế.Hần đặt nó xuống 1 chiếc giường,gọi gọi cô y tế,khám xong cô y tế nói:

- Sức khỏe rất bình thường,do tim bị 1 động lực nào đó chèn ép nên đập không đều,gây ra ngất xỉu.Em ấy chỉ cần nghỉ 1 lát sẽ khỏe

- Vâng,cảm ơn cô

Lúc đó,cả đám cũng kéo đến phòng y tế,nhỏ My chạy lại nắm tay hần hỏi về tình hình nó:

- Selca có sao không Bảo?

- Ừm .. Không,cô ấy chỉ cần nghỉ ngơi 1 chút thôi!

Trong đầu hần đang lên 1 nghi vấn:” Selca...? Nghe rất quen... ” . My gật đầu,nhưng My đâu biết lúc My cầm tay hần,Quân đang nổi lửa kia kìa [E hèm,chuẩn bị có thêm 1 cặp bây giờ :3].Còn lúc ấy Kỳ ngồi bên cạnh giường nó,thốt lên:

- Có chuyện!

Cả đám quay sang nhìn Kỳ,Như hỏi:

- Có chuyện gì hả Kỳ?

- À .. Ủm .. Chuyện là vậy: mỗi khi nó bị như vậy đồng nghĩa với việc anh Ân đang gặp nạn - Kỳ lấp bắp

- Ủm .. Mà sao lại như thế? - My hỏi

- Do Hy và anh Ân có thần giao cách cảm,chỉ mình nó cảm nhận được thôi! - Kỳ tiếp

- Thì ra chuyện là thế .. Vậy chẳng lẽ anh Ân đang gặp nguy hiểm sao? - Như hét

- Ai da ... - Nó nhăn mặt,xoa xoa 2 thái dương của mình

Cả đám nhìn nó.3 nhỏ bạn hốt hoảng chạy lại,sờ mắt mũi đầu ... trên thân thể nó,My hỏi:

- Selca,không sao chứ?

- À .. Ủm ... Tớ hơi đau đầu thôi! - Nó gõ gõ đầu

My gật gật đầu rồi mỉm cười,1 người thấy và đang ngượng kìa [*cười đều*].Nó đảo mắt khắp phòng để tìm ai đó,nó hỏi Kỳ:

- Vera này,ai đưa tớ vào đây vậy?

- À à .. Là Bảo bé cậu xuống đây

- Ủm ..

Nó liếc mắt sang nhìn 3 tên con trai bạn hắn,thấy 3 tên đó xì xào gì đó.. nó nhớ lại cuộc nói chuyện của mình và Kỳ lúc nãy,với IQ cao ngất của nó,nó đã phát hiện ra 3 tên đó nghi ngờ tụi nó là Four Shine Angles.Nó dự định sẽ nói chuyện sau với 3 nhỏ bạn về vấn đề này sau,nó hỏi Như:

- Lucy ..

- Hở?

- Bảo đâu?

- Hắn đi đâu rồi ấy

- Ủm ..

Nó sực nhớ điều gì đó thì điện thoại nó rung lên,nó bật lên thì thấy có 1 tin nhắn với nội dung:" Đã cứu anh Ân rồi,cô nghỉ đi,đừng lo nữa! " Nó đọc xong thì yên tâm rồi,nó nghĩ thầm:" Tên này cũng được đấy chứ! Hi hi .. " [Gì đây,gì đây,thích bạn Bảo đẹp zaiii rồi à??? :v]

5 phút sau,hắn đứng trước cửa phòng y tế,trên vai đang vác 1 thân người to cao,hắn dìu người đó vào trong,cả đám nhìn hắn,nó thốt lên:

- Anh haiiii !!!

- O,anh Ân .. - My ngạc nhiên

Hắn đỡ anh Ân nằm xuống,cả đám xúm lại hỏi cùng 1 câu:

- Anh ấy bị sao vậy?

- Ủm .. Chuyện là vậy: Tớ nghe người ta nói anh ấy đi với tốc độ ắt trốn lao thẳng xuống bãi cỏ gần đấy,lúc nãy tớ nghe được Kỳ nói Hy bị vậy khi anh Ân bị nguy hiểm,với chuyện lúc nãy tớ nghe mọi người nói với nhau chuyện dưới canteen nên nghĩ anh ấy sẽ đưa xe và tớ ra con đường vắng gần trường,bắt gặp được,rồi tớ liền đưa anh ấy về đây! - Hắn ngồi xuống thở dốc

Nó tiến lại gần ôm anh Ân,nó nấc lên khóc,nó khóc 1 cách đau đớn,mỗi lần nó nấc lên khóc là kèm theo 1 câu " Em xin lỗi .. Em xin lỗi .. " Cả đám nhìn nó,rồi lui ra ngoài,để nó 1 mình trong phòng với anh nó

Cả đám ngồi ở băng ghế dài ở góc sân sau.Lộc lên tiếng hỏi:

- Mà này,sao Hy khóc ghê vậy?Anh ấy đâu có bị sao?

- Ủm,đúng đây! - Quân tò mò

3 đứa con gái đứng im lặng .. Mỗi đứa theo đuổi 1 suy nghĩ,nhưng đều là 1 suy nghĩ chung.Kỳ bỗng lên tiếng:

- Hy rất yêu anh nó!

- Ủm,đúng,anh em phải thương yêu nhau chứ! - Lộc búng tay

- Không phải tình cảm anh em,mà là về mặt yêu đương nam nữ luôn rồi! - My thở dài

- Tớ không hiểu cho lắm? - Quân nói

- Nghĩa là Hy yêu anh nó,yêu theo cách giữa nam và nữ - Như giảng giải

- HẢ?! - 3 tên con trai đồng thanh (trừ hấn)

- Các cậu hiểu chuyện rồi đây! - Kỳ nói

Hấn bây giờ đầu óc hoàn toàn là trống rỗng,tim hấn đau nhói,hấn bây giờ như người mất hồn,mất hướng lên bầu trời,2 tay bỏ trong túi quần.Hấn bỏ đi 1 mạch.Cả đám nhìn theo bóng hấn khuất dần đi,rồi chỉ nghĩ:" Chắc vẫn còn mệt vì chuyện lúc nãy nên về nghỉ " . Thế là cả đám vẫn lên lớp học bình thường ..

Nó vẫn ngồi đấy,tay vẫn nắm chặt tay anh Ân không rời,nhưng có điều mắt nó đã khép lại.Anh Ân từ từ mở mắt,thấy nó gục bên cạnh thì mỉm cười,anh Ân khẽ nói:

- Anh biết rõ em nghĩ gì chứ!Nhưng không thể,vì chúng ta là anh em ruột mà.Giá như chúng ta đừng là anh em,chắc sẽ tốt hơn nhiều!

Anh vuốt tóc nó rồi bế nó đặt lên giường,anh hôn lên trán nó rồi nói:

- Giá như anh được chạm môi em dù chỉ 1 lần

Anh bỏ ra ngoài rồi lên lớp học bình thường.Nó vẫn đang ngủ ..

Anh Ân biết rõ mọi chuyện chứ,anh biết nó thích anh,anh cũng thích nó nhưng không thể,bởi vì 2 người là anh em ruột thịt,không thể nào đến với nhau được.Anh chỉ cố giấu đi cảm xúc thật của anh với nó,anh nghĩ rằng 1 ngày nào đó anh và nó sẽ quên thôi ..

9. Chap 8

.. Hấn lái xe đi dọc hết con đường,hấn chỉ muốn tìm 1 chỗ nào đó để tìm hết đau,hấn cứ lạng lẽ lái xe đi,hấn dừng xe ven 1 cái hồ nước,hấn ngồi xuống thở dài,cầm 1 viên sỏi ném xuống hồ

- Mình bị sao thế này?

Hấn ngồi đó thần thờ,rồi hấn nhắm mắt lại .. Nó tỉnh dậy thì không muốn học nữa và muốn ra cái hồ nước gần đây chơi.Nó bước đi lạng lẽ,nó muốn quên anh nó đi,vì 2 người là anh em ruột,mắt nó ngấn nước,nó quệt đi những giọt nước ấy.Nó nhìn mặt trời rồi nói:

- Sẽ quên được thôi mà!

Nó lại lạng lẽ bước tới bờ hồ,nó thấy 1 dáng người con trai đang tựa mình ở gốc cây,nó lạng lẽ bước đến - là hấn,tên con trai ngồi kế bên nó,nó ngồi xuống bên cạnh,khẽ nói:

- Anh khi ngủ đẹp trai thật đấy!

Nó vén một lọn tóc rũ trên mặt hấn,nó cười nhạt:

- Anh nói xem bây giờ tôi nên làm gì đây? Tim tôi đang nhói lên từng cơn đây! Tôi phải làm gì mới đúng đây? Anh em ruột sao? Là 1 vật rào cản tôi và anh ấy,thà chúng tôi đừng là anh em ruột.. Hức hức ..

Nó bật khóc,nó khóc như để mọi uất ức,cảm xúc của nó ra ngoài hết vậy.Nó khóc thành tiếng,nước mắt giàn dụa.Nó xiết chặt tay hấn,như bao nhiêu cảm xúc của nó dồn vào hết đôi mắt và bàn tay vậy .. Hấn này giờ chỉ là nhắm mắt,không hề ngủ,nghe tiếng nó nói chuyện với hấn và nó đã khóc,hấn muốn ngồi dậy an ủi nó,trái tim muốn thê nhưng lý trí không cho phép,hấn vẫn ngồi tựa vào cây .. Nó ngừng khóc,nó ngấm nghĩa gương mặt người con trai kế bên,nó đưa tay sờ nhẹ gương mặt hấn,nó hôn nhẹ vào má hấn rồi nói:

- Cảm ơn vì đã lắng nghe tâm sự của tôi!

Nó nhìn về phía hồ nước,rồi ngủ từ lúc nào không hay,nó gục trên vai hấn ngủ.Khi có cảm giác 1 người đang gục trên vai mình,hấn mở mắt ra nhìn qua phía nó,hấn bất giác sờ lên chỗ nó vừa hôn lên,hấn mỉm cười hạnh phúc,rồi nắm tay nó.Một lúc sau,hấn bế nó lên xe,đi thẳng về trường.Lúc đó đã ra về,sân trường vắng tanh,hấn bế nó vào phòng y tế,đặt nó lên 1 cái giường.Sau đó hấn kiểm 1 cái giường kế bên nằm xuống đó ngủ ..

Mới đây đã 10 giờ đêm,nó vươn vai tỉnh dậy,nó ngó quanh căn phòng,chẳng giống phòng nó,chỉ 1 màn đêm (tắt đèn + đêm thì tối thui rồi @@),nó bước xuống giường định đi ra chỗ công tắc bật đèn,thì không để ý cái giường mà hấn đang ngủ,thế là té thẳng vào người hấn.Nó nằm bất động khi cảm nhận được hơi ấm phía dưới,hấn biết là nó nên hỏi:

- Tỉnh rồi à?

- Ừm ...

- Ngồi dậy đi

- ...

Nó lồm cồm bò dậy,hấn với tay bật cái công tắc đèn lên.Đèn sáng lên,hấn thấy mặt nó đỏ lên vì ngượng,hấn cố nhin cười,nó thỏ thẻ nói:

- Tôi xin lỗi ..

Hấn nghe nhưng vẫn cố chọc tức nó:

- Cô nói gì tôi nghe không rõ?

- Tôi xin lỗi - Nó vẫn nhỏ giọng

- Cô nói lại được không?Nhỏ quá?!

- TÔI XIN LỖI !!! VỪA LÒNG ANH CHƯA HẢ? - Nó tức tối hét lên

- Thôi thôi được rồi! Tôi nghe rồi!

- Ô mà tôi và anh đang ở đâu vậy? - Nó hỏi

- Phòng y tế của trường

- Ừm .. Mà mấy giờ rồi hả?

- 10h20' - Hấn xem đồng hồ trên tường

- Hả? Đã trễ như vậy rồi sao? Tôi phải về

- Khoan đã,khuya vậy rồi cô muốn đi đâu?

- Về nhà

- Vậy cô về đi,cô có bị sao tôi cũng chẳng chịu trách nhiệm

- ... Vậy tôi ở lại ..

- Ừm

- Nhưng mai lấy đồ đâu mà mặc

- Ừm ... À - Hấn búng tay 1 cái - Trong tủ đồ của phòng y tế có 1 bộ đồ đấy,mai cô lấy mà mặc!

- Ừm .. Thanks nha!

Hắn cười nhẹ 1 cái rồi nói:

- Cô muốn uống chút rượu không?

Nó gật đầu.Hắn lôi ra từ cặp 1 cái chai nhỏ,hắn uống rất nhiều,mặt đỏ bừng hết lên,còn nó chỉ uống 1 chút nên chẳng xi nhê gì cả,nó thấy hắn đã ngủ say nên nằm xuống đánh 1 giấc ngon lành ..

Sáng tinh mơ,sân trường không 1 bóng người,hắn dậy trước,đi vào nhà vệ sinh nam ở cuối hành lang VSCN rồi vào gọi nó dậy

- Này này,Hy,dậy đi!

Bỗng nó túm cổ tay hắn kéo xuống giường,miệng lớ mớ:

- Vera,Rachel với Lucy đi đâu rồi?Nằm xuống ngủ với tớ đi!

Hắn bị nó kéo đột ngột thì té thẳng vào người nó.Hiện tại là nó đang nằm trong lòng hắn,hắn thì mặt đỏ ngậy lên,không gian im lặng .. Nó lên tiếng:

- Người cậu ấm quá!Tớ ôm cậu mãi được thì hay quá!

Hắn mỉm cười hạnh phúc vì lời nói của nó.Nó vẫn nằm ôm hắn ngủ ngon lành,hắn thì ngắm nhìn nó ngủ.Như bình tĩnh,hắn gỡ nhẹ tay nó ra,rồi khều nó:

- Minh Hy này!Cô không dậy đi học à?

Nó mở mắt ra,nhìn tứ phía rồi xuống giường.Bây giờ nhìn nó mà hắn muốn bật cười nhưng nhịn,tóc tai bù xù,quần áo nhăn nheo,mắt nhắm mắt mở,nhìn chẳng ra dáng 1 cô tiểu thư danh giá chút nào.Nó cần điện thoại lên mở ra,OMG!!!35 cuộc gọi từ Vera,27 cuộc gọi từ Rachel,29 cuộc gọi từ Lucy,23 cuộc gọi từ anh Ân,18 cuộc gọi từ anh Hoàng,tổng cộng tin nhắn là 62 tin,nó nhìn xong muốn xỉu ngay tại chỗ.Nó quay sang hắn hỏi:

- Quần áo?

- Trong tủ - Hắn chỉ tay về phía 1 cái tủ gỗ ở góc phòng

Nó vừa mở tủ ra thì ..

- What?Anh định để tôi mặc đồ này sao?

Nó vừa nói vừa lôi từ trong tủ ra 1 cái áo thể thao bó sát người ngắn hơn bụng,1 cái váy thể thao ngắn ngang đùi,hắn cợt:

- Thế thì sao nào?3 vòng của cô không chuẩn à?

- Xì,để rồi anh coi

Nó tức tối cầm bộ đồ đi thẳng vào nhà vệ sinh của phòng y tế (chỉ nữ mới được dùng thôi =]]]]) . 10 phút sau,sau khi VSCN và đã thay đồ,nó bước ra làm hắn ngỡ ngàng,bộ đồ lộ rõ 3 vòng cực quyến rũ của nó [ng mẫu mà lỵ] . Nó cười đắc chí,ra chỗ chiếc túi lấy ra 1 cây son bóng,thoa đều lên bờ môi màu cherry của nó,nhìn nó bây giờ khá gợi cảm.Nó quát lên:

- Nhìn hoài vậy,đi học kìa!

Hắn luống cuống xách cặp bỏ ra ngoài,nó phì cười rồi cũng cầm túi đi ra ngoài.Nó vừa bước ra ngoài là cả trăm con mắt dán vào người nó,nó hết hồn rồi cũng bình thần đi.Nó đang đi thì ..

” Bốp ”

1 cái đánh vào ngay vai nó,nó tức giận quay lại thì gặp ngay ánh mắt tức giận hơn của Kỳ

- Đi đâu?

- Ngủ - Nó thỏ thẻ

- Ở đâu? - Kỳ tròng mắt
- Phòng y tế - Nó hết hồn
- Với ai?
- 1 mình
- Thật không?

Nó gật đầu lia lịa, Kỳ tiếp:

- Tin sao được khi người cô có mùi Romano của người khác giới thế này?

Nó hoảng loạn vì giờ chẳng chối được, chứng cứ rành rành thế này rồi có chạy đằng trời. Nó đành khai thật, tới đâu hay đến đâu. Nó thấy hấn đang nói chuyện gì vui vẻ lắm với mấy đứa con gái thì đi tới túm cổ tay hấn kéo xềnh xệch đi tới chỗ lũ bạn, 3 tên kia thấy thế cũng chạy theo. Nó la lên:

- Là hấn

Nó nói xong cười tươi nhìn hấn. Cả trường yên ắng, ngàn đôi mắt tập trung về chỗ tụi nó và tụi hấn. Kỳ hỏi:

- Có làm gì?
- Có - Nó trả lời trong khi mặt hấn vẫn còn ngơ ra
- What??? 2 người đã làm gì? - Kỳ nói tiếp
- Có 1 nam 1 nữ trong phòng thì làm gì? - Nó cười đều
- Nè nè .. Đừng nói 2 người có ấy ấy nha? - Mỹ và Như nãy giờ đứng nghe nên hiểu
- Hấn xúi tó - Nó giả vờ thút thít
- Này, tôi với cô làm vậy khi nào? - Hấn nãy giờ cũng hiểu nên cố minh oan ình
- Là anh nói tôi thử xem mà, tôi không đồng ý nhưng anh cứ đòi, rồi anh tự biên tự diễn, tôi là con gái sao phản kháng nổi, bắt lực nên buông xuôi luôn - Nó sục sùi
- Này, cô quá đáng rồi đấy!! - Hấn phản bác
- Tao không ngờ mày lại vậy - Lộc lắc đầu nhìn hấn
- Thế mày có chịu trách nhiệm không? - Quân hỏi
- Trách nhiệm gì chứ, tao không làm sao tao phải chịu, với lại ai biết được cô ta gài tao hay không. Tao mệt rồi, tao lên lớp

Nói rồi hấn hậm hực bỏ lên lớp, nó vẫn vờ thút thít, cả đám lại đổ nó. Cả trường đơ hết ..

Chuông lên lớp reo, mọi người lại tấp nập chạy lên lớp. Nó vừa vào bàn học đã nhận lấy những cái nhìn khinh bỉ của lũ con gái trong lớp, hấn thì ngủ rồi, biết trời trăng gì nữa. Tiết học trôi qua, nhưng trong đầu nó biết bao là ý nghĩ: "Anh dám chọc tôi, hahaha, cho anh biết thế nào là lễ độ, thế chỉ là cảnh cáo "

[Tua nhanh : ra chơi, ra về bla bla...]

Ngày hôm sau, hấn đã suy biết được ý đồ của nó, nên hấn tìm cách cho nó bị phạt và bị mời PH chơi. Nghĩ là làm, hấn bày đủ trò làm nó bị đuổi khỏi lớp, rồi bị phạt quét dọn sân .. Ngày nào cũng thế nhưng nó vẫn tìm cách chơi lại, nhưng không thành vì hấn chẳng thèm để tâm, lên lớp ngủ, ra chơi nghe nhạc - ngủ, ra về đã vọt về mất tiêu ..

5 ngày sau, nó nhận được 1 cuộc điện thoại của papa iu đầu

- Alô
- Này Lâm Minh Hy, con còn muốn học nữa không, còn muốn về nước nữa không hả? Bị hiệu trưởng mắng vốn vậy đây hả? Con muốn ba cắt gết chi tiêu tháng này của con không?

- Ba à, con xin lỗi ..

- 1 cơ hội cuối cho con,ba cúp đây

- Vâng,bye ba!

” Phan Thiên Bảo,tôi đã nương tay rồi mà anh không muốn à? Được,tôi chơi tới cùng với anh ” Nó cười nhếch mép rồi nằm xuống giường đánh 1 giấc ..

1 tuần sau,nó vẫn đi học bình thường,khi vừa vào lớp nó đã gục xuống ngủ.Ra chơi tụi nó ăn đủ thứ mà nó không hề đụng tới (ăn ở nhà cmnr =]]]]) , rồi nói buồn ói.Sau khi nó vừa đi vào nhà vệ sinh,3 nhỏ tụi lại nói chuyện:

- Vera này,tớ thấy Selca hơi lạ - My nói

- Ủm .. Nó không muốn ăn,hay buồn ói,hay than mệt .. - Kỳ nói

- Chẳng lẽ .. Nó có thai? - 3 nhỏ nói khê

- Hừ,do tên Bảo đó gây ra - Như tức giận

- Phải hỏi Selca cho ra lẽ - Kỳ nói

3 nhỏ gật đầu rồi chạy vào nhà vệ sinh tìm nó.Nó đoán trước sẽ như vậy nên giả vờ vào nhà vệ sinh nôn,nó đứng trước gương thấy 3 nhỏ bạn đã đứng ngoài cửa thì vờ xoa xoa cái bụng nói:

- Con à,con được 2 tuần rồi mà ba không hề biết đến sự tồn tại của con,mẹ phải làm sao đây?

Rồi nó vờ khóc,nó khóc nhìn rất thê thảm,còn trong bụng đang đánh trống ăn mừng.3 nhỏ bạn thấy vậy liền xông cửa chạy vào,Kỳ hét toáng lên:

- Cậu bạn bè kiểu gì vậy?Có chuyện mà không thề nói

- Mà cậu có baby thật sao? - Như ngây người ra hỏi

- Thật từ đêm đó sao? - My hỏi

Nó chỉ gật đầu nhẹ xem như là đúng.3 nhỏ tức giận định kéo nó đi ra chỗ tên Bảo hỏi cho ra chuyện thì nó quỳ xuống:

- Đừng làm phiền Bảo,cậu ấy chỉ nhất thời thôi.Tớ chỉ lo cho đứa nhỏ sẽ mồ côi ba thôi!

3 nhỏ đã tức càng thêm tức,liền lôi nó đi gặp hấn nói chuyện rõ ràng,nó thì đang mừng đấy,vì sắp thành công rồi.Gặp tụi hấn trên lớp,Kỳ quát to:

- Đây Phan Thiên Bảo!

Hấn đang ngủ thì giật mình ngược lên,hấn hỏi:

- Chuyện gì vậy?

- Cậu chịu trách nhiệm đi - My vừa nói vừa chỉ vào bụng nó

- 2 tuần rồi đấy! - Như tức giận

Còn 3 tên kia thì sững người ra.Hấn hỏi:

- Cô ta chỉ đùa thôi,làm gì có chuyện ..

Nó bỗng bật khóc,Kỳ hoảng hốt hỏi:

- Sao vậy Selca?

- Anh ta quá đáng ..

- Được rồi Selca!Anh muốn sao?

- Cô giỡn quá rồi đấy Minh Hy - Hấn gằn giọng

- Trong cặp tờ đây Vera,ngăn 2 - Nó vẫn nứt nở

Kỳ lấy từ trong đó ra 1 tờ giấy,sừng sốt,đập thẳng tờ giấy trước mặt hắn

- Đọc

Hắn cầm tờ giấy lên đọc,như không tin vào mắt mình,nghĩ:” Chẳng lẽ do .. rượu làm mình mất lý trí ” Hắn nhìn mặt trong khó coi vô cùng,My giật lấy tờ giấy đọc lên

- Giấy xét nghiệm.Tên: Lâm Minh Hy,16t.Tình trạng:đang mang thai.Thời gian mang thai: 2 tuần ...

Im lặng ...

Hắn lên tiếng:

- Tôi sẽ chịu trách nhiệm!

10. Chap 9

.. Nó cười đắc thắng:” Sập bẫy rồi nhé”

- Anh định chịu trách nhiệm thế nào với nó? - My chau mày

- Tôi sẽ lo cho cô ấy và đứa con trong bụng,cô ấy sẽ không chịu thiệt đâu! - Hắn khẳng định

Cả đám gật đầu đồng tình.Chuông vào lớp vang lên ...

Ra về,tụi nó đã lên xe về tới nhà thì gặp 2 ông anh nó ở ngay cổng nhà.Tụi nó lon ton vào nhà trước rồi tới 2 anh nó,nó leo tót lên phòng trước [chạy ngại gặp anh Ân í mà].3 nhỏ bạn ngồi xuống sofa,thở dài.Anh Hoàng hỏi:

- Chuyện gì thế?

- Selca có thai rồi

- What? - 2 anh đồng thanh - Really?

3 nhỏ gật đầu tỏ vẻ đồng ý

- Ai làm? - Anh Ân chau mày

- Tên Phan Thiên Bảo khốn nạn cùng trường đấy anh! - Như tức giận

- Ừm ... - Anh Ân trầm giọng

Mọi người lại chìm vào im lặng ..

Nó bước xuống nhà,nó thấy không khí trong nhà sao im lặng,lạnh đến tận sống lưng,nó lấy lại tinh thần rồi bước xuống nhà với vẻ mặt tươi cười

- SAO EM LẠI NHƯ VẬY CHỨ HẢ?

Anh Ân quát lên làm nó muốn đứng tim,mọi người giật thót mình,nó lắp bắp:

- Anh .. Anh .. Có chuyện .. chuyện .. gì vậy?

- Còn phải hỏi?Đứa nhỏ trong bụng?

- Ừm .. Anh à .. Em .. em

- Nói!- Anh Ân hét lớn

Lần đầu nó thấy anh Ân nổi giận như vậy,nó hiểu do nó mà ra,nhưng đã lỡ leo lên lưng cọt rồi,nó chỉ im lặng không đáp

- Nói nhanh! - Anh Ân giờ đã lên tột đỉnh của tức giận,mọi người trong nhà muốn rơi tim ra ngoài

- Em .. - Nó lấp bắp không nên lời

- Anh cần 1 lời GIẢI THÍCH,ngay bây giờ!

- Vâng .. Vâng .. - Nó sợ hãi - Chuyện là thế này: Nó kể từ đầu đến lúc uống rượu [rồi chị Hy nhà ta bắt đầu bịa chuyện,lúc nguy cấp mà còn nói dối @@] Bảo và em đều đã say nồng,thế là em thấy nóng quá mới cởi áo khoác ngoài ra,rồi lại nóng quá em mới cởi luôn áo đang mặc,còn Bảo chắc cũng đang nóng nực nên cởi áo ra luôn rồi.Em liền qua giường Bảo nằm mà không biết lí do nữa,rồi Bảo và em chẳng biết sao ấy ấy luôn.Tới sáng em mới biết .. [Hehe,bao che cho anh Bảo nhà ta nữa kìa]

- Là thật? - Anh Ân chống cằm

Nó gật gật đầu,thật ra lúc đó nó chỉ muốn nói cho xong chuyện thôi,còn nó muốn nói giúp hấn 1 xíu do là nó bày ra,nó phải chịu trách nhiệm hết thôi.

- Lên lầu suy nghĩ đi ! - Anh Ân thở dài

Nó lê bước lên lầu,3 nhỏ cũng lon ton chạy theo nó lên.Còn anh Hoàng hỏi anh Ân:

- Giờ tính sao hả anh?

- Cho 2 tụi nó kết hôn đi ! - Anh thấy cách đó là hữu hiệu nhất,vì đứa trẻ sẽ có ba,và anh với nó cũng sẽ quên nhau nhanh nhất

- Anh nói thật sao? - Anh Hoàng không tin nên hỏi lại

Anh Ân chỉ gật đầu,rồi lấy chiếc điện thoại ra bấm số gọi cho ai đó

- Hello father!

- ...

- Chuyện là vậy ba à ...

- ...

- Vâng,con thấy đó là biện pháp tốt nhất

- ...

- Vâng,ba giữ gìn sức khỏe

- ...

- Good night!

Anh cất điện thoại vào túi rồi quay sang nói với anh Hoàng:

- Về thôi Hoàng,chắc nó cần thời gian suy nghĩ

- Vâng

Rồi 2 anh ra phía cửa về ..

Trên phòng nó,nó đang ngồi trên chiếc ghế đối diện cửa sổ nhìn về phía bầu trời đen xa xăm.3 nhỏ bạn chỉ biết ngồi thờ dài,Kỳ lay lay vai nó:

- Selca à,sao vậy?

- Tớ không sao - Nó thần thờ

- Anh Ân hơi quá đáng .. - Như nhẩn mặt

- Ừm .. - Nó vẫn vậy,mặt vẫn thần thờ,không tí cảm xúc

- Cậu đừng cố tỏ ra mạnh mẽ - My khoanh tay trước ngực,ngghiêm túc nói

- Ủm .. - Nó vẫn không tí lay động

- Muốn khóc cứ khóc, muốn giận cứ giận, cậu đừng làm vậy, bọn tớ rất lo - Như thút thít

- Cậu làm vậy thì được gì hả? Mạnh mẽ lên chứ, cứ ngồi đó thì làm được gì hả? Tớ biết cậu yêu anh ấy chứ, do anh ấy quá đáng với cậu, cậu mới thế này?

Không gian vẫn im lặng, nó vẫn đưa mắt lơ đãng nhìn ra bầu trời đen kìa

- Này Lâm Minh Hy! Đứng lên đi chứ! Được, tớ sẽ gọi cho anh Ân tới đây dỗ cậu nhé!

- Khoan ...

Nó đứng dậy, 2 làn sương mỏng chảy dài trên 2 má nó, bờ môi nó khê mấp mấp:

- Tớ rất sợ ...

3 nhỏ chạy lại tụ quanh nó, Kỳ lay lay vai nó:

- Nói bọn tớ nghe nào? Cậu không sao chứ hả?

- Ủm .. Tớ sợ .. - Đôi mắt nó phủ đầy những làn nước mỏng manh

- Nói bọn tớ nghe nào! - My nghiêm giọng

- Anh Ân ghét tớ sao? - Nó hỏi

- Không, chỉ là .. anh ấy hơi tức giận .. Có lẽ vậy .. - Như vuốt má nó

- Ủm .. Nhưng .. - Nó bỗng gào lên, bờ mắt nó cũng đã ướt đầm - Tớ sợ anh Ân sẽ ghét tớ, ghét tớ .. Anh Ân xem tớ không còn đẹp nữa, mà là 1 cô gái đã có thai, mất hoàn toàn sự trinh trắng của mình, mấy cậu hiểu chứ?

- Tớ hiểu chứ! Nhưng cậu phải dũng cảm đối mặt chứ, cậu phải hiểu 2 người là anh em ruột, giữa 2 người chỉ có tình anh em, không vượt xa được đâu! Cậu hiểu chứ? - Kỳ tức giận quát to

Nó chỉ khê thút thít. Không gian lại chìm vào im lặng. 1 màu u ám bao phủ cả căn phòng. Đường như vào ngày mai trời sẽ sáng, không khí có lẽ sẽ khác hơn, sẽ tốt đẹp hơn nhiều ...

THÔNG BÁO*

Yuu sắp vào học rồi nên sẽ cố gắng phục vụ các bạn tốt hơn, có lẽ 1-2 ngày sẽ ra 1 chap mới, Yuu sẽ cố gắng hoàn thành nhanh nhất có thể

Yuu sắp ra 1 truyện mới, ý tưởng này đã nung nấu khi Yuu viết Cuộc chiến học đường. Mong các bạn luôn ủng hộ Yuu !!! =)))))))))))

11. Chap 10

.. Mắt nó đã sưng húp vì tối qua khóc quá nhiều. Nó hôm nay không muốn bước xuống giường đi học 1 tí nào, nó vẫn nằm quần chăn kín mít. 3 nhỏ bạn thì cũng đang say giấc nồng

- Oáp ... Mệt quá! - Như ngáp 1 cái dài

- Haizzz .. Lại đi học à? Mệt mỏi quá!!!! - My nhăn nhó ngồi dậy

' I remember when we broke up the first time

Saying this is it, I've had enough, 'cause like

We haven't seen each other in a month

When you, said you, needed space, what? '

Lời bài hát chuông điện thoại của Kỳ vang lên rộn ràng

Kỳ mệt mỏi vớ tay lấy điện thoại

- Alo ..

- ...

- Vâng

- ...

- Vâng

Kỳ vươn vai 1 cái rồi quay sang nhìn nó, khẽ thở dài rồi túm cổ 2 nhỏ kia kéo ra ngoài

- Hôm nay cho nó ở nhà nghỉ đi! - Kỳ nói

2 nhỏ kia gật gật đầu rồi 3 nhỏ kéo nhau đi VSCN rồi đi học luôn. Nó nằm quần chăn .. khóc .. Những giọt lệ rơi trên má nó, bờ mi ướt đầm, mắt khẽ nhắm lại. Nằm 1 lúc lâu, nó lau hết nước mắt, nó ngồi dậy thần thờ nhìn ra bầu trời xanh biếc kia, cất tiếng hát thiên thần của mình lên

" Giá như ta chưa từng quen biết

Thì em đã không phải đau khổ

Ngàn lời hát em gửi đến gió

Mang đến bên anh

Nhìn bóng anh từ xa

Tim em nhói đau

Và rồi cứ thế

Từng ngày trôi qua

Em chỉ biết lặng nhìn anh

Từ phía xa

Có lẽ chúng ta chẳng bao giờ đến được với nhau

Tạm biệt anh

Người của quá khứ! " [Bài này Yuu tự chế lời, chả pít hát sao - ____ -]

1 giọt nước mắt cay đắng rơi trên bờ mắt nó, nó hướng mắt ra phía bầu trời kia, lên tiếng:

- Tại sao ông trời lại thích trêu đùa con như vậy?

Rồi nó bỗng òa lên khóc, tiếng khóc hòa lẫn với không khí đau khổ, cay đắng trong căn phòng này ..

- Tạm biệt anh, người của quá khứ!

Nói rồi nó tháo sợi dây chuyền trên cổ nó (sợi dây chuyền màu vàng đồng, có mặt dây chuyền là 1 cái hộp hình trái tim, bên trong chứa hình của nó và anh Ân chụp chung) ném bay qua ô cửa sổ về 1 nơi nào đó, không bao giờ thuộc về nó và anh. Sợi dây chuyền chưa biết bao kỉ niệm, mà nó đã đành tâm vứt đi thì cũng hiểu nó sẽ buông ...

_____ FLASHBACK _____

- Anh hai ơi, chụp hình chung với em đi! - 1 cô bé khoảng 8 tuổi nũng nịu với 1 người anh

- Thôi, để anh đọc sách nào! - Người anh ấy mỉm cười đáp trả [Vâng, đó chính là anh Ân í ả, còn cô bé kia là Minh Hy]

- Đi mà anh,đi mà! - Nó lay tay anh
- Được rồi,1 tấm thôi nhé! - Anh cầm máy ảnh lên
- Vâng,em sẽ cho ảnh vào dây chuyền thiệt đẹp luôn áh! - Nó nhe răng cười
- Nào nào,lại đây nào! 1 .. 2 .. 3 .. ” Tách”
- Woa,đẹp quá đi!!! - Nó cầm máy ảnh lên xem - Anh hai đẹp trai nha,mốt lớn em sẽ cưới anh cho coi !
- Haha,được đấy,lớn lên anh cũng sẽ cưới em cho coi - Anh xoa đầu nó dịu dàng - Em hứa với anh nhé?!
- Vâng,em hứa! - Nó cười tươi - Chúng ta ngoắc tay hứa với nhau đi anh!

Anh gạt đầu,2 người ngoắc tay với nhau,tạo nên 1 lời hứa ..

_____ VỀ HIỆN TẠI NÀO!!!! _____

Nhưng có lẽ lời hứa không thành được ..

- Xin lỗi,em đã không thực hiện lời hứa! - Mắt nó bị nước mắt lấp đầy rồi,nó bây giờ chỉ thấy 1 không gian mờ ảo ..

Nó lặng lẽ gượng cười 1 cái,rồi nhắm mắt ngã xuống đất,nước mắt đang lăn dài trên má nó,từ từ chảy dài xuống nền nhà ..

- Sao Selca không nhắc máy nhĩ?Tớ gọi cả chục lần rồi! - My bực bội
 - Nó chắc đang ngủ rồi! - Như thờ dài
 - Nhưng mà này,nó có bị sao không vậy?Tớ lo lắm - Kỳ nhú mày
- 3 nhỏ thì ra đang ngồi trong lớp lúc giờ ra chơi,đang rất lo lắng cho tình trạng của nó
- Hừm,sao không ai bắt máy hết nhĩ?Tớ bực mình lắm rồi đó!!! - My hét toáng lên
 - Từ từ,bình tĩnh nào - Kỳ vỗ vai My
 - Để tớ gọi lại - Như lấy điện thoại ra bấm số nó

...

- Alô,Selca hả?Lucy nè ..
- Cứu .. Cứu tớ .. - Đầu dây bên kia lên tiếng
- Này này,Selca à,này này ..
- Cứu ..
- ” Xoảng ”

1 âm thanh bên đầu dây bên kia vang lại ..

Tập này hơi bi thương.Yuu viết mà cảm xúc dâng trào hơi pị ‘ pá đạo ’

Hôm nay Yuu cũng sẽ ra truyện mới,còn Hoàng Cung thì Yuu sẽ DELETE,nhưng truyện này vẫn như cũ nha,1-2 ngày/ 1 chap nha!

Moq các bạn ủng hộ Yuu nheee <>

12. Chap 11

.. - Selca .. Selca .. - Như hét toáng lên

” Tút .. Tút .. Tút ”

- Lucy à,sao vậy hả? - My đứng dậy

- Selca .. Nó .. nó .. - Lucy lấp bắp

- Sao hả Lucy? - Kỳ tức giận đập bàn

- Nó .. nó .. nói là .. cứu nó .. - 1 giọt nước mắt lăn dài trên má Như

- Aishhhh - Kỳ tức tối đá văng cái ghế gần đó

Tụi hần đang bước vào,thế là cái ghế bay về chỗ hần,hên là hần né sang 1 bên,không là đi luôn rồi.Hần quát tháo lên: [nãy giờ mấy anh chị này làm wá ghê luôn á,hên là lớp không còn ai,chỉ còn 7 anh chị thui đây ==”]

- Ai làm gì vậy hả?

- Tôi làm đây - Kỳ trừng mắt

- Cô muốn gì? - Hần bước đến

- Cái thai của Selca,anh tính làm sao?

- Tôi đã nói sẽ chịu trách nhiệm rồi cơ mà!

- Nó sắp chết ở nhà kia kìa - Kỳ quát tháo lên làm bọn hần giật cả mình

Bọn hần chẳng nói chẳng rằng,hần quắc tay 1 cái,3 tên chạy ngay theo.Còn 3 nhỏ thì cũng lật đật chạy theo.Bọn hần mỗi người 1 chiếc xe: Hần 1 chiếc Lamborghini Veneno đen,Lộc 1 chiếc Zenvo ST1 trắng,Quân 1 chiếc Lamborghini Reventon bạc,Phong 1 chiếc Aston Martin One-77 xanh lam

- Mấy cô tính đi bộ à? - Quân hỏi

- Lên xe đi - Lộc lên tiếng

3 nhỏ nhìn nhau rồi gật đầu,rồi lên xe của Lộc,Quân và Phong.3 chiếc xe bắt đầu phóng đi,khoan,Yuu nói 3 chiếc sao? Còn hần đâu? À,hần vừa nghe như vậy đã phóng xe đi trước với 1 tốc độ như xẹt lửa [mà khoan,hần pít nhà nó sao? @@] Tim hần thật nhói khi nghe Kỳ nói:” Nó sắp chết ... ” Mặt hần giờ khó coi vô cùng,lạnh băng,không 1 tí cảm xúc,nhưng hần không khóc,vì rằng hần bây giờ đang cắn chặt môi,làm môi ứa cả máu.Nhưng không biết hần có linh cảm thế nào lại tới đúng nhà của nó.Hần vừa xuống xe là dùng hết tốc lực chạy ào vào nhà,chạy thẳng lên lầu mở cửa từng phòng,nó ở phòng 3,vừa thấy dáng người nhỏ bé của nó nằm dưới sàn nhà,hần vội chạy vào bế thốc nó lên.. Máu .. Là máu .. Tay chân nó toàn là máu .. Hần nhìn xuống sàn,là 1 lọ thủy tinh bị vỡ,có lẽ đã đâm vào tay chân nó làm nó ra nhiều máu thế này .. Hần bế nó lên,đi xuống nhà dưới thì gặp 6 con người kia vừa tới

- Gọi cấp cứu,nhanh lên - Hần quát tháo lên

Lộc lấy điện thoại ra,bấm số cấp cứu

- Nhưng người làm đâu hết rồi? - Quân đưa mắt nhìn tứ phía

- Anh Ân lúc sáng bảo cho họ nghỉ hết rồi - My nói

Hần nhìn cô gái nhỏ bé ở phía dưới mà lòng đau như cắt,khoan đã,hần nhìn vào mặt cô,1 giọt nước mắt lăn dài trên gương mặt dính đầy máu từ tay của cô,hần nhìn cô,rồi hôn nhẹ lên giọt nước mắt ấy,rồi lặng lẽ ngắm nhìn gương mặt của cô.6 người kia nãy giờ vẫn im lặng,mắt hướng về phía ngoài ngóng đợi gì đó .. 2 phút trôi qua,xe cấp cứu vừa tới,hần vội vã bế nó chạy ra ngoài xe,6 người kia cũng im lặng lên xe của 3 tên kia đi theo chiếc xe cấp cứu kia.Trên xe cấp cứu,hần cầm chặt tay nó,mắt tràn đầy sự giận dữ và lo lắng nhìn nó, chìm vào mớ suy nghĩ hỗn loạn ” Hy à,em không sao chứ?Tôi rất lo lắng cho em.Em là 1 cô gái mạnh mẽ mà,hãy cố lên .. Hy à,có lẽ tôi đã thích em rồi .. ”

Chốc sau, xe cũng đã tới bệnh viện SINTA - bệnh viện cao cấp, rộng lớn, với nhiều bác sĩ danh tiếng cao vút, là 1 bệnh viện của Mỹ do ba mẹ tụi hần mua về

- Bệnh nhân ra máu khá nhiều, vào phòng cấp cứu 01 ngay - 1 bác sĩ ra lệnh với các y tá

Nó được đẩy vào phòng cấp cứu, hần ngồi ở ghế đợi, gương mặt không chút cảm xúc nhìn về phòng cấp cứu. 6 người kia cũng vừa đi đến

- Bảo à, Hy đâu? - Phong hỏi

Hần chỉ tay về phía cửa, 6 người kia cũng lặng lẽ ngồi xuống ghế đợi

- Kỳ, nói tớ biết lí do được không? - Hần lạnh lùng hỏi

- Ừm ... Là do anh Ân .. - Kỳ đột nhiên tựa đầu vào vai Lộc, Lộc mỉm 1 nụ cười rồi để yên cho cô tựa

- Thế nào? - Hần chau mày

Kỳ kể mọi sự tình cho hần nghe. Hần nghe xong thì vẫn im lặng, gương mặt lạnh tanh, đôi mắt giận dữ biến thành đỏ ngầu, hần nắm chặt tay mình rồi đứng dậy dùng nắm đấm đập vào bức tường, máu chảy từ tay hần ra, cả đám hốt hoảng nhìn hần, Quân nhủ mày nhìn hần, anh chưa bao giờ thấy hần tức giận đến như vậy. Cả đám vẫn im lặng vì đã hiểu lí do ..

3 tiếng trôi qua thật nặng nề.. Cánh cửa phòng cấp cứu mở ra, bác sĩ lên tiếng:

- Ai là người nhà của cô bé này?

- Là tôi - Hần bước đến trước mặt bác sĩ

- Ừm.. Tôi nói chuyện riêng với anh 1 chút được không?

- Vâng

2 người rời chỗ đó vào phòng bác sĩ

- Anh ngồi đi

- Vâng

- Cô bé mất máu rất nhiều, thân thể còn dính vài mảnh thủy tinh, nhưng chúng tôi đã lấy ra và băng bó lại, tình trạng của cô bé không nguy hiểm đến tính mạng

- Vâng - Tim hần lại nhói lên, thật đau..

- Và cô bé .. đang bị u não giai đoạn đầu

- Bác sĩ nói sao? - Hần không kìm chế được, đứng dậy đập mạnh xuống bàn

- Anh nên bình tĩnh 1 chút, anh ngồi xuống đi

- Vâng. Vậy phải làm thế nào ạ?

- Cô bé cần phải phẫu thuật, nếu để việc đó tiếp diễn có thể bệnh tình sẽ chuyển qua giai đoạn cuối

- Tỷ lệ thành công là bao nhiêu ạ?

- 90% . Vì chỉ là giai đoạn đầu

- Còn 10% kia thì sao ạ?

- Phụ thuộc vào sức mạnh của cô bé

- Nghĩa là nếu cô ấy lọt vào 10% kia thì sẽ phải chết sao? Tại sao không thể là 100%?

- Tôi không thể đoán trước được

- Vâng, cảm ơn bác sĩ

- Vâng, không có gì. Chào anh

Hắn lặng lẽ đi ra ngoài, đi vào phòng bệnh của nó. Hắn bước vào như 1 cơn gió lạnh tiến vào phòng bệnh, cả đám rùng mình lên, hắn nhìn người con gái đang nằm trên chiếc giường trắng kia mà tim xót xa, Kỳ quay qua hỏi hắn:

- Bảo, bệnh tình của Hy như thế nào?
- Chuyện là vậy .. bla bla bla .. - Hắn kể hết sự việc ọi người nghe
- What? Really? Brain tumors? - My đang ngồi kể bên nó thì bật dậy khỏi ghế

Hắn gật nhẹ tỏ vẻ đồng ý. Mặt 3 nhỏ tái nhợt lại, 3 nhỏ sợ lắm, sợ nó sẽ biến mất, tụi nó sợ lắm, sợ cái quá khứ đau đớn của nó ..

_____ 5 NĂM TRƯỚC _____

” Uỳnh ”

1 tiếng va chạm vang lên, 1 cô bé khoảng chừng 10 tuổi đang nằm ngã xuống đường, chủ nhân chiếc xe hơi tông nó bước xuống, gọi cho cấp cứu .. Cô bé ấy đang nằm trên giường bệnh, sau khi cấp cứu, cô đã bảo toàn được tính mạng .. 1 năm sau, cô bé vẫn không tỉnh dậy..

13. Chap 12

... - Bác sĩ à .. Liệu .. con bé .. có thể tỉnh dậy không? - 1 người đàn ông cỡ chừng 50 hổi, mắt vẫn còn hơi đỏ

- Chúng tôi không thể nói trước, tùy thuộc vào ý chí của cô bé thôi - Bác sĩ nhìn cô bé rồi khẽ thở dài

Người đàn ông lặng lẽ bước đến bên giường cô bé .. Đã qua 1 năm rồi, cô bé nhỏ vẫn chưa tỉnh, vẫn nằm bất động trên chiếc giường trắng đó ..

- Bác Tuấn! - 1 tiếng gọi của 3 cô bé từ cửa chạy vào làm ông trở về thực tại

- Ừm, chào 3 cháu - Người đàn ông tên Tuấn quay qua mỉm cười, nụ cười của ông trông thật phúc hậu nhưng còn có 1 chút đau xót trong nụ cười ấy

- Hy tỉnh chưa vậy bác? - 1 cô bé tóc màu hạt dẻ chạy lại bên cạnh Hy_ là nó đang nằm trên chiếc giường lạnh lẽo kia

- Nó sẽ sớm tỉnh dậy thôi My à! - Ông Tuấn_ ba của nó vuốt nhẹ mái tóc nâu của nó

My im lặng nhìn nó, nắm tay nó thật chặt, đôi mắt vô hồn nhìn nó. Kỳ và Như đứng ngoài cửa nghe như muốn chết lặng, hơn 1 năm rồi, nó vẫn chưa tỉnh dậy .. Khóe mắt Kỳ ươn ướt, cứ tưởng chừng Kỳ là cô bé mạnh mẽ nhất nhóm, nhưng đâu ai ngờ bề ngoài Kỳ mạnh mẽ nhưng bên trong thật yếu đuối .. Cả căn phòng chìm ngập sự im lặng, chìm ngập sự đau thương ..

- Bác à bác à - My bỗng hét toáng lên

- Gì vậy cháu? - Ba nó thở dài

- Hy Hy .. Nó tỉnh rồi bác .. - My lấp bắp

Ba nó bật dậy, Kỳ và Như đang đứng ở cửa thì chạy ào tới

- Tay nó động đây bác ạ .. - My chỉ vào bàn tay nó đang nắm tay My

- Bác sĩ, bác sĩ - Ba nó chạy vội ra ngoài gọi bác sĩ

Gần 1 phút, có 2 bác sĩ chạy vội vào phòng nó, 1 bác sĩ khám cho nó xong nói:

- Đây là 1 trường hợp thật đặc biệt, chúc mừng ngài, cô bé sẽ tỉnh dậy thôi - Bác sĩ nói rồi bước ra ngoài

Ba nó chào cảm ơn 2 vị bác sĩ rồi bước tới gần nó, xoa xoa mái tóc nâu đã rối xù của nó, mái tóc mềm mượt của nó do đã nằm quá lâu ở chiếc giường này nên đã trở nên rối xù. Ba nó nói với 3 nhỏ:

- Bác về nhà gọi mọi người nhé! Có lẽ nó sẽ đói và khát lắm, các con mua giùm bác đồ ăn và nước cho nó nhé! - Ba nó nói xong bước ra khỏi phòng

- Vâng ạ - 3 nhỏ đồng thanh

- Hy chúng ta thật xinh đẹp quá nha! - Như bắt đầu làm tâm trạng mọi người tươi vui lên

- Đúng nha!!! Da trắng hồng này, mũi cao này, hàng lông mi dài cong vút này, 2 gò má ửng hồng này, đôi môi chúm chím màu cherry thật quyến rũ quá nha!!! - My cười rồi chỉ chỉ lên mặt nó

- Hihi, đúng quá! - Kỳ mỉm cười - Mà tụi mình phải đi mua đồ ăn và nước cho Hy nữa!

- Ờ nhỉ? - My và Như đồng thanh

- 2 cậu đi mua đi, tớ ở đây với Hy - Kỳ vuốt nhẹ tóc nó

My và Như liền nhe răng cười rồi tung tăng dắt nhau đi mua đồ ăn và nước cho nó .. 2 hàng nước mắt chảy dài trên 2 má ửng hồng của Kỳ .. Kỳ cầm tay nó, nước mắt Kỳ lại nhiều hơn nữa ..

- Hy à .. Tớ lo cho cậu lắm đó .. Tớ sợ cậu biến mất lắm .. Hức hức .. Hy ..

- Kỳ .. Sao khóc vậy? - 1 giọng nữ trầm trầm khàn khàn nói lên

- Hy ..? - Kỳ ngẩng mặt lên nhìn nó

- Ừm .. - Nó mỉm cười

- Mừng quá, cậu tỉnh rồi!

- Tớ không chết đâu mà sợ, mà tớ đã nằm đây bao lâu rồi?

- Kỳ ơi, bọn tớ mua đồ ăn với nước cho Hy và mọi người rồi nè! - My và Như từ đâu chạy vào giờ 2 túi đồ ăn to đùng

- Aaaaaaa, Hy tỉnh rồi kìa Như ơi - My đặt 2 túi đồ ăn xuống kéo tay Như chạy vèo tới chỗ nó

- Hy à, cậu có sao không? Không còn bị gì chứ? Khát không? Đói không? ... - My hỏi tới tấp

- Này My, cậu cứ vậy sao Hy trả lời được? - Như nhăn nhó nhìn My

- Tớ đói .. - Nó nói khe khẽ

- Ừm .. My, đồ ăn đâu? - Kỳ quay sang hỏi My

My bước tới cầm 2 cái túi đồ ăn đến bên cạnh nó

- Ta da .. Cháo nấm nè, cháo hàu nè, cháo tôm nè, cháo cua nè ... bla bla .. [vô số kể các món cháo ==]

-Ặc .. Toàn cháo không vậy? Sao tớ ăn .. - Nó nhăn nhó nhìn My

- Mới hết bệnh mà, ăn cháo mới tốt, hihi - My nhe răng cười

- Cậu ráng ăn đi, cho nhanh hết bệnh mà về nhà nữa ..

_____ VỀ HIỆN TẠI _____

- Sao vậy? - Lộc khều Kỳ

- A .. À, không sao .. - Kỳ vẫn gượng 1 nụ cười nhìn Lộc

- Hy thế nào rồi? - 1 giọng nam vang lên làm mọi người nhìn ra phía cửa

” Bốp ”

1 âm thanh lạnh lẽo vang lên giữa căn phòng trắng xóa

- Cậu làm gì vậy Bảo? - Quân và Phong chạy ra kéo hấn ra khỏi người tên con trai kia

- Tớ biết là tại anh ta Hy mới nhập viện đấy chứ! - Hấn quát lên
- Đúng vậy,hắn đã đánh tên con trai đó làm tên đó ngã xuống sàn
- ” Bốp ”
- Chứ chẳng phải tại cậu làm em tôi có thai à? - Là anh hai của nó - anh Ân đánh lại hấn 1 cái
- Tôi ..
- Cậu còn muốn nói gì không? - Anh Ân ném cho hấn 1 cái nhìn khinh khỉnh
- Hy không hề có thai! - Hấn quát lên
- Cậu nói sao?
- Bác sĩ đã nói với tôi rằng Hy không hề có thai - Mắt hấn đang nổi lên từng tia tức giận tột độ
- Cậu đừng làm xong rồi lại bỏ rơi nó vậy chứ ! - Như nhìn hấn,nước mắt cô tuôn làm ướt cả khuôn mặt nhỏ nhắn ấy
- Như à,bình tĩnh lại đi! - My vỗ vỗ vai Như
- Tôi không hề nói dối,Hy chỉ đang gạt mọi người vì tôi đã chọc Hy,nhưng Hy có lẽ đã đi quá xa .. - Hấn hướng mắt nhìn nó,trong đôi mắt ẩn chứa 1 nỗi đau nào đó nhưng không thể hiện ra bên ngoài
- Là thật sao? - Kỳ nhú mày
- Hấn gật đầu rồi bỏ ra ngoài,vẫn mang theo gương mặt không cảm xúc nhưng chứa đầy u buồn ấy,chỉ là không ai nhận ra ...
- Cả căn phòng lại rơi vào trầm lặng ..
- Nửa tháng sau ..
- Selca à,ăn gì không? - My hỏi nó,tay thì đang gọt vỏ cam cho nó
- Không đâu,tớ muốn về cơ,mà này,tớ nói chuyện với 3 cậu tí - Nó nháy mắt nhìn 3 nhỏ
- Chuyện gì? - Như mở đôi mắt to tròn nhìn nó
- Chúng ta gọi nhau bằng tên như xưa được không? - Nó gãi gãi đầu
- Sao vậy? - Kỳ trở mắt nhìn nó
- Vì tớ muốn thế,được không vậy? Nha? - Nó vờ làm nũng với 3 nhỏ
- Được thôi,OK - My búng tay
- Mà Sel .. À không .. Hy này .. Cậu phẫu thuật được không?

Dạo này do Yuu vào học rồi *thở dài* nên chuyện ra hơi trề,nhưng có 1 số bạn readers cmt vào truyện tớ thiếu lịch sự wá,tớ không thích như vậy,nên mong các bạn đừng cmt thiếu lịch sự nữa - Cảm ơn!!!

Và Yuu cảm ơn vì mọi người luôn ủng hộ Yuu a!!!

Ai cmt trong chap này đầu tiên thì chap sau tớ tặng chap đó cho bạn đó nha! ~ Love all <>

14. Chap 13

.. - Phẫu thuật? - Nó giương mày nhìn Kỳ

- Ủm,cậu đã suy nghĩ lại chưa? - Kỳ hỏi

- Cho tớ 1 thời gian suy nghĩ nữa,được không?

- Bao lâu? - Mỹ nhíu mày

- 3 tháng,3 tháng thôi,được chứ? Nhưng cho tớ xuất viện bây giờ được không? - Nó nhìn 3 nhỏ với đôi mắt cún con lấp lánh long lanh tựa giọt sương mai [Yuu ỉo rồi ==]

- OK!!! - 3 nhỏ đồng thanh

- Giờ xuất viện thôi nào các baby! - Nó hô hào lên

- Bình tĩnh nào Sel .. à không,Hy à - Như dùng tay chặn miệng nó lại

- Ược ời ợc ời (Được rồi được rồi!) - Nó nói

- Như,đi làm giấy xuất viện cho Hy với tớ đi! - Kỳ khều khều vai Như nói

- Ủm,đi thôi Kỳ! - Như vừa nói xong là cô xách tay Kỳ kéo Kỳ đi

- Hy,cậu đã suy nghĩ về chuyện của cậu và anh Ân chưa? - Mỹ bỗng lên tiếng

- Tớ buồn hết rồi - Nó nói mà giọng nó đượm chút buồn,chút đau khổ

- Vậy thì tốt rồi - Mỹ mỉm cười nhìn nó

- Mỹ này,tớ ở đây bao lâu rồi?

- Nửa tháng

- Ủm .. Lâu vậy sao .. Ai là người giúp tớ vào đây thế?

- Là Bảo

- Thật sao?Anh ta cũng tốt thật đấy!

- Ủm ..

Căn phòng lại chìm vào im lặng .. Bỗng nhiên nó cảm thấy có chút cô đơn trong tim,nó đưa mắt tìm hình ảnh người con trai đó,người con trai đã luôn chọc phá nó,luôn làm nó tức điên lên,đã lắng nghe nó bên bờ hồ kia,và đã luôn giúp đỡ nó .. Nó đưa mắt tìm kiếm rồi lại nằm xuống,nhắm mắt lại,lòng tràn đầy thất vọng,tìm nó thất lại,nó nghĩ:" Chẳng lẽ đó là cảm giác thích sao? " Rồi nó khẽ thở dài,bỗng nhiên có tiếng mở cửa,nó mở mắt,bật dậy,đôi mắt hướng ra phía cửa,tràn đầy hi vọng

" Cạch "

3 người con trai bước vào ..

- A,Lộc,Quân,Phong - Mỹ thốt lên

- Hi Mỹ,hi Hy! - Phong cười

Nó khẽ thở dài,tâm trạng buồn bực không chịu được,bỗng nó thốt lên:

- Còn Bảo đâu?

- À,tên đó mấy bữa nay chả thèm đi học,rồi chẳng biết nó đi đâu nữa - Lộc nhún vai

- Vậy à?Ủm - Nó cố nặn ra 1 nụ cười nhìn 3 tên con trai

- Hy ổn chưa? - Quân lấy tay sờ lên đầu nó

Mỹ bỗng cảm thấy muốn đập đồ ghê,thấy rất khó chịu khi thấy cảnh đó.Nó cười đáp:

- Ừm,tớ không sao!

- Vậy thì tốt! - Quân mỉm cười

- Mà nhìn My hốc hác quá nhỉ? - Quân nhìn My rồi mỉm cười

- À ờ,tớ không sao! - My bỗng nhiên đỏ mặt

- My bệnh hả?Sao mặt đỏ thế kia? - Quân ngây ra nhìn gương mặt dễ thương kia,tim lại lệch 1 nhịp rồi

- Haha,mày bị gì thế My? - Nó cười sặc sụa

- Không có gì đâu! - My đáp rồi ngoảnh mặt ra chỗ khác

Bỗng Quân tiến tới gần My,dùng 2 tay mình áp vào 2 gò má đang đỏ ửng của My,cười nói:

- My ốm hả?Nóng quá trời! - Quân bỗng nhiên ngốc luôn sau khi nhìn gương mặt đỏ ửng dễ thương của My

My không nói gì,mặt đã đỏ nay còn đỏ hơn nữa.My bỗng vùng chạy,rồi Quân đuổi theo,miệng cứ kêu:

- My à,đợi tớ với!

- 2 người này dễ thương thật! - Nó cười khì

- Hy này,cậu ổn chứ? - Lộc hỏi

- Ừm .. Tớ không sao .. - Nó đáp,cổ nặn ra 1 nụ cười tươi

- Bảo .. Nó .. - Lộc ngập ngừng nói

- Bảo?Bị sao sao? - Nó lo lắng hỏi

- Nó không liên lạc với tụi này mấy tuần rồi,cũng chả thềm đến trường nữa - Lộc nói

- Vậy sao .. ? Ừm .. - Nó cười cười

- Ừm,mà hình như thiếu Kỳ với Như nhỉ? - Phong ngó ngó khắp phòng

- 2 người đó đi ra ngoài làm giấy xuất viện cho tớ rồi! - Nó gượng cười

- Ừm,mà Hy mới tỉnh mà,ở đây dưỡng bệnh đi - Lộc nhìn nó

- Tớ không sao,tớ vẫn muốn đi học mà .. - Nó cười cười

” Cạch ”

- A,2 cậu về rồi hen! - Nó vẫy vẫy

Lộc và Phong ngoái lại nhìn 2 cô nàng xinh đẹp đang bước vào

- A,Phong! - Như chạy tới ôm chầm lấy cánh tay Phong

- Bó tay 2 người,mới gặp đã ôm ấp - Rồi Kỳ bước tới kể nó,gỡ 1 xấp giấy ra - Giấy xuất viện của cậu! - Rồi Kỳ mỉm 1 nụ cười tỏa nắng,làm tim Lộc lệch 1 nhịp rồi

” Cô ấy cười thật đẹp! ” - Lộc nghĩ

- Mà Lộc ở đây làm gì thế? My đâu? - Kỳ quay sang nhìn người con trai đối diện

- Tớ vào đây thăm Hy.Còn My với Quân đi đâu tớ cũng chả biết - Lộc nhún vai

- Ừm .. - Kỳ cười

- Kỳ,tớ muốn nghỉ 1 chút,mọi người ra ngoài hết được không? - Nó lên tiếng

- Ừm - Kỳ gật đầu rồi kéo cả bọn ra ngoài hết

Khi mọi người đã ra ngoài hết,bỗng 1 tiếng khóc nức vang lên .. Phải,nó đang khóc .. Nó nhớ lại rằng lúc nó chưa tỉnh dậy,có 1 ngày,1 bàn tay ấm áp nắm lấy tay nó nói: ” Hy à,tỉnh dậy mau nhé!Tớ Bảo đây,tớ xin lỗi vì đã làm cậu ra như vậy,thật sự rất xin lỗi .. Tớ cũng đã vì quá tức giận mà đánh anh Ân,xin lỗi .. Tớ

nghĩ tụi mình là 2 ngã rẽ khác nhau, chắc chẳng bao giờ hòa hợp được .. Vì cậu còn đang ngủ mê nên tớ mới dám nói .. Tớ thích cậu .. Và tớ đã ghen với anh Ân đấy .. Tạm biệt! Chúng ta vẫn là bạn nhé! ” rồi sau đó nó chỉ nghe những tiếng bước chân, tiếng đóng cửa rồi im bặt . Nhớ lại mà tim nó thắt lại, đôi mắt nó giàn giụa những hàng nước long lanh, môi nó mím chặt .. Lúc đó nó đã muốn ngồi lên, nắm lấy tay hắn, không để hắn đi .. Khóc 1 lát nó cũng gục xuống ngủ, đôi mắt vẫn còn 1 chút ướt át ..

Đến sáng hôm sau, nó đã được xuất viện, vừa về đến nhà, nó thấy nhà tối om, chả có tí bóng người nào, nó lên tiếng:

- Kỳ, bác quản gia và 5 chị giúp việc đâu rồi?

- Anh Ân và anh Hoàng cho họ nghỉ rồi! - Kỳ bước vào bật đèn

- Oh, vậy sao? Ừm!

- Hy, lên phòng nghỉ đi! - My chưa kịp để cho nó trả lời, nắm tay kéo vụt lên phòng nó, hét toáng loạn - Kỳ, Như, đem đồ xuống bếp Hy giùm tớ với!

Kỳ và Như nhìn nhau rồi thở dài, nhìn đồng túi ngỗng ngang trước mắt mà muốn xỉu luôn, túi to túi nhỏ, túi vàng, túi xanh .. đầy đủ. Nguyên do của đồng túi này là cách 1 tiếng, sau khi xuất viện, My đã kéo cả đám vào siêu thị mua đồ ăn về bồi bổ nó, rồi bla bla ...

- Hy, ổn chưa? - Trên phòng nó, My đang hỏi han nó tựa tựa câu hỏi làm nó chóng cả mặt

- My, tớ ổn mà! - Nó cười khì vì hành động thái quá của cô bạn

- Ừm, nghỉ chút đi! Tớ xuống nhà với 2 bạn dễ thương kia nấu đồ bồi bổ cho cậu! - My nói rồi bước ra khỏi phòng

Nó mỉm cười rồi lấy 1 chiếc đĩa đặt vào máy nhạc, tiếng hát đầy cảm xúc của 1 người con trai vang lên:

” Everytime I close my eyes

You're all that I can see

I hold you in my heart

And know you're watching over me

Standing by your side

It felt like I could fly

If I could be half the man that you are in my eyes

And I could face the darkest day

And fight the tears inside

I can't turn the page or hold back the time

It's too hard to say goodbye

It's too hard to say goodbye ... ”

Chap này tớ đã tặng như tớ đã hứa rồi ^^

Chap này cũng vậy, ai cmt đầu tớ tặng chap sau nheee :3

15. Chap 14

... Bài hát ấy là của nhóm Black Diamonds, là chiếc đĩa nhạc nó đã mua vào 1 tháng trước, lúc nó đã mua nhầm đĩa, khi đó nó chỉ mua đại 1 đĩa nhạc về nghe, không ngờ lại là album của Black Diamonds, lúc đầu nó định vứt vào sọt rác nhưng suy nghĩ lại rồi cất vào tủ " Dù gì cũng đã mua, vứt phí ", hôm nay nó thấy tâm trạng không tốt, nó ngẩng đầu nhìn bầu trời, đôi mắt tím chứa đầy u buồn. Nó bây giờ cảm thấy trống rỗng, nó cảm thấy thiếu gì đó, rất lo lắng cho hân .. Sao? Cô thích hân sao? Không thể nào, chắc chỉ là cảm thấy có lỗi. Nó tự cốc vào đầu, cười trừ

- Hy à, xuống ăn nè!!!!!!

- Đợi 1 chút tớ xuống liền - Nó la lên rồi tắt đĩa, chạy xuống nhà

- Hy, vào bàn ăn đi, bọn tớ nấu quá trời món bỏ cho cậu nè! - My vừa bưng thức ăn ra bàn vừa nhìn nó cười

- Woaaa, toàn món Style của My không - Nó tấm tắc

Các món thuộc Style của My thì ngon vô đối, khỏi bàn cãi, My có hẳn 1 fanclub M-Cooking Style (My Cooking Style) chuyên đăng các tác phẩm + lời khen cho các món của My do fan của club làm. My còn biết tất tần tật về mọi thứ như may áo, thêu thùa, đan len, ... Nó cũng phải khâm phục My Cô Nương sát đất

Nó hít 1 hơi các hương thơm bổ dưỡng của các món ăn của My, rồi ngồi xuống ngó nghiêng ngó dọc, Kỳ và Như đang ngồi ăn ngon lành, nó cười khì rồi nhìn vào bàn, nào là trứng cá hầm, bò nấu đậu, cháo gà, rau câu trà xanh, trà sen, pudding ... Nó ngồi xuống múc 1 miếng trứng cá cho vào miệng, nó công nhận là rất rất ngon, trứng cá tan vào miệng thật dễ dàng, vị ngọt dịu, vị mặn mặn hòa tan vào nhau làm vị giác nó như vừa được thưởng thức món ngon vật lạ có 1-0-2 trên thế giới vậy

- My, cậu nấu ngon thiệt đấy! - Nó nhìn My mỉm cười

- Really? Thanks! - My cười đáp

Nó cười rồi cúi xuống ăn tiếp. Nó đã ăn sạch sẽ, chỉ còn 3 món tráng miệng, nó nhìn miếng rau câu trà xanh rồi lấy tay sờ thử vào miếng rau câu rồi nhìn My nói:

- My này, miếng rau câu này màu với hình dáng lạ quá?!

My nhún vai. Nó cũng chỉ biết cúi xuống ăn, nó múc 1 muỗng rau câu bỏ vào miệng rồi nhìn Như nói:

- Đây Như, bỏ bột ngọt vào rau câu làm cái khỉ gì thế? Còn mùi trà xanh chả có luôn, chỉ có cái màu xanh là được

Như nhìn nó cười ngượng rồi cúi xuống ăn tiếp. Nó cười rồi ăn tiếp món pudding ngon lành, nhìn món pudding rất đẹp mắt, màu vàng óng, phủ 1 lớp chocolate nâu trên mặt, 1 ít kem xốp và 2 quả cherry trên chocolate. Nó múc 1 muỗng pudding liền, không chán chừ như ăn món rau câu

- Kỳ? Nấu cũng ngon nha! You will be a cook - Nó giơ ngón tay lên ám hiệu Kỳ number one

- Thanks baby - Kỳ cười hì hì

Nó ngồi ăn hết pudding còn rau câu của Như nằm chống trơ ở kệ bên. Như ngồi mặt xụ xuống, buồn hiu, nhìn thấy tội. Nó ăn xong, nhìn tiếp li trà sen, nó mỉm cười đắc thắng rồi cầm lên uống 1 hơi. My nhìn nó cười cười, nói:

- Sao cậu biết là của tớ vậy?

- Kỳ với Như đâu có làm được cái này, hì hì - Nó cười

- Cậu xem thường tụi này quá vậy? - Như phản bác, vì vẫn còn ỨC VỤ rau câu

Nó lè lưỡi trêu 2 nhỏ rồi cười khúc khích, cúi xuống uống nốt tách trà

Mấy bữa nay Yuu đi chơi với nhà *tội lỗi* *tội lỗi* nên không viết chap mới được, vừa mới về là Yuu viết ngay, tối chiều nay mới xuất bản, tuy chap có hơi ngắn nhưng mong mọi người ủng hộ Yuu =))

16. Chap 15

Hôm nay là ngày nó đi học lại,tâm trạng nó phấn khởi hơn bao giờ hết,nó cùng 3 nhỏ bạn đi bộ đến trường.Tụi nó vừa bước tới cổng thì cổng trường kín mít,quá trời người la lên,rồi gào lên đầy đủ.Mỗi nơi mỗi câu,nghe như 1 cái chợ vậy

- Lâm Minh Hy!Lâm Minh Hy - ở góc phải la lên
- Trần Tố Kỳ!Trần Tố Kỳ - góc trái la
- Đỗ Xuân My!Đỗ Xuân My - ở góc gần trái la
- Trịnh Mẫn Như!Trịnh Mẫn Như - góc gần phải la
- Cái quái gì đang xảy ra vậy? - Nó nói
- Cái gì vậy trời? - My hoảng hồn
- Om sòm như cái chợ vậy.. Aishhh - Kỳ bực mình
- Gì đây gì đây?Fanclub hả trời? - Như nhìn mọi người mà chóng cả mặt
- MỌI NGƯỜI GIẢI TÁN CHO TÔI!!!!!! - Thầy thể dục từ đâu phóng ra quát tháo lên

Cả trường giải tán hết chỉ trong 5 giây.Tụi nó cũng từ từ bước vào sân trường,ở trong sân trường,chính mắt tụi nó nhìn thấy 4 tên con trai đang mỗi đứa 1 góc nói chuyện với lũ con gái của trường,tụi nó thấy ngứa mắt vô cùng nên chẳng thèm nói nhiều,bỏ thẳng lên lớp,trừ Như ra.Như thấy vậy liền bước thẳng ra chỗ Phong,đập cái Bóp vào lưng Phong,Phong hết hồn quay ra thì chạm mặt Như,Như gần từng chữ một:

- CHỒNG à,mình lên lớp đi NHÉ! - Như nhấn mạnh chữ ” chồng ” để đuổi tụi kia đi,nhấn mạnh chữ cuối rồi véo thật mạnh vào hông ” ông chồng yêu quý ”

Phong liền biết lí do ” phu nhân ” giận nên liền lủi thủi đi theo Như,mang theo khuôn mặt khó coi vô cùng.Còn mấy đứa con gái lúc này nói chuyện với Phong nhìn Như khinh bỉ rồi cũng bỏ đi

Như giận dỗi bỏ đi 1 mạch,còn Phong thì chạy theo sau năn nỉ gây lườm

- Như à,đừng giận nữa mà!
- Hứ! - quay mặt chỗ khác
- Chỉ là xã giao thôi mà Như
- Xã giao là vậy đó hả?
- Chứ vợ muốn xã giao là thế nào?
- Là không thân thiết như vừa này
- Là thế nào?
- Là ...

Như vừa nói tới chữ ” là ” ,1 nụ hôn của Phong trên môi Như đã che lấp câu trả lời kia,Như mặt đỏ ửng lên,đơ cả người ra.Môi Phong rời môi Như,Phong liền nói:

- Không thân đến mức này đâu!
- Phong ..
- Kêu tớ bằng anh đi!
- Bằng tuổi nhau cơ mà!

- Không kêu là phạt ngay
- Cứ việc ..
- 1 lần nữa 2 môi lại chạm nhau,Như lại ngượng lần nữa
- Là hình phạt đó! Cứ cãi nữa xem
- Phong ..
- Này,phạt nữa nhé?
- Anh .. quá đáng
- Hì,thế mới ngoan,một không nghe lời anh phạt đấy
- Rồi 2 người dắt tay nhau đi ..
- Như đâu rồi nhỉ? - Kỳ ngồi gõ bút
- Nó chắc đang đánh ghen với chồng nó rồi - My cười
- Ủm,chắc vậy ha! - Kỳ cười đáp
- Hy này!Sao này giờ im lặng vậy? - My nhìn nó thắc mắc
- A .. Ồ .. Không có gì hết.Mà vào học rồi kìa - Nó lơ đãng trả lời

Cặp đôi đường ngọt kia cũng vào lớp.Rồi tới 3 tên con trai kia cũng vào.Mọi thứ rất bình thường,tụi nó tụi hần vẫn như chó với mèo (chắc chắn là trừ couple đường ngọt kia rồi) nhưng hôm nay hần và nó như người dân nước lã vậy,chả ai thèm nói chuyện với ai cả,nó chỉ biết nhìn hần không nói nên lời,rồi nó cũng cúi xuống lấy sách vở ra học.Từng tiết học trôi qua lặng lẽ rồi cũng đến giờ ra chơi,nó bỏ qua bữa ăn sáng,đi tìm hần.Bỗng nó thấy hần ở sân sau,định chạy ra thì nó thấy 1 cô gái trường này bước tới gần hần,ngồi xuống cạnh hần,vuốt nhẹ mặt hần rồi nói:

- Anh,mai chúng ta lại đi chơi nhé?
- Được thôi
- Em yêu anh
- Ủm
- Anh có yêu em không?
- Có

Nó nghe xong mà tim lại thật đau dù chẳng biết lí do là gì.Rồi nó ngã xuống đất

" Xoạt " Hần nghe thấy tiếng động ở bụi cây gần đó thì lại gần,hần thấy có 1 người đang nằm ở đó,là nó,mắt hần nổi lên từng tia đỏ,hần vội bế xốc nó lên,lay lay nó:

- Hy,Hy,này!
- Bảo ..? - Môi nó khê mấp máy,mắt vẫn nhắm nghiền
- Ủm,tớ đây - Hần đưa tay đặt nhẹ trên má nó
- Bảo .. Tớ .. có .. lẽ .. đã .. thích .. cậu rồi!

Vì Yuu hơi rảnh nên mới viết chap nữa

Chap này hơi bị nhìu cảnh dành cho couple Phong-Như ^^

Mong mọi người vẫn ủng hộ Yuu <>

17. Chap 16

- Chỉ là cô bé này thiếu nước và suy nhược cơ thể thôi! Chỉ cần truyền nước cho cô bé ấy là được - Cô giáo của phòng y tế trong trường nói

- Vâng, cảm ơn cô

Hắn cúi đầu cảm ơn cô rồi ngồi xuống bên cạnh nó, nắm lấy bàn tay lạnh toát của nó, đầu vẫn nhớ lại chuyện lúc này .. " Bảo .. Tổ .. có .. thể .. đã .. thích .. cậu rồi! " mà tim lại đập rộn ràng, và hắn cũng không hiểu tại sao nó lại xỉu ngay trước mặt hắn như thế, nó theo dõi hắn ư? Đầu hắn bây giờ là 1 mớ hỗn độn .. Nó thích hắn ư? Là sự thật sao? Ai đến tát hắn 1 cái để hắn tin đi. Hắn ngồi ngoài cửa phòng y tế suy nghĩ, về những gì đã xảy ra ..

- Bảo, Hy sao thế? - Kỳ từ đâu chạy ù đến, thở gấp

- Bị suy nhược hay đại loại thế! - Hắn chỉ tay vào phòng y tế

- Phù - Kỳ thở phào nhẹ nhõm - Tưởng bệnh nó lại tái phát

Hắn ngó người, ừ, nó chưa phẫu thuật sao? Thật là ... Hắn nói Kỳ chăm sóc nó rồi quay đi " Thật là, cô bé đại ngốc này, cứ phẫu thuật thì mọi chuyện ổn rồi " Hắn nghĩ. Hắn đi ra sân sau của trường, nơi 2 đứa có nụ hôn đầu với nhau, hắn nghĩ nó là 1 người có lẽ cũng đào hoa lắm, nên chưa dám nói hắn là nụ hôn đầu của nó, nghĩ tới, hắn cười nhủ lòng...

Nó khoảng 20 phút sau cũng tỉnh dậy, nó đưa mắt nhìn xung quanh như tìm kiếm ai đó, nhưng cả không gian trắng xóa .. không 1 bóng người .. Tâm trạng nó rất tệ .. Nhưng nó đã hứa với lòng, phải luôn sống vui vẻ. Nó lấy lại tâm trạng, cố gượng 1 nét cười trên khuôn mặt nhợt nhạt ..

[Ra về - ai về nhà này :dddd]

Hắn về đến nhà, đặt câu hỏi trong lòng, vô số câu hỏi hiện lên trong đầu hắn. Hắn khẽ cười, đây là lần thứ 2 hắn cười kể từ nửa tháng trước ..

Chap này Yuu viết hơi ngắn aaa~ Mong all thứ lỗi *mắt long lanh* ~ Chap sau nói về nửa tháng trước của Bảo a~

Chap này ra hơi trễ vì Yuu bị cụt ý >...< sr=" " all=" " ×_×=" " với=" " lại=" " ham=" " chơi=" " nữa=" ">

18. Chap 17

Yuu quyết định rồi, dạo này do nhiều bạn cũng tên Yuu, có thể lẫn lộn với Yuu aaa~ Nên cứ gọi Yuu là Minyu [tên khai sinh quốc dân :vvvv]

Dạo này Minyu lười biếng quá *thở dài*

Vòng vo tam quốc miết, vào vấn đề chính nào

Hôm nay trường KINGDOM tổ chức những cuộc thi tài năng cho các học sinh trong trường, cuộc thi này có 2 kiểu chơi, 1 là thi đơn, 2 là thi nhóm. Hàng năm trường KINGDOM đều tổ chức cuộc thi này cho tất cả học sinh trong trường tham gia. Tất cả học sinh trong trường đều háo hức mong đợi cuộc thi này vào mỗi năm

- Hy, cậu khỏe chưa? - My từ xa đã thấy nó đứng trước cổng trường

- A,My,tớ khỏe rồi.Kỳ với Như đâu rồi? - Nó vẫy tay,nhe răng cười đáp
- 2 nhỏ đó còn đang nường ở nhà ấy! - My cười
- Ể?Sao không gọi 2 nhỏ đi,sắp trễ học rồi?!
- Kệ tụi nó đi [BẠN thân =]]]]]] cũng có nhiều lúc phải thế này chứ nhĩ :>].Mà sao hôm nay trường mình rộn ràng thế?
- Tớ cũng chả biết - Nó nhìn xung quanh rồi nhún vai - Có lẽ là 1 lễ hội nào đó!
- Tớ cũng nghĩ vậy .. A,2 con heo tới rồi kia kìa - My cười đùa
- Hehe,2 nàng ngủ ghê quá í nhĩ? - Nó nhìn Kỳ và Như le lưỡi trêu
- Oapp .. Mệt mỗi ghê ấy - Kỳ ngáp 1 hơi dài
- Haizz .. Tự nhiên có 1 dòng tin nhắn gửi tới nói là ” Nếu như không tới trường vào lúc này,ngay bây giờ thì ... ” rồi 2 đứa chẳng biết gì lật đật chạy vào đi! - Như vươn vai mệt mỏi kể lại

_____ 1 GIỜ TRƯỚC _____

Kỳ và Như đang nằm ngáy khò khò (chuyện là Kỳ và Như hôm qua đến nhà Kỳ chơi,rồi ngủ luôn,Kỳ nằm giường dưới,Như nằm giường trên :))) tớ giải thích vậy cho nó ” tong xáng ” :v) thì điện thoại mỗi đứa vang lên.Kỳ ngóc đầu lên với cái điện thoại,mắt nhìn chăm chú điện thoại rồi phóng thẳng xuống giường bay vào WC.Như thì vẫn nhắm mắt,nửa tỉnh nửa mê với cái điện thoại bật lên nhìn,rồi cũng xuống giường,vừa lúc Kỳ ra thì ” Oạch ” 2 nhỏ đụng vào nhau,cả 2 té xuống đất.Cả 2 nói về chuyện cái tin nhắn rồi 2 đứa bay thẳng lên trường ..

Haizzz,sự thật là .. My chỉ nhắn ” Nếu như không tới trường vào lúc này,ngay bây giờ thì ... ” không nhắn gì thêm,2 nàng kia đã chưa hiểu tin nhắn,vắt giò lên cổ mà chạy [hậu đậu hết sức aaa :v :v :v]

_____ EBACK _____

My đứng cười khúc khích,không nói gì thêm kéo 2 nhỏ ngơ + 1 nhỏ không hiểu trời trăng gì cả vào trong trường [che dấu tội ác =)))))]

Nhạc bỗng vang lên rộn rã,giọng thầy hiệu trưởng từ loa vang lên

- Học sinh toàn trường chú ý,cuộc thi tài năng dành cho toàn thể học sinh của trường KINGDOM ” Excellent Kingdom ” xin chính thức bắt đầu..

Mấy chap trước buồn qtqđ :(Minyu mún thay đổi bầu không khí,cuộc thi tài năng của KINGDOM ’s School chính thức bắt đầu =)))))

19. Chap 18

- Bảo,tụi mình có đăng kí gì không? - Lộc dựa đầu vào tường,mắt nhìn hẩn hoi
- Tùy các cậu.Mà cái này là bắt buộc à? - Hẩn ngồi trên bậc cầu thang,nghe nhạc,lơ đãng trả lời
- Có lẽ .. - Lộc nhún vai
- Các em học sinh hãy đăng kí tài năng ở các văn phòng từ văn phòng số 1 đến văn phòng số 3.Sau 30 phút,các phần thi sẽ bắt đầu - Giọng thầy hiệu trưởng từ loa lại phát lên lần nữa
- Các học sinh túm tụm ở các văn phòng.Cả trường sôi nổi hơn bao giờ hết
- Hy,tụi mình đi đăng kí gì đi? - Kỳ đề nghị

- Ồ ha .. Đăng kí thi nhóm đi, 4 tụi mình thi chung - Nó cười tươi, vì bản thân nó và 3 nhỏ bạn nó cũng rất thích những lễ hội thể này

30 phút sau, cuộc thi bắt đầu, các học sinh đều đứng xung quanh hành lang sân, nhường chỗ cho những người thi

- Các em học sinh. Phần thi tài năng đầu tiên là bóng đá - Cô Tâm (cô thể dục) nói

Vì sân này được lát cỏ nhân tạo, nên không lo nguy hiểm gì. Các khung thành được kê ra. Từng tên những người thi được đọc lên, chỉ toàn là nam và cuối cùng 4 cái tên làm mọi người đều sững sốt .. là tụi nó. Mọi người đều xôn xao ..

Chia làm 3 nhóm: Nhóm 1 gồm Duy Tuấn - lớp trưởng 11B, Hải Danh - lớp trưởng lớp 11C, Quang Nam - lớp trưởng lớp 12A, Trọng Khải - lớp trưởng 12C. Nhóm 2 gồm tụi hấn và ai cũng biết nhóm 3 là tụi nó

- Bắt đầu - Cô Tâm huýt còi

Trận đấu thật sự rất gay cấn. Tuy toàn là con trai, nhưng tụi nó vẫn nổi bần bật. Fan tụi hấn la đại điên cuồng cổ vũ cho tụi hấn, anti-fan của tụi nó la xối xả, chửi tụi nó từ lâu hột dưa. Nó là hội trưởng CLB bóng đá nên uy lực rất mạnh mẽ, xông qua cả 2, 3 người con trai khỏe mạnh nhưng tới chỗ Quang Nam thì nó đã bị ngã vì anh ta chơi xấu, là Quang Nam đã gạt chân nó, làm nó đã bị bong gân nhẹ ở chân. Điều đó chỉ 1 mình hấn thấy, vì cách Quang Nam gạt chân rất khéo léo và nhanh nhẹn, và tất nhiên không ai thấy cả, trừ hấn. Nó đã bị thương nên phải vào phòng y tế, hấn nhìn theo nó lo lắng, 3 nhỏ cũng hết hồn khi thấy nó bị ngã như vậy

- One.. Two .. Three .. Go go go!!!

3 nhỏ tự cổ vũ cho nhóm mình. Trong đầu đứa nào cũng nghĩ chắc chắn tên lớp trưởng 12A chơi xấu, phải phục thù cho nó. 3 nhỏ bay vào chiến, Kỳ sẽ quản lý, bởi Kỳ cũng ở trong đội bóng đá nữ của trường bên Mỹ nên chơi bóng đá khá tốt

- My, Như chặn và tấn công lũ cớm ở đằng kia lại [ý Kỳ mún nói 4 người của lớp 11B, 11C, 12A, 12C] Tớ sẽ phòng thủ

Kỳ ra lệnh rồi chạy ra bảo vệ khung thành nhóm mình. My, Như nghe phân công xong cũng chạy ra tấn công

- Chơi xấu 1 chút, không sao đâu - Quang Nam lớp 12A nói khê vào tai của Trọng Khải lớp 12C

Trọng Khải gạt nhẹ đầu. Tiến lại gần My, My đang cố tấn công, Trọng Khải vờ cản trở My rồi lợi dụng lúc mọi người đang không để ý My, gạt nhẹ vào chân My. Kỳ từ xa đã thấy, la lên:

- MY! CẢN THẬN KÌA!

20. Chap 19

- Sự bắt đầu này chỉ là khởi đầu cho trò chơi này thôi!

1 cô gái đứng trên sân thượng của trường KINGDOM nhếch môi cười, gương mặt xinh đẹp toát lên vẻ lạnh lẽo đến đáng sợ

- My, cậu ổn chứ?

My gạt nhẹ đầu, Kỳ nắm chặt tay, mắt Kỳ hơi cay cay, Kỳ nhắm chặt đôi mắt nâu nhạt của mình. Mở to đôi mắt ra, cô dứt khoát nói to lên:

- Đội em không thi đấu ở phần thi này nữa ạ!

My ngạc nhiên nhìn Kỳ, My nhìn gương mặt Kỳ, 1 làn nước mắt mỏng đang chảy từ mắt Kỳ xuống, chỉ gần mới có thể thấy được làn nước mắt mỏng manh ấy.” Có lẽ mình nên bỏ, vì thành viên đội đều đã bị thương

.. ” Kỳ nghĩ,lý trí tuy là muốn thi đấu tiếp nhưng trong lòng lo cho 2 đứa bạn bị thương,Kỳ sợ lại có thêm người bị thương ..

Lộc nhìn về phía Kỳ,đôi mắt của Lộc xa xăm,pha chút lạnh lẽo.Mắt Kỳ lúc ấy nhìn về phía xa,bắt gặp ánh mắt đôi chút lạnh lẽo ấy của Lộc

Kỳ mở rộng mắt nhìn đôi mắt ấy ..

Kí ức ngày đó lại tràn về ..

- Kỳ à! Em ra đây anh cho xem này

1 cậu con trai chừng 10 tuổi vẫy tay

- Lộc .. Lộc .. Anh chạy nhanh quá ..

1 cô bé cũng chừng 10 tuổi chạy tới nơi cậu con trai đang đứng,gương mặt tươi cười rất hạnh phúc

- Kỳ Kỳ,em xem này,bông hoa này đẹp không?

- A,đẹp quá,anh chụp lại mau đi

Lộc lắc đầu

- Anh hết cuộn phim rồi

- Cuộn kia đầy rồi sao? Woa! Anh thay 2 cuộn phim rồi ấy! Anh chụp gì nhiều thế?

- Hì,anh chụp hình em mà!

Lộc mỉm cười nhẹ,Kỳ đỏ mặt thẹn thùng

4 năm sau ..

Đêm ấy Lộc đến trước cửa nhà Kỳ đặt 1 cuốn sổ,rồi đi mất .. Sáng hôm sau Kỳ vừa mở cửa định ra ngoài gọi Lộc cùng ăn sáng thì thấy cuốn sổ,rồi Kỳ đặt cuốn sổ vào nhà,đi qua nhà Lộc,rồi chỉ nghe người hàng xóm nói

- Nhà này chuyển đi vào sáng sớm rồi!

Kỳ chạy vụt về nhà,chạy vào nhà khóc nức nở,mẹ Kỳ phải dỗ rất nhiều Kỳ mới nín.Kỳ chợt nhớ đến cuốn sổ trước nhà,rồi đi tìm cuốn sổ ấy,rồi đem lên lầu

Ngày a tháng b năm c

Hôm nay cùng đi chơi với Kỳ thật vui!

Ngày x tháng y năm z

Mình muốn nói rất nhiều điều với Kỳ .. Nhưng mai mình đã phải chuyển nhà rồi ..

Ngày d tháng e năm f

Hôm nay phải nói với Kỳ,nhưng Kỳ lại đi chơi với Bo rồi .. Ghét quá

Ngày g tháng h năm i

Làm sao đây .. Thôi .. Đành im lặng luôn vậy ..

Rồi Kỳ lật những trang nhật kí sau của Lộc,nước mắt đang ứ đọng cũng vỡ tan,rồi Kỳ lại thấy những bức ảnh chụp hình mình,nước mắt tuôn như suối,Kỳ cứ khóc khóc mãi,nước mắt ướt cả trang nhật kí .. Rồi để lại những dòng nhật kí buồn .. Nhưng Kỳ đâu biết,ở trang cuối cùng,góc trái cuối của trang có 1 dòng chữ ” Kỳ,anh thích em! ” ..

Lí do tại sao chính bản thân Kỳ nhớ được Lộc .. Là do đôi mắt bạc đôi chút lạnh lẽo của Lộc ..

21. Chap 20

.. Lộc im lặng nhìn Kỳ,thật sự Kỳ rất giống cô gái ấy,đã vậy còn giống cả tên nữa .. Nhưng,Kỳ Kỳ của anh rất yếu đuối,dễ khóc,rất hay làm nũng,còn cô gái tên Kỳ này rất mạnh mẽ,khó để tìm được 1 giọt nước mắt trên đôi mắt trong veo của cô ..

Sau khi nhóm 2 bỏ cuộc,nhóm 1- nhóm 3 vẫn đấu tiếp và với số điểm cuối cùng 3-1

- Phần thi tiếp theo là bơi lội,vì hồ bơi của trường nằm ở sân sau nên mời quý thầy cô và các em học sinh di chuyển ra sân sau để theo dõi trận thi đấu - Cô Tâm cầm micro nói

Cả trường di chuyển ra sân sau,có 1 hồ bơi ở đó,phải nói là hồ bơi này chứa mấy ngàn người được luôn í,hồ sâu 3m5 [Sâu chết người lun í ><].phần=" thi=" bơi=" này=" gồm=" 3=" lượt:= " lượt=" 1=" gồm=" như,phong,minh=" thư=" [= " học=" sinh=" nữ=" lớp=" 11b="],đăng=" [= " học=" sinh=" nam=" lớp=" 10a="],=" lượt=" 2=" gồm=" kỳ,lộc,quân,linh=" [= " học=" sinh=" nữ=" lớp=" 12a="],=" lượt=" 3=" gồm=" hân,khánh=" huy=" [= " học=" sinh=" nam=" lớp=" 11c="],hà=" anh=" [= " học=" sinh=" nữ=" lớp=" 12b=" ">

- Lượt 1 gồm ... Mời các em học sinh được đọc tên bước lên bục thi đấu .. Chuẩn bị .. Bắt đầu! - Cô Tâm cầm micro nói,sau đó huýt còi

Lượt 1 ai cũng rất nhanh,Như và Phong bơi ngang bằng nhau,2 người là couple,ai cũng biết,nên nghĩ chắc chắn họ sẽ nhường nhau.Nhưng không ai nghĩ tới,Như bơi hết sức và cách Phong 1 khoảng dài,rồi cô bơi ngược về,và cô đang dẫn nhất,cách Phong 1 khoảng chừng 30cm.Cuối cùng,khỏi nói ai cũng biết,Như thắng trong lượt này.Chẳng ai biết Phong đang có 1 vết thương ở tay,cả Như cũng vậy

HÔM QUA,6H30 TỐI,HEM A

- Four Charming Prince cũng ra đây để tụ họp sao? - 1 tên to lớn,người đầy vết xăm,tay cầm 1 cây sắt dài Hân hừ lạnh,nhếch mép khinh bỉ

- Tụi bây đâu tiến lên!!!

Tên to lớn ấy hô hào lên,cả hơn chục tên cũng đầy vết xăm đầy mình,tay tên nào cũng cầm vũ khí xông thẳng tới chỗ tụi hân đang đứng.Hân cầm 1 khẩu súng lục ngắn,Lộc cầm 1 con dao nhỏ màu bạc,Quân cầm 2 cái phi tiêu nhỏ,Phong cầm 1 cái côn.2 bên lao vào đánh nhau quyết liệt.Khi chỉ còn chừng 4 tên,bọn hân định đi vào xử xong luôn.Nhưng ai ngờ phe đó chơi đánh lén

- Lộc,cậu cẩn thận!

Phong đang đứng thì thấy 1 tên đang dùng súng bắn sau lưng Lộc,cậu nhảy tới xô Lộc ra và cậu lãnh đủ 1 viên đạn vào cánh tay bên phải

- Tụi bây rút!!!

Lợi dụng thời cơ phe đó rút hết.Cả 3 người đều rất lo cho Phong,dùng xe đưa Phong về nhà hân luôn.Sau khi đã gọi bác sĩ riêng tới lấy viên đạn cho Phong,Phong thì ngủ,còn 3 người ngồi lại nói chuyện

- Bằng đó là bằng nào vậy? - Quân nhú mày

- Có lẽ là Red Dragon,vì tớ thấy trên mu bàn tay tên thủ lĩnh có 1 hình xăm rồng đỏ - Lộc xoa xoa cằm

- Ừ,đúng vậy,là Red Dragon,vì trên khoé mắt tên thủ lĩnh có 1 dòng chữ đỏ Red Dragon. Nhưng chúng ta làm gì tới Red Dragon đâu chứ? - Hân chau mày nhìn 2 đứa bạn

- Có lẽ là Mr.Reddo muốn chúng tớ điều gì đó? - Lộc nhếch môi

- Có lẽ là vậy.Nhưng còn FSA? [Tên viết/đọc tắt của Four Shining Angels] - Quân cầm lên 1 mảnh vải

- FSA?Tớ nghĩ Ms.Slc [Vì FSA là 1 tổ chức ngầm rất lớn mạnh,nên tên của người đứng đầu (Selca) cũng được ghi tắt,chưa bao giờ FSA công khai tên của thành viên trong tổ chức,mọi điều về FSA chẳng ai biết 1 chút gì cả,kể cả tên :)] - Hân cầm mảnh vải ấy lên xem

- Hôm đó khi ta chạm mặt với Ral [Rachel] ,thật sự tớ biết chắc là con gái,vì mảnh vải này theo DNA cho thấy trên mảnh vải này là DNA của 1 cô gái - Quân giải thích
- Ủ,nhưng tổ chức FSA là cái quái gì thế? Tên thành viên của tổ chức cũng chẳng biết,chúng ta cực lực lắm mà chỉ biết được cái tên viết tắt - Lộc day day 2 bên thái dương
- Thôi,gác FSA qua 1 bên,chúng ta cần nghỉ ngơi và trả những gì James đã chịu đựng cho Red Dragon - Hấn nắm chặt tay,đôi mắt toát lên 1 vẻ lạnh lẽo và hung tàn..

22. Chap 21

Xin lỗi all rds :'(con au này lười biếng wá vì tớ hơi bận học và vì tớ ko muốn drop nên khi nào rảnh tớ mới viết 1 chap :(mọi ng có thể nói tớ sao cũng đc,tớ xin lỗi *cúi đầu*

Chap có lẽ ngắn.sr các bạn :(

Như đưa mắt qua nhìn Phong,mặt Phong hơi xanh xao,nét mặt có vẻ như đang chịu đựng gì đó. Nét cười trên gương mặt Như biến mất,cô lại gần Phong

- Phong,cậu ổn chứ?
 - Ok ok tớ không sao mà .. - Phong gượng cười nhìn Như
 - Cậu nhìn có vẻ đang chịu đựng gì đó? Chuyện gì vậy? Cậu nói đi! - Như lay cánh tay của Phong
- Phong cắn răng chịu đựng,anh không muốn Như phải lo lắng ình
- Phong,tớ là người yêu cậu,tớ có quyền lo cho cậu. Phong,nếu cậu bị gì nói tớ,đừng giấu tớ nhé!
- Như mỉm cười nhìn Phong,nụ cười cô làm Phong đã đỡ đau. Phong gạt đầu,bàn tay anh đan vào bàn tay cô,1 lạnh 1 ấm đan vào nhau,mặt Như ửng đỏ
- Ngốc! - Phong gõ nhẹ vào trán Như - Nếu anh có gì thì ai bảo vệ em chứ hả ngốc?
- Như lè lưỡi trêu Phong rồi ngúng nguẩy đi ra chỗ khác,cô không hề biết rằng môi anh đã rướm máu khi anh chịu đựng nỗi đau bằng cách cắn răng vào môi dưới
- Lượt 2 gồm ... bla bla bla .. [xem chap 20 sẽ biết nói gì] - Cô Tâm huyết còi
- Lộc đang dẫn đầu,tiếp theo là Quân,tới Kỳ và cuối cùng là cô nữ sinh Linh [kết quả là Lộc - Quân - Kỳ - Linh,ko có gì đặc biệt hết,vì đã ưu tiên cho Lộc-Kỳ rồi :)]

- Lượt 3 gồm .. bla bla bla ..

Nó khê liếc nhìn hấn,2 tay hấn bỏ vào túi quần,gương mặt không cảm xúc,đôi mắt lạnh lùng ngược nhìn bầu trời xanh. Nó lơ đi,tự nhủ bản thân không quan tâm đến hấn nữa

Cả 4 bơi ngang nhau,dẫn đầu là hấn và kế tiếp là nó và 2 học sinh còn lại. Tự nhiên nó cảm thấy chân nó hơi nhức,nó như đóng băng,nó chỉ cảm thấy 1 màu đen bao trùm và nó đang chìm dần .. chìm dần .. Hấn đang bơi thẳng,lúc nhìn qua bên nó thì thấy nó đang chìm xuống đáy. Hấn bỏ đường đua và bơi qua chỗ nó,hấn cứu nó lên,cả trường xôn xao,Kỳ,My và Như đứng từ xa thì vội chạy lại

Hấn nhả vào ngực nó,nó chỉ phun ra 1 ít nước. Hấn đành cúi xuống và .. hô hấp nhân tạo cho nó. Nó phụt hết nước ra,nó từ từ mở mắt ra,chỉ thấy 3 nhỏ bạn thân đang ngồi trước mắt

- Ai .. cứu tớ vậy?
- Bảo đó,cậu ấy đi thay đồ rồi! - Kỳ ngược mắt nhìn Bảo đang quay lưng đi về phía WC

Nó gật nhẹ đầu,mỉm cười nhìn 3 nhỏ bạn

- Tớ ổn mà!

Như xoa đầu nó,cười nói

- Đi thay đồ đi cô nương,cảm bây giờ

Cuộc thi bơi lội kết thúc :)

Và phần thi cuối cùng là hát,gồm 2 đội là tụi nó và tụi hần

Các tờ báo lá cải trên mạng đồn ầm lên về việc nhóm nhạc nổi tiếng toàn thế giới " Black Diamonds " sẽ thi hát ở trường KINGDOM,các Jewels [fan tụi hần] rộn ràng lên,nhưng có điều chỉ có HS trường KINGDOM mới được theo dõi cuộc thi nên các fan tụi hần buồn thúi ruột,còn các fan trong trường thì chuẩn bị đủ thứ như băng rôn,băng led,.. để cổ vũ Black Diamonds

- 2 đội sẽ cử đại diện ra để bốc thăm thứ tự

Tụi nó cử My ra,còn bên tụi hần thì cử Quân

- 1 .. 2 .. 3 .. Oh,theo thứ tự là 4 chàng trai rồi tới 4 cô gái ..

- BLACK DIAMONDS! BLACK DIAMONDS!

Bên dưới sân trường náo nhiệt hơn bao giờ hết,chỉ toàn nghe Black Diamonds

- Vâng,chúng tôi là Black Daimonds,phần trình diễn của chúng tôi là 1 bài hát trong First Album " Black Diamonds " - Hần cầm micrô nói 1 hơi

- YEAHHHHHHH!!!

Fan ở dưới rầm rộ,được nghe Black Daimonds hát live 1 bản hit của Black Diamonds thì còn gì bằng.Hần chơi ghita điện,Lộc chơi piano,Quân chơi ghita điện và Phong chơi trống (Bài hát của BLack Diamonds được hát bằng tiếng Anh,nhưng vì là hát cho các bạn nghe nên hát tiếng Việt nhé) .Giai điệu bài " Black Diamonds " vang lên nhẹ nhàng,trầm ầm

" Từng dòng kí ức trôi về bên anh

Nếu như ngày ấy anh nói yêu em thì có lẽ bây giờ .. " (Phong)

" Đôi mắt em trong như pha lê

Khi em khóc,anh cứ tưởng rằng từng viên kim cương đang từ đôi mắt em rơi xuống

Những viên kim cương như ghim thẳng vào tim anh .. " (Lộc)

" Một mảng đen kí ức bao trùm nơi anh

Anh hỏi tại sao màn đêm phải vò xé anh,làm tim anh muốn nổ tung .. " (Quân)

" Tell me why please baby .. Tell me why .. Please !

Sao em ra đi hỏi người,kí ức nơi em đang đầy ắp trong tâm trí anh

Hãy cho anh biết lí do .. My baby .. " (Bảo)

" Black Diamonds .. Yay! Kim cương thường trong suốt .. Nhưng viên kim cương này chỉ 1 màu đen .. u buồn .. " (RAP: Quân)

" Từng ngày anh mong nhớ em

Để rồi anh như phát rồ .. Be Crazy!

Đừng để trái tim anh thêm vết thương .. " (Phong)

" OK,i'm be crazy because of you,so we should say Good Bye .. I never never never .. " (Lộc)

" Rồi hãy để mảnh kim cương trong con tim anh làm trọn vẹn viên kim cương này .. " (Bảo)

Một tràng vỗ tay vang lên rần rần, ở dưới fan tụi hấn hú hét đủ kiểu. Rồi cũng tới lượt tụi nó, khi tụi nó bước lên sân khấu - im phăng phắc [Fan của 4 nàng đầu rồi nhỉ? @@] Lũ con gái trong trường khinh bỉ nhìn tụi nó ..

23. Chap 22

Nó bước đến chỗ chiếc piano trắng và ngồi xuống, My vào chỗ đánh trống, Như cầm 1 chiếc ghita điện và Kỳ đứng ở chỗ 1 chiếc đàn organ. Tiếng piano trong trẻo vang lên, giai điệu ấm áp của bài hát vang lên (thật ra lời của cả 2 bà hát của 4 nam và 4 nữ này, đều do au nghĩ ra, ko có thật, au chỉ nghe beat của 1 số bài hát và nghĩ ra lời)

” Những khi em thấy buồn

Anh luôn đến bên em

Để em không còn thấy cô đơn .. ” (Như)

” Và khi anh rời xa em

Em chỉ cảm thấy trống rỗng .. ” (My)

” Dừng lại mọi thứ anh nhé!

Để em không còn quá hi vọng vào anh .. ” (Kỳ)

” Yêu anh 365 ngày

365 ngày yêu thương

Dường như chỉ là một giấc mộng đẹp .. ” (Hy)

” Anh đã đi xa mãi mãi

Để em chỉ thấy 1 màu đen tối tăm .. ” (My)

” 365 ngày, 1 năm dài trôi qua

Hạnh phúc .. Ấm áp .. Đó là những gì em có thể cảm nhận .. ” (Kỳ)

” Anh có thể lắng nghe những gì em đang nói?

Can you hear me ..

Em chỉ muốn yêu anh thêm 1 ngày .. và 1 ngày nữa thôi .. ” (Như)

” Em biết mình đã hết hi vọng

Xin lỗi anh .. vì thời gian qua đã khiến anh suy nghĩ nhiều .. ” (Hy)

” Em chỉ cảm nhận được mỗi tình yêu của anh ..

Sự ấm áp của anh làm em không còn lạnh giá vào đêm đông ..

Chỉ còn mỗi em bước trong cơn mưa lạnh lẽo .. ” (Như và My)

” Em không thể ngừng yêu anh

Dù chỉ 1 giây 1 phút ..

Em yêu anh .. ” (Kỳ và Hy)

” 365 ngày đủ để dài để em biết em yêu anh thế nào ..

Hãy để em yêu anh 1 lần nữa .. ” (Cả nhóm)

Cả sân trường bất động,cả 4 cô gái này đều hát thật sự truyền cảm,cả trường im lặng ..

Hắn nhìn nó,gương mặt vẫn không biểu lộ chút cảm xúc nào cả .. Hử? Hắn nhíu mày,hắn thấy ở mắt nó có 1 làn nước chảy dài xuống má hồng.. Nó khóc sao? Hắn muốn lên ôm chặt nó,để nó không còn khóc nữa .. Hắn muốn bảo vệ nó .. Muốn yêu thương nó .. Muốn che chở nó ..

Cả trường vỗ tay rần rần,tụi nó cúi đầu rồi từ từ bước xuống. Khi nó vừa bước xuống phía sau sân khấu,1 cánh tay kéo nó đi .. ra sân sau???

- Bảo .. Ồ ..

Hắn ôm chặt nó vào lòng,nó ngạc nhiên hết cỡ .. Gì vậy chứ?

- Bảo .. Buông .. tớ ra

- Nếu tớ không buông ..?

- Cậu chết chắc ..

- Hy,tớ muốn bảo vệ cậu ..

- ...

- Tớ muốn yêu thương cậu ..

- ...

- Hy,tớ thích cậu ..

Câu nói của Bảo in từng chữ vào đầu nó .. Nó đẩy Bảo ra,tay ôm mặt ..

- Cậu nói dối !

- Là thật ..

- Cậu nói thích tớ,vậy còn cô gái ở bãi cỏ,cậu nói yêu cô ấy!

- Tớ chỉ nói có.. Còn với cậu,chính miệng tớ nói với cậu ..

- Cậu là tên xấu xa ..

Hắn ôm nó vào lòng,tay quệt hết nước mắt của nó

- Làm bạn gái tớ nhé?

Nó ngược lên nhìn hắn,đầu gật nhẹ. Môi hắn dán vào môi nó,khoảnh khắc ấy như ngừng lại .. Nhưng ..

- Phong,cậu ngồi thấp xuống!

- My à,né tay cậu để tớ quay film nào! bla bla ..

Chuyện gì đang xảy ra vậy? o.O

15 PHÚT TRƯỚC _ ĐẰNG SAU SÂN KHẤU

- Kỳ,Hy đâu?

- Tớ không biết ..

- Các cậu có thấy Bảo không?

- 2 người đó đâu rồi?

Thế là 6 con người này đi tìm 2 bạn trẻ kia,đi ra sân sau thì thấy 2 bạn í đang ôm nhau,thế là cả lũ núp sau bụi cây xem lên cảnh hưởng ..

VỀ HIỆN TẠI

6 người đang xô đẩy nhau để ghi hình lại cảnh siêu " hot " này -_____ -

- Bảo .. Sao cậu dám lấy first kiss của tớ? - Nó đẩy hẳn ra,mặt nũng nịu

- First kiss của cậu mất lâu rồi! - Hẳn xoa đầu nó

- ???

- Hồi trước á .. bla bla bla [xem lại chap 6]

- Aishhhh,thật sao? Cậu thật là..

Nó bay vào đánh tới tấp vào vai hẳn

- Còn nữa nhé!Ồ hồ bơi ấy .. bla bla [Xem lại chap 21]

- Tớ không muốn nghe nữa ..

Nó bịt tai lại,chạy vụt đi.Hẳn dí theo,nhìn 2người trông như 1 bức tranh thơ mộng và .. 6 con cáo ==”

- Nóng chết mắt!

- Ngộp thở quá!!!

6 con người kia từ từ bò ra,than thở quá trời -__-

Chap sau sẽ dành cho Quân-My,vì au hơi pơ couple đó :3

Cảm ơn các bạn lun ủng hộ tớ <>

24. Chap 23

Như đã hứa :3 Au sẽ dành chap này cho Quân-My

* Vì có những đoạn My-Quân nhắn tin với nhau nên sẽ có teen code ở những đoạn đó,bạn nào ko thích có thể click back ~ Thân

~_____

Từ My

Quân ngủ chưa?

Từ Quân

Quân chuẩn bị ngủ thui à! Còn My?

Từ My

My ngủ ko được :(

Từ Quân

My ngủ đi ^^ Thức khuya xí lắm!

Từ My

Tui xí forever lun,xí ><>

Từ Quân

Xin lỗi mờ T.T

Từ My

Ple .. Tui tha lỗi đó =)

Từ Quân

Mai Chủ Nhật đó,đi chơi với Quân hông?

Từ My

OK ^^ Mai ở trước nhà My - 7h sáng nhe :3

Từ Quân

Ok

- Myyy !!!

- Aishhh,ai vậy? Khuya rồi mà ầm ĩ thật ấy!

My quay lại,nó đang nhìn My ngáp dài,mắt liếc xéo My

- Khuya rồi mà cậu không để ai ngủ hả My? 11 giờ rồi đó .. Oáp .. Cậu làm ơn tắt cái đèn đi ! Sáng như ban mai thế này thì ai ngủ nổi hả ?!

Nó quát lên,My nhìn quanh quất,đúng là cô đang làm phiền nó thật,ngồi ở sofa bấm điện thoại mà bật sáng trưng tất cả đèn trong phòng luôn. My nhe răng cười ngược:

- Hì,tớ xin lỗi mà !

Rồi cô cất điện thoại,leo lên giường ngủ,chìm vào giấc ngủ ..

Ngày mới lại đến ..

8:00 a.m

- My ..

- ...

- My ..

- ...

- My ơi ..

My này giờ nhện lằm rồi,giấc ngủ của cô là vàng bạc đó,ai dám làm phiền vậy? Chắc chắn là nó rồi .. Nó bật dậy,quát tháo vào người đối diện:

- Con điên này!

- My .. Tớ chỉ định gọi My dậy để đi chơi ..

Quân lấp bắp trả lời,hình ảnh này lần đầu tiên anh thấy My như thế luôn: Tóc tai bù xù,mắt nhắm mắt mở nhìn buồn cười không chịu được ..

Chuyện là 30 PHÚT TRƯỚC ..

Đứng đợi My hơi lâu nên Quân nhấn chuông,rồi Quân thấy Như ra mở cửa

- Quân tới sớm như vậy có chuyện gì không?

- Ừm .. Tớ tới tìm My,không biết ..

- À,My nó vẫn đang ngủ trên lầu ấy,Quân vào nhà đi!

Rồi Như mở cửa cho Quân vào nhà. Quân thấy ở phòng khách Kỳ đang ngồi xem TV,ngồi bên cạnh là nó đang ngồi uống sữa,còn Như xuống bếp làm gì đó

- A,Quân! - Nó reo lên - Quân tới tìm My hả?

- Ừm - Quân gật đầu

- Quân ngồi xuống uống nước đi! Tớ làm xong rồi nè!

Như từ bếp đi lên, 1 tay bưng 1 li nước cam, 1 tay cầm 1 hộp kem chocovani. Quân ngồi xuống, tay cầm li nước cam Như đưa, hộp 1 ngụm

- Quân này, cậu với My hẹn hò lâu chưa? - Kỳ vừa gỡ nắp hộp kem vừa nói

- Bọn tớ có quen nhau đâu?

- Vậy sao tối nào tớ cũng thấy My nhắn tin với cậu nhỉ? - Nó nhớ lại

- ...

- Hì, 2 người ghê quá nha!! - Như trên

- Không phải đâu! - Quân xua tay - Tớ định hôm nay mới tỏ tình mà!

- Hả? Gì? Tỏ tình? - Kỳ đang múc kem thì dừng luôn động tác

- Nên hôm nay tớ mới tới rủ My đi chơi để tỏ tình nè!

- Haizzz .. Thì ra là vậy! - 3 nhỏ thở dài

- Cậu biết sở thích của My không? - Như hỏi Quân

- Tớ chỉ biết My thích ăn bánh CreamCherry thôi!

- .. Vậy cũng được rồi! - Nó cười

- My nó thích ăn chocolate lắm đấy, với My nó rất sợ ma luôn í!

Quân " ờ " 1 tiếng, rồi nhìn Kỳ .. Má ơi, cô bạn này đã chén xong hộp kem bự trong vòng 15 phút nói chuyện này giờ. Quân chờ người nhìn " Sát thủ ăn kem " , Như và nó nhìn thấy, nhìn nhau cười, Như đập vào vai Quân 1 cái, nhe răng cười

- Tớ biết cậu đang nghĩ gì mà! Đó là thói quen mỗi sáng khi được nghỉ học mà! Kỳ sẽ ăn 1 hộp kem, Hy thì uống 1 li sữa, My nướng khét giường luôn, còn tớ không làm gì cả

Quân " Ồ " lên, rồi theo sự chỉ dẫn của nó, Quân đi lên phòng My - nó, mở cửa phòng ra, Quân thấy My đang nằm ngủ trên giường với bộ pijama màu hồng Hello Kitty, Quân chỉ định gọi My dậy, nào ngờ lại ra tình cảnh này ..

My ngơ người, hình tượng dễ thương, tuyệt vời ông mặt trời của cô đã bị sụp đổ trước mắt Quân. Cô chạy vội vào WC, rồi bước ra với mái tóc vàng xõa ngang lưng, vẫn bộ đồ pijama Hello Kitty, đôi mắt nâu nhạt chớp chớp nhìn Quân

- Quân .. tới sớm vậy?

- Giờ là khoảng 8h10, vẫn còn sớm

" Gì? 8h10 ? Chết rồi .. "

- A, thôi thôi mình đi nhanh đi!

My nói rồi cầm tay Quân chạy xuống nhà

- Bye ~ - My vẫy tay chào 3 nhỏ bạn

- Hờ .. Đi mua quà về là được rồi! - Nó vừa xem TV vừa nói

- OK, Bye - My nhe răng cười - Nhanh Quân!

Rồi túm tay Quân đi ra khỏi cổng, trước mặt cô là 1 chiếc Lykan Hypersports màu xanh dương, My nhớ ra nhà Quân cũng thuộc dạng triệu phú mà, dư tiền mua cái xe này. Sau khi 2 người lên xe, Quân quay sang hỏi My

- My, chúng ta đi ăn sáng trước nhé!

My đang say giấc, Quân cười khê, nhìn cô gái kia ngủ mà ngây thơ thế không biết. Quân tiếp tục lái xe, anh dừng trước 1 nhà hàng Âu, lay lay người My, My chỉ ngáp dài 1 cái, lại nhắm mắt tiếp, Quân thở dài, bèn hun chụt vào má My, My mở to con mắt nhìn Quân .. Đóng băng .. Tíc tắc tíc tắc .. Bằng tan ..

- Cậu làm gì vậy hả Quânnnn?

My hét lên, dí Quân chạy quanh cái nhà hàng. Người qua đường bàn tán: " Hai đứa trẻ này dễ thương ghê! Chắc mới cưới "

- Cho Quân xin lỗi .. Tại My không chịu dậy nên .. - Quân gãi đầu

- Ăn miếng thì phải trả miếng chứ!

Vừa dứt câu, My định quay sang hun má Quân, nhưng ngay lúc đó Quân quay mặt lại .. Thế là .. Môi chạm môi. My vội đẩy Quân ra, đập vào vai Quân 1 cái

- Quânnnn, tớ hôn má cậu mà, tại sao cậu quay lại làm gì chứ?!

- Tớ đâu biết gì đâu!

Quân nháy mắt với My, My lại thấy dao động 1 chút. Rồi Quân nắm tay My kéo vào nhà hàng. Tìm ngay 1 chỗ gần cửa sổ, Quân và My ngồi đối diện nhau ở bàn 2 người

- My ăn gì?

- Hừ ..

- My ăn gì không ..?

- Hừ ..

- Vợ à, em ăn gì không, nhân viên đứng đợi lâu rồi nè!

Nhân viên phục vụ đứng nhìn thấy cảnh này mà buồn tủi ỉn .. Haizzz ..

My vừa nghe từ " vợ " là tim đập rất nhanh so với quy định ..

- .. Ừm .. Ăn gì cũng được

- OK, vậy cho tôi 2 phần soup Cullen Skink, 2 ly nước nho và 2 phần bánh CreamCherry

- Vâng

Vừa nghe tới CreamCherry bao suy nghĩ của My tan biến hết, CreamCherry là món bánh tráng miệng mà cô yêu thích nhất. Bánh hơi xốp, mềm, nhân bánh là 1 ít kem tươi vanilla, trên mặt bánh được phủ 1 lớp kem tươi, trang trí thêm vài quả cherry, thêm sốt cherry bên trên và 1 ít the the của bột bạc hà. Nghĩ tới thôi My đã thèm thuồng lắm rồi, cô chột nghĩ ra gì đó, mắt chớp chớp nhìn Quân

- Sao cậu biết tớ thích CreamCherry thế?

- Vì tớ là chồng cậu mà!

- Này, cậu giỡn hoài vậy hả?

- Chúc mừng 2 bạn đã được 2 vé đi xem phim tại CGV Cinema [Quảng cáo cho CGV :v]

- ...

Cô nhân viên lúc nãy cầm 2 vé xem phim đặt lên bàn 2 người

- À, chúc 2 vợ chồng có những ngày thật vui vẻ và hạnh phúc

- .. Vâng .. Vâng ..

My lấp bắp trả lời, mặt đỏ rần rần. Cô nhân viên vừa đi khuất, Quân đặt tay lên má My, hỏi

- My làm bạn gái Quân nhé?!

- .. Ồ ..

My đã ngại nay còn ngại hơn,tim My thúc giục hãy trả lời,còn lí trí không cho phép,My quyết định,sẽ là lần duy nhất nghe theo con tim

- Ủm .. My đồng ý

My cảm thấy bây giờ cô muốn đi với Quân mãi mãi,đi hết vạn thế kỉ,ngàn thập kỉ cùng nhau,có lẽ cô yêu Quân rồi. Nước mắt lăn dài trên má,đưa tay quệt đi giọt nước mắt,My nhìn sang phía chàng trai đang mỉm cười với cô

- Ô,My,sao vậy? Tớ làm gì sai sao?

- Không đâu! Tớ chỉ mừng quá thôi!

- My ăn đi! Soup nguội là không ngon đâu!

- Ủm,mà khi khác chúng ta xem phim nhé? Hôm nay My muốn tổ chức 1 bữa tiệc nho nhỏ với tất cả bạn của chúng ta

- OK!

Chap sau có 4 nam ở chung với 4 nữ vì bữa tiệc :v

Byeeee

~~

25. Chap 24

Có thể chap này hơi ưu tiên cho Lộc-Kỳ :)

- Hy oiiiiiiii!! - My đứng ngoài cửa réo lên

- Ra liền ra liền nà!

Nó đang xem TV ở phòng khách thì đi ra cổng mở cổng sau khi nghe tiếng réo ngút ngàn của My

- Ủa,sao 2 cậu về sớm vậy? - Nó vừa mở cửa vừa hỏi

- Bọn tớ .. - My ấp úng

- Thôi thôi,vào nhà rồi nói chuyện!

Quân thấy được My không nói được chuyện này nên bèn đẩy My vào nhà luôn. Nó khẽ cười cặp đôi này,khóa cửa rồi nó vào nhà

- Úi,về rồi hả? - Như từ phòng bước xuống

- Quà bọn này đâu? - Kỳ vờ mếu [dễ thương-ing :*]

Nãy giờ My không nói câu nào,cứ cúi đầu nhìn đất. Quân khó hiểu nhìn My,đoán ra My vẫn còn ngại,túm tay My để ngồi xuống ghế

- E hèm,tay .. cái tay ..

Nó ho khẽ,tay chỉ chỉ 2 cái tay đang nắm nhau. My vừa định mở lời thì Quân đã lên tiếng:

- Tớ tỏ tình rồi! Hoàn toàn thành công! - Quân giơ ngón tay cái lên,ý là ” number one ”

- Ai dà,1 couple nữa ra đời! - Kỳ nhe răng cười

- Tổ định tổ chức 1 bữa party nho nhỏ ở nhà mình,mời cả Bảo,Lộc,Phong nữa!

3 nhỏ đồng tình,không ai để ý mặt nó đang ửng đỏ lên [trừ con au này thôi :v]

- Hyyyy .. Kỳyy .. Nhưưư .. Mấy cậu phụ hay phá vậy hả???

My hét toáng lên,mặt nhăn nhó rất khó coi .. Ai dà,chẳng qua là 3 nàng kia tự nguyện xuống phụ My làm bếp,nào ngờ không phụ được chút nào [Hy: Ê,tui lấy được cái nồi ra nha! Au: Phụ nhiều quá hen==” Kỳ+Như -> không ý kiến vì toàn phá]

- 3 cậu lên phòng khách với 4 tên con trai ấy đi! Phá nhà không à!!! - My bực bội gất gỏng,rồi cũng tiếp tục việc bếp núc của mình

Quân tròn mắt nhìn My,bình thường thì chắc chắn ai cũng thấy My là người hiền lành,đằm đằm,dịu dàng nhất nhóm,nào ngờ ở nhà My lại dữ dằn thế này .. Chắc chắc .. Hồ đội lột thổ rồi ..

3 nhỏ đưa bộ mặt đưa đám ra phòng khách,ngồi đối diện bọn hần

- Vợ à,sao vậy? - Phong nhìn Như

- Sao trắng gì? Chồng à .. - Như méo máo nhìn Phong - Kỳ ăn hiếp vợ í!

Phong đến gần chỗ Như,hôn nhẹ vào má Như,nhẹ nhàng nói:

- Vợ à .. Chồng xin lỗi,bạn ấy dữ quá!

- Xì .. Không chơi với chồng nữa!

Rồi Như giậm chân bành bịch bỏ lên phòng,thế là Phong cũng leo đèo đi theo năn nỉ. Cả bọn nghĩ thầm 2 đứa này trẻ con thế không biết. Rồi chợt hần nhìn thẳng vô nó,làm nó ngại vô cùng ..

- Bảo,cậu nhìn Hy ghê vậy? Định ăn nó luôn à? - Kỳ trêu chọc

Hần liếc mắt đi chỗ khác,mặt nó ửng đỏ lên .. Kỳ đưa mắt nhìn Lộc,đôi mắt bạc lạnh lùng xen chút ảm áp khi nhìn cô .. Đây là người cô đã mong chờ bấy lâu,tại sao cô không dám thổ lộ lòng mình? Phải chăng vì cô nhút nhát? Hay là cô đã hết yêu người con trai ấy? .. Phải,cô sợ .. Sợ phải đối mặt với cái cảm giác bị bỏ rơi 1 lần nữa .. Vì cô đâu biết Lộc có thích cô hay không? Hay cô chỉ tự ngộ nhận? Để khi cô nói,Lộc có thể từ chối,chắc lúc đó tim cô sẽ vỡ vụn mất thôi .. 1 giọt .. Rồi 2 giọt .. Kỳ cúi đầu xuống,để mái tóc che đi những giọt nước mắt yếu đuối của bản thân

Lộc nhìn Kỳ .. Cô gái này giống Kỳ Kỳ lắm .. Sao cô ấy toàn cúi đầu vậy? Nước? Có nước mắt từ cô gái ấy! Cô gái ấy khóc sao? Tại sao vậy? Sao tim mình nhói quá? Vì cô gái này ư? Lộc tới gần Kỳ,nắm tay cô kéo đi ra ngoài .. Tại sao ư? Chỉ vì con tim muốn vậy! Nhấn vai Kỳ ngồi xuống xích đu ở ngoài vườn,Lộc nhìn vào mắt Kỳ,đôi mắt vẫn còn hơi đỏ,vẫn còn hơi ươn ướt. Lộc rút từ túi quần ra 1 chiếc khăn màu xanh biển,đưa ra trước mặt Kỳ

- Cậu lau nước mắt đi!

Kỳ nhận lấy chiếc khăn,khó hiểu nhìn Lộc,nhỏ nhẹ nói:

- Cảm ơn ..

- Cậu đừng khóc nữa .. Cậu khóc làm tôi đau đấy!

Kỳ ngạc nhiên nhìn Lộc,Lộc trả lời

- Tôi không biết tại sao nhưng khi cậu khóc tim tôi rất đau ..

- Đau? Tại sao chứ? Tôi đâu là gì của cậu?

- Tôi không biết,tôi chỉ cảm thấy cậu rất quen .. Chỉ vì chuyện lúc trước,kí ức của tôi đã mất gần hết .. Chỉ còn lại kí ức về 1 cô bé tên Kỳ Kỳ ..

- Cậu có thể kể tôi nghe không?

- Ừm ..

” Uỳnh ”

1 cậu con trai chừng 14 tuổi ngã xuống đường,mặt bê bết máu. Mọi người túm tụm lại. Xe cấp cứu đến,cậu bé được đem tới bệnh viện

- Bác sĩ .. Con trai tôi thế nào rồi? - 1 người phụ nữ ngập ngừng hỏi,mắt còn đỏ hoe
- Không có gì nguy hiểm,sau khi phẫu thuật,cậu bé chỉ mất 1 phần kí ức của mình
- Con trai tôi có thể phục hồi hoàn toàn không?
- Tôi không thể biết được .. Mong cô thông cảm ..
- Vâng ..

Lộc chỉ nhớ mình có 1 cô bạn thân là Kỳ Kỳ lúc nhỏ,anh chỉ nhớ gương mặt của Kỳ Kỳ và chỉ nhớ Kỳ Kỳ là người anh yêu thương nhất .. Những kí ức từ năm 11 tuổi đến năm 14 tuổi,anh quên sạch,không nhớ 1 chút nào ..

Kỳ im lặng nhìn Lộc .. Là do Lộc bị mất 1 phần kí ức sao? Anh ấy còn yêu thương cô chứ? Cô phải làm gì đây? Phải rồi,cô có lẽ phải giúp anh lấy lại những kí ức tươi đẹp ấy .. Nhưng cô lo lắng .. Liệu Lộc vẫn là Lộc hồi xưa của cô chứ? Cô cảm nhận anh rất lạnh lùng,lại hơi kiêu kì,kĩ tính,còn có 1 đôi mắt bạc lạnh đến nỗi có thể áp đảo người đối diện .. Cô mong là cô nghĩ sai .. Cô chỉ biết cô phải giúp anh và cô nhớ anh .. rất nhiều ..

Chap này Lộc-Kỳ đc ưu tiên nhaa <>

Chắc chap sau mới có biến :))))

Camon các rds lun ủng hộ tớ :3

26. Chap 25

Tớ đạq tính viết 1 truyện thuộc thể loại xuyên không,các bạn nghĩ ntn aa

18:00 pm

Bữa tiệc được tổ chức ngoài sân vườn,được tổ chức theo phong cách tiệc nướng ngoài trời

- Hy ơi,mang đĩa sườn heo ra đây đi!
- Phong ơi,mang lò nướng ra dùm tớ với!
- Quân,đem mấy cái chén,đĩa My chuẩn bị ở trong bếp ra đây dùm với!
- Kỳ,vào tủ lạnh lấy hải sản ra đi!

Bla bla blo ..

My đứng ngoài vườn chỉ huy,trông chẳng khác gì bà hoàng sai nô tì làm việc

Bữa tiệc BBQ xin chính thức bắt đầu (Au dẫn lời của bạn My My)

- Chết rồi! Thiếu sốt blackc rồi! - My thốt lên
- Ở nhà chị Lami phải không? - Như lên tiếng

My gật đầu

- Để tớ với Như đi lấy cho! Nhà chị Lami ở gần đây mà! - Kỳ đứng dậy
Rồi Kỳ và Như đi qua nhà Lami (1 người người trong Four Shining Angels)

- Ấy,Kỳ,để tớ .. - Phong lên tiếng

- Thôi,để Kỳ đi với tớ được rồi! - Như nháy mắt,rồi kéo tay Kỳ đi

TRÊN ĐƯỜNG ĐI

- Vera .. Theo tớ nghĩ là chính xác là sốt blackc theo ý Rachel nghĩa là bang Black Cat

- Tớ cũng nghĩ vậy! Chúng ta đến nhà Lami trước đi!

Như đang định nhấn chuông cửa thì

- Đùng, Lucy, Black Cat đang ở quanh đây đấy!

Như nhúu mày,nhìn quanh quất .. À,có 1 tên ở gốc cây đằng kia .. Rồi Kỳ rút điện thoại ra,gọi cho Lami

- Tới rồi!

Rồi Kỳ cúp máy .. Khoảng 10 giây sau 1 cô gái bước ra mở cửa

- Vào đi! - Cô gái đó nói khẽ,sau khi Kỳ và Như vào,cô gái đóng cửa lại

Bước vào phòng khách,Kỳ và Như vừa ngồi xuống thì cô gái đó đến gần Kỳ và nói nhỏ vào tai Kỳ:

- Có nghe lén đấy!

Kỳ gật đầu,rồi kéo tay Như lên lầu. Cả 3 đứng trước 1 căn phòng cửa màu xanh biển,có 1 bảng mật mã ở cửa phòng. Bấm mã số xong,cả 3 đi vào phòng,không quên đóng cửa cẩn thận. Ngồi xuống ghế,cô gái kia lên tiếng:

- Lucy,Vera,2 cậu biết có Black Cat ở quanh đây chứ?

- Lami,bọn tớ đã thấy Black Cat ở bên ngoài rồi!

- Rồi,ok,ở dưới kia có máy nghe lén của bọn Black Cat đặt,nhưng tớ chỉ giả vờ không biết,tớ nghĩ bọn chúng đã biết thông tin của bọn cậu,nên tớ đã gọi cho Rachel ..

- Ok,bọn tớ hiểu rồi! - Kỳ và Như đồng thanh

- Để tớ cho 2 cậu xem cái này!

Trong lúc Lami đang bật laptop lên,Kỳ và Như nhìn quanh quất căn phòng bí mật của Lami..

Trong phòng có 2 cái tủ,khỏi suy nghĩ cũng biết 1 tủ đựng vũ khí,1 tủ đựng độc dược. Theo như Như biết,Lami là cánh tay phải đắc lực của nó,căn phòng này và phòng của Dennis (nhân vật này sẽ xuất hiện sau) là 2 kho chứa vũ khí,độc dược và trang bị tân tiến,hoàn hảo nhất

- Đây ..

Lami xoay chiếc laptop ra,là 1 tấm hình .. nhà của tụi nó? Vậy chắc chắn Black Cat đã nghi ngờ tụi nó là FSA,phải triệt để bang này thôi .. Vì lợi ích của FSA và các bang ngầm khác,phải tiêu diệt Black Cat thôi,chỉ là các người tự lãnh hậu quả thôi!

- Cậu kiểm hình ảnh này ở đâu thế? - Như hỏi

- Tớ hack trang web mật của Black Cat đấy!Bọn nó truyền nhau cái hình này ở đó và tớ thấy rồi save lại cho các cậu!

- Best Female! - Kỳ nháy mắt

- 2 cậu nhớ cẩn thận khi về nhé! Trong tủ vũ khí ấy,lấy 2 khẩu súng lục đi! - Lami hất mặt về phía chiếc tủ
Sau khi ra khỏi nhà Lami với 2 khẩu súng lục

” Đoànng ”

1 phát súng mém vào tay Như,nhưng may cô đã tránh được

- Như,ổn chứ? - Kỳ quay qua nhìn Như

- Ok ok,cậu xử lí bọn bên kia đi! Tổ sẽ lo bên này!

Như phân công rồi cô rút khẩu súng ra,bắn vào đầu 2 tên ở sau lưng cùng 1 lúc

Từng tiếng súng lạnh lẽo vang lên ở cái hẻm số 5 này (Nhiều bạn có thể không hiểu nhà Lami ở đâu,để au giải thích 1 chút,nhà của tụi nó ở ngoài đường mặt tiền,còn nhà Lami ở sâu trong con hẻm số 5,con hẻm số 5 là nơi thường xảy ra các cuộc tranh chấp giữa các bang,vì My muốn giấu tụi hần nên nói dối là nhà tụi nó gần nhà Lami,chứ thật ra nhà tụi nó cũng khá xa nhà Lami)

- Tên khốn này! Nói mau! Tại sao Black Cat lại điều tra FSA? - Kỳ nắm ngược tóc tên còn sống sót duy nhất ở đây

- Tôi .. tôi .. không biết!

- NÓI MAU! - Như chìa súng vào đầu tên đó

- Tôi thật sự không biết! Tôi chỉ nghe thủ lĩnh nói rằng là FCP (Four Charming Princes) muốn kết giao với Black Cat và tìm kiếm tung tích của FSA

- Lucy .. Xử gọn lẹ đi! Bọn cớm (ý nói cảnh sát) sẽ tới liền đây! - Kỳ lên tiếng rồi bước đi!

Một tiếng súng lạnh lẽo nữa lại vang lên .. Như nhếch môi :” Do các người tự chuốc lấy thôi! ” Rồi Như bỏ đi,để lại hơn chục tên bang Black Cat nằm ngổn ngang,máu vương vãi khắp nơi ..

5 phút sau,cảnh sát tới khá đông con hẻm số 5

- Lại để xổng 1 con cá lớn rồi! Phải tiêu khá nhiều mồi vào lần sau nữa thôi!

1 cô gái đứng từ xa,khoanh tay nhếch mép cười,đeo 1 chiếc kính râm che đi khuôn mặt tàn ác của bản thân đi ..

27. Chap 26

Hôm nay tớ search google ” Cuộc chiến học đường ” thì thấy có vài web đăng truyện của tớ. Tớ ko hề cấm các bạn ấy đăng truyện của tớ nhưng XIN các bạn khi đăng hỏi tớ 1 tiếng,chứ các bạn cứ đăng lum la thì còn gì là bản quyền truyện của tớ? Tớ chỉ nói vậy thôi,tùy các bạn nghe hay ko ~ đặc biệt ở web .truyenteen í,có bạn nào đó đăng sát nút truyện lun,mà cũng chưa hề hỏi tớ,nên bạn nào đăng truyện tớ ở web đó thì nhớ hỏi tớ nha! Còn ko tớ sẽ ko cho đăng nữa àu í

~Minyu hơi nóng,sr các bạn ~ Bây giờ có lời nào ko vừa mắt thì cho tớ xl nha ^__^

Trên đường về,Kỳ ghé đại vào 1 tiệm tạp hóa,mua 1 lọ tương đen và về

- Hi,bọn tớ về rồi đây! - Như reo lên,tay giờ bịch chứa lọ tương lên

- Nhanh vậy? Vào nhà làm tương với tớ đi Như! - My đứng dậy rồi kéo Như vào nhà

Đặt lọ tương lên bàn,My quay qua hỏi Như:

- Lucy,thế nào?

- Black Cat hình như đã phát hiện ta là FSA!

- Thật sao? Không tin nổi!

- Lami cũng đã nói ta nên triệt để Black Cat càng sớm càng tốt! Cậu cũng nên thông báo cho Selca vào tối nay!

- Đã hiểu

Rồi My đổ tương ra chén,cho thêm 1 ít sa tế,rồi lấy muỗng khuấy lên,đem ra ngoài

- Tương có rồi đây!

- Tối này chúng ta ở đây làm gì thế? Sinh nhật ai à? - Hấn hỏi

- Hihi,mừng ngày tớ và Quân quen nhau! - My ngây thơ trả lời

Cả đám đều chúc mừng cho My và Quân,rồi My quay sang nhìn nó:

- Không biết Hy với Bảo thế nào rồi nhỉ? Hahaha ..

- Tớ và .. - Nó ấp úng

- ??? - Cả đám có 1 dấu chấm hỏi to đùng trên đầu - trừ hấn

- Tớ và Hy đang hẹn hò đấy! - Bảo lên tiếng giật phăng những cái dấu chấm hỏi mọi người

- What??? - Cả đám đồng thanh trừ hấn và nó

- Là thật .. - Nó lí nhí nói

- What the fuc.. king ..

Kỳ đang định văng lời chửi thề ra thì Lộc lấy tay bịt miệng Kỳ lại. Lộc cũng chẳng biết sao lại vậy,chỉ là anh không muốn thấy Kỳ chửi thề,vậy thôi! Kỳ ngớ người ra .. Mặt đỏ hết cả lên,im lặng .. Lộc phía sau tay mình,mặt Kỳ hơi ảm,anh nghĩ Kỳ sốt,bỏ tay ra,anh nói nhỏ vào tai Kỳ:

- Sốt sao?

- Ừm .. Không .. - Kỳ lắc lắc đầu

- Tối lạnh lắm,đừng để bị ốm! - Lộc cởi áo khoác len của mình ra,khoác vào người Kỳ

Cả đám đang nghe tin nó và hấn hẹn hò,thì lại thấy thêm cái cảnh thân mật của Lộc và Kỳ .. Aizzz,hôm nay chắc cả lũ chết sớm vì đau tim mất!

Kỳ mặt nghếch ra nhìn hành động của Lộc .. Mắt ngây thơ chớp chớp ..

- Mọi người đang làm cái giống gì vậy ? ==” - Nó chống hông,lên tiếng hỏi,cắt đứt cái không gian đang đóng băng này

- Chuyện yếu tim cứ tới dồn dập vậy hử??? - Như vờ đập nhẹ vào tim mình

- Thôi thôi,ăn đi ăn đi! - Nó khua khua tay,ngồi xuống ăn tự nhiên

- ... ” Sao Hy lại tự nhiên đến vô duyên vậy chứ .. ? ”

- Hy,giải thích đi! - My nói

- Thì tớ với Bảo hẹn hò,lạ lắm sao .. ?

[Phải nói là 6 anh chị kia giả ngơ ghê thật ~ Hum bữa mới nhóm lén 2 người kia ôm ấp xong ~]

- Ờ .. - My như nhớ lại gì đó - À,ờ,không lạ .. Hihi

[Nhặt nhèo với mấy anh chị này ghê!]

Cả đám cũng như nhớ lại gì đó - trừ nó và hấn ngơ .. Cả đám đánh trống lảng ngồi xuống ăn [Hơ .. ~]

22:30 P.M

Sau khi ăn uống no nê,cả đám để cái đồng ” rác ” kia ở ngoài vườn,còn cả đám vô phòng khách ngồi

- Nam ngủ hết ở dưới phòng khách .. Oáp .. Nữ lên trên phòng ngủ như bình thường .. Oáp .. Vậy nhé,tớ lên trước .. - Như ngáp ngáp dài lê thân lên lầu

- Lucy .. À .. Như .. Oáp .. Đợi tớ! - Kỳ lê thân lười đi sau Như

- Bọn tớ cũng lên phòng đây! - My và nó cũng đi lên phòng

Tụi hấn ngồi đối diện với nhau,suy nghĩ gì đó,cả căn phòng mang 1 màu lạnh lẽo ..

- Lucy? Liên quan đến FSA chẳng? - Phong lên tiếng

- Lần trước Black Cat có gửi cho chúng ta 1 bức ảnh .. Đúng là nhà này .. - Lộc cầm 1 bức ảnh nhìn

- FSA .. Tớ mong chúng ta nghĩ sai .. - Quân chống cằm suy nghĩ

- Bí mật có 1 ngày sẽ lộ ra .. Chờ đợi .. Là những gì FCP có thể làm .. Black Cat là 1 vật thể thân hoàn hảo .. - Mặt hấn không chút cảm xúc,đôi mắt tràn đầy sự lạnh lẽo

Ở 1 góc nào đó ..

- FCP .. FSA .. Sự đối đầu hoàn hảo .. - 1 cô gái đứng khoanh tay nhếch môi cười .. 1 nụ cười tàn nhẫn ..

28. Thông Báo

Đây không phải là thông báo để drop =))))

Bây giờ tớ đang trong mùa thi học kì,tớ thi từ 9/12 - 18/12,nên khá bận. Vì vậy tớ tạm ngưng 3 truyện: “Cuộc chiến học đường”, “Là yêu! Saranghaeyo đây!”. Thi xong tớ sẽ viết típ aa

~Nhớ là những truyện trên tớ chưa đăng bất kì truyện nào ở web nào khác,chỉ đăng trên WATTPAD :)

Cam'on những bạn luôn ủng hộ tớ ngaa

~Thân ~ Minyu [Wattpad/ MinyuXMWolf]

29. Chap 27

Ahiii :) Thi sắp xong rồi nà

Con au lười biếng diên khùng đã cơm báchh rồi dê :))

- Các em .. - Cô giáo chủ nhiệm hô lên - Hôm nay chúng ta có học sinh mới! Em vào lớp đi!

Cả lớp xôn xao bàn tán về bạn học sinh mới. Xem là trai hay gái,đẹp trai hay xinh gái ..

- Xin chào! Tôi là Dennis,là du học sinh Úc,hân hạnh được làm quen!

Học sinh nữ cả lớp rầm rộ cả lên,gào thét lên,chỉ mong Dennis cho hay bố thí ình 1 cái nhìn. Dennis là 1 chàng trai cao ráo,với mái tóc màu đỏ hung,đôi mắt màu xanh dương lai của ba anh lạnh lùng. Dennis đi đến gần cuối lớp thì ngừng lại,nói với hấn:

- Cậu đổi chỗ với tôi được chứ?

Hấn đang nghe nhạc,ngước mắt lên nhìn Dennis,gỡ earphone ra,hỏi lại:

- Cậu nói gì?

- Tôi muốn ngồi đây - Dennis chỉ tay vào chỗ ngồi của hấn-kế bên nó

- E hèm .. - Hấn ho khê - Tôi không thể! Sorry!

- Dennis,cậu xuống ngồi cái bàn đối diện đi! - Nó nói,mà kiểu như ra lệnh

Dennis gật đầu,đi về phía bàn đối diện còn trống ngồi xuống. Cô gái kế bên như xém ngắt,mắt sáng rực lên khi được ngồi kế Dennis - anh chàng hotboy mới này. Suốt tiết học,Dennis mắt lơ đãng nhìn nó,còn hấn thì kìm nén lửa nóng trong người,máu nóng cứ dồn hết lên não ..

Tiếng chuông giờ giải lao vang lên .. Dennis với nó cứ như 1 cặp,còn hấn như kẻ bám đuôi. Cả trường có chút bất ngờ với 3 người kia,đi tới đâu mọi người xì xào tới đó

- Selca .. - Dennis lên tiếng

- Suyt .. - Nó đặt 1 ngón tay lên môi Dennis ra hiệu im lặng - Gọi là Hy!

- A .. Hy .. Cậu khoẻ chứ?

- Ừm! Rất tốt! Còn cậu?

- Very well - Dennis mỉm cười,đưa tay ra vén 1 lọn tóc trước mặt nó

Hấn như kẻ thứ 3,những hình ảnh trước mắt khó chịu không chịu nổi. Lấy kim chọc thẳng vào mắt hấn hấn còn thấy vui hơn. Hấn giơ tay ra túm lấy cổ tay nó,kéo về sau lưng mình

- Cậu .. - Dennis định lao tới đâm hấn thì nó giơ 1 tay ra ngăn,rồi lắc đầu. Dennis lùi về sau

- Bảo! Cậu sao vậy?

- Hy! Tại sao cậu cứ kè kè bên tên này? - Hấn chỉ vào Dennis

- Đó là bạn thân của tớ!

- Bạn thân? Really?

- Thật!

- Ừm ..

Hấn nắm chặt cổ tay nó đến nỗi nó phải kêu lên

- A .. Đau ..

- Sao vậy ?

- Cổ tay tớ đau quá! - Nó chỉ vào cổ tay mình

- Oh,xin lỗi cậu!

Hấn nhìn vào cổ tay nó,một vòng đỏ bao quanh cổ tay nó,có chỗ còn hơi tím lên. Hấn thật sự quá giận rồi!

- Dennis! Đây là người yêu của tôi! Cậu nhớ nhé!

- Vâng! - Dennis gật đầu rồi bỏ đi nơi khác

Nó quay sang hấn,nở 1 nụ cười ấm áp với hấn. Tay cầm chặt tay hấn

- Với tớ mãi mãi chỉ có cậu!

Nó mỉm cười rồi buông tay ra,đi ra chỗ khác với 3 nhỏ bạn

Hấn nhìn vào tay mình,thà nó mãi nắm chặt tay hấn như lúc nãy,hấn mong nó đừng buông tay hấn .. Hấn sợ điều đó lắm ..

- Hy,Dennis chuyển vào trường mình làm gì vậy? - Như hỏi

- Để tiện điều tra chung í mà! - Nó trả lời

- Tớ biết Black Cat thủ lĩnh là ai rồi! - My lên tiếng

- Là ai thế? - 3 nhỏ đồng thanh

- Là Kathy,1 nhỏ học lớp 12,con của chủ tịch tập đoàn Kaly,thừa kế Black Cat của anh trai - My đọc 1 tràng

- Sao cậu biết vậy? - Kỳ hỏi

- Ối dào,cái hệ thống bảo mật của máy tính chủ của Black Cat như hàng đom í,hack 1 lần là vào được - My bĩu môi

- Thật sự là dễ vậy sao? Vậy sao Black Cat lại có thể điều tra ra tụi mình nhỉ? - Như hỏi

- Do có FCP góp sức đấy! Mà coi chừng .. - Nó đang nói thì ngừng lại

- VENUS!!! - 3 nhỏ đồng thanh la ầm lên

[Hãy nhớ nhé FSA,các bạn đang ở trường :)]

Cả trường nhìn tụi nó với ánh mắt không thể nào khinh bỉ hơn vì -Ồn ào. Bọn hấn nhìn bọn nó ngạc nhiên,như thất vọng 1 điều gì đó

Giờ giải lao đã hết,sân trường vắng hoe,chỉ thấy bóng dáng 1 cô gái mặc 1 chiếc áo choàng da báo,mái tóc đỏ nhàn nhạt phủ ngang vai,đôi mắt xa xăm và đặc biệt là 1 chiếc nhẫn kim cương lấp lánh ở ngón tay cô gái đó! Rực rỡ dưới ánh mặt trời .. Lấp lánh ..

- Dennis! - Như vậy vậy Dennis đang bị bao vây bởi đám con gái của lớp

- Dennis! BlackC,Kathy,grade 12. Giải quyết! - Kỳ ra lệnh

Dennis gật đầu,đi ra khỏi lớp

Bọn hấn ngạc nhiên,bọn hấn không ngờ tới mức không biết tụi nó đang nhờ hotgirl Kathy của khối 12 - cũng là chủ bang Black Cat,nơi mà FCP đang hợp tác. Bọn hấn,mỗi người hướng đến 1 suy nghĩ riêng ..

Ra về,thì tức nhiên các couples đèo nhau về rồi .. Ai về nhà nấy =)))

- Dennis sống chung nhà với mấy cậu sao? - Quân ngạc nhiên hỏi khi thấy Dennis bước vào nhà chung với tụi nó

- Oh,không!Dennis chỉ ghé chơi thôi!

Bọn hấn nghi hoặc quay xe về,không quên nói tạm biệt

- Selca,sao cậu phải giấu những tên đó thế? - Dennis ngồi xuống hỏi

- Vì bọn tớ đã từng nghĩ họ là FCP .. - Nó hạ giọng

- Ừm .. Còn về chuyện Black Cat? - Dennis hỏi

- Giải quyết trong đêm nay đi!

- Vâng!

Lạnh lẽo,1 màu lạnh lẽo bao trùm căn phòng này ..

11:30 P.M - TẠI 1 CON HÈM NÀO ĐÓ

- Dennis,vũ khí cậu lấy đủ chứ? - Như hỏi

- Vâng!

Rồi Dennis đặt xuống đất 1 cái túi đen,anh mở ra,1 đồng vũ khí tân tiến hiện đại trong đó

Vì lần này chỉ có Như và My đi cùng Dennis và 1 số đàn em nên số vũ khí cần cũng không nhiều. Như và My cũng đeo 1 lớp mặt nạ,1 tím 1 đỏ để không ai biết danh tính của 2 nhỏ

- Oh,Lucy ~ Tới sớm nhỉ? - 1 cô gái mặc 1 bộ đồ xanh đen bước ra trước mặt bang FSA

- Oh,Kathy. Chúng tôi luôn đúng hẹn mà! - Như vừa dứt lời,bên Black Cat đã xông vào đánh

My phát tay 1 cái,tất cả anh em trong FSA xông lên đánh

2 bên đánh nhau sống chết. Cuối cùng,chỉ còn Kathy đứng chết trân ở đó nhìn đàn em nằm hết dưới bãi đất

- Kathy,cô muốn thế nào? - Như bẻ tay kêu răng rắc,từ từ tiến về phía Kathy

Kathy ngồi sụp xuống đất,mắt rưng rưng nước mắt

- Tôi .. chỉ muốn sống bình yên với tất cả các bang .. Nhưng .. FCP đã ép tôi phải làm vậy .. Nếu không .. Hức .. Nếu không ..

- Nếu không gì? Nói rõ - My quát lên,tay đập vào bức tường bên cạnh

- Họ sẽ giết anh trai tôi .. Hức ..

- Cô bị ép? Được,tôi cho cô 1 con đường duy nhất là .. Hãy đi ra khỏi thế giới ngầm này đi! Là giải pháp tốt nhất cho cô! - Như nhú mày,rồi chỉ vào Kathy quát lên

- Ừm .. Tôi biết rồi ..

Rồi Kathy đứng dậy,ôm mặt chạy đi khỏi con hẻm này,cũng là cô đã rời khỏi thế giới ngầm đầy nguy hiểm này ..

- Là do FCP làm? - My chau mày nhìn Như

- Tôi mong .. là .. không phải .. - Như ngập ngừng nói,về mặt toát ra sự đau buồn

- Dennis! Giải quyết số vũ khí này đi! Đúng 12:00 P.M bọn cóm sẽ tới đây! - My nói rồi quay lưng bỏ đi,vứt chiếc mặt nạ xuống đường rồi kéo Như đi,nói thầm vào tai Như: " Lucy,cậu hãy nhớ FSA không có chuyện tình cảm trong các cuộc chiến. Cậu hãy giữ lại lý trí còn sót lại của mình đi! ". Như gật đầu,gỡ chiếc mặt nạ ra rồi quăng vào chiếc thùng rác gần đó

- FSA .. Quá mạnh mẽ! Kathy,xin lỗi vì đã lợi dụng cô! FCP .. Chưa thể nói trước điều gì!

Cô gái với dáng vẻ lạnh lẽo ấy đứng nhếch môi cười,tay xoay xoay chiếc nhẫn kim cương lấp lánh dưới ánh trăng khuya ..

30. Chap 28

- Dennis! Cậu hãy về Úc quản lí FSA bên đây đi! Ở đây có tôi,Selca,Rachel, Vera và Lami lo rồi!

Như ngồi đối diện Dennis,gương mặt vô cảm toát lên dưới bầu trời khuya. Dennis suy nghĩ 1 lát,đứng dậy đi lên phòng. Lát sau anh bước ra với vali và đi ra cửa

- Mọi người giữ gìn sức khỏe! Rachel,cho tớ mượn chiếc Ferrari này nhé? Một về Úc tớ sẽ chuyển khoản chi phí chiếc xe này cho cậu!

- Cậu cứ cầm luôn đi Dennis,coi như tặng cậu!

Dennis mỉm cười,nụ cười tựa thiên thần,tươi sáng,vui vẻ,nhưng trong nụ cười ấy ẩn chứa bao đau buồn ..

- Thôi! Trễ lắm rồi! Chỉ còn 4 tiếng nữa chúng ta phải tới trường rồi!

Tụi nó về phòng,chìm vào những giấc ngủ say,đẹp tựa giấc mộng,nhưng không ai biết hiện thực luôn trái ngược giấc mộng. Mộng đẹp bao nhiêu,thực đau bấy nhiêu ..

Sáng sớm,tụi nó đã có mặt tại trường, sân trường đã chật kín người. Hôm nay hình như có lễ hội gì lớn lắm, thấy mặt ai cũng hơn hớn, trường còn trang trí nữa,hết như lễ hội luôn còn gì nữa. Tiếng chuông vào lớp vang lên,vậy thì cũng rất ư là bình thường rồi,không có lễ hội gì hay sao? Tụi nó học ở đây mà có lễ hội gì mà cũng không biết là sao?

Ở lớp tụi nó và tụi hần,cô giáo chủ nhiệm bước vào,cô thông báo rằng Dennis đã về Úc ngày hôm nay,đám con gái của lớp buồn rũ rượi,tụi hần thì vui không thể nào tả nổi nhưng không dám thể hiện ra ngoài. Cô giáo nói tiếp:

- Lớp trưởng! Nói với các bạn về nội dung cuộc thi " Miss Beauty KINGDOM " đi!

- " Miss Beauty KINGDOM " là 1 cuộc thi tuyển chọn những nữ sinh tiêu biểu của trường hội tụ đủ 3 yếu tố: Tài,Sắc,Trí. Cuộc thi gồm 1 vòng loại,1 vòng sơ kết và 1 vòng chung kết. Kết quả là do BGK và tỉ lệ học sinh yêu thích. Nếu các bạn muốn đăng kí thì liên hệ mình và cô giáo chủ nhiệm. Cảm ơn các bạn đã lắng nghe!

Lớp trưởng nói xong rồi ngồi xuống,cả lớp vỗ tay rần rần,la hét inh ỏi. Cô giáo gõ mạnh cây thước lên mặt bàn rồi ra lệnh cả lớp im lặng. Cả lớp im phăng phắc. Công nhận nội công của cô giáo thâm hậu thật! Bái phục bái phục!

- Ok,các em đã nghe qua nội dung cuộc thi rồi. Có gì thì đăng kí với cô hoặc bạn lớp trưởng. Nào,chúng ta học bài tiếp!

Tiết học nhàm chán kéo dài. Nó chống cằm,mắt lơ đãng nhìn ra cửa sổ " Đôi lúc mình lại nghĩ .. FSA lại có mặt làm gì chứ? Chỉ toàn gây chiến và gây xung đột với các bang khác. Rồi sẽ có người chết .. FSA .. Tại sao phải là mình? Bảo, Lộc, Quân, Phong .. Xin lỗi các cậu .. FCP .. "

- Hy!

1 câu gọi kéo nó khỏi dòng suy nghĩ rắc rối. Nó nhìn hẩn,mắt chớp chớp,hỏi:

- Cậu gọi tớ sao?

- Vậy ở lớp này có ai tên Hy nữa à? - Hẩn đáp lại

- Không..

- Cậu đang suy nghĩ gì thế?

- Một vài chuyện linh tinh ấy mà!

Nó cười nhạt,tay khua khua để vơi đi những khuất mắt của hẩn về nó. Hẩn gật gật đầu,đôi mắt chìm trong nỗi buồn vô tận,khi nhìn vào đôi mắt ấy,không ai có thể hiểu được người ấy muốn gì ..

- Các em! Hay cô có ý này! - Cô giáo đang giảng bài thì quay xuống nói - Lớp chúng ta bầu ra những bạn đi thi cuộc thi này nhé? Thắng thua không là vấn đề! Chỉ cần các em vui là được rồi!

- Vâng! - Cả lớp đồng thanh đáp to

- Cô ơi,em bầu 4 bạn học sinh nữ mới vào của lớp! - 1 bạn nam trong lớp đứng lên

- Cô ơi,em cũng bầu 4 bạn ấy ..

- Cô ơi,em cũng vậy .. bla bla

Cả lớp nháo nhào lên. Cô giáo gõ mạnh cây thước xuống bàn,lớp im re

- Vậy chúng ta sẽ để .. Hy,Kỳ,Như và My tham gia cuộc thi này! Vậy nhé! Hết tiết rồi! Cô chào cả lớp!

Cô giáo đi ra ngoài,cả lớp đứng lên rồi chạy thẳng ra ngoài vì chuông giải lao cũng sắp vang lên

Tụi nó đi xuống canteen thì gặp 2 anh của nó - Daniel và Martin

- Chào 2 anh!

Tụi nó đồng thanh chào,có lẽ những kí ức đau buồn kia tụi nó đã quên hết rồi ..

- Mấy em ăn uống gì không?

Anh Ân hỏi,tay chỉ về phía cái bàn ở góc canteen. Tụi nó toe toét cười,chạy vèo về phía chiếc bàn đó. Ai dà,nói tới đồ ăn là mấy nàng mắt sáng lên như đèn 200W

- Mấy em ăn gì? - Anh Hoàng cúi lưng xuống hỏi tụi nó,nở nụ cười mật ngọt chết người

- Anh Hoàng .. Anh hãy nhớ tụi em dị ứng với nụ cười mật ngọt chết ruồi này! - Nó đùa

Anh Hoàng mếu mặt bỏ đi về phía canteen. Anh Ân thì dắt ra 1 cô gái rất dễ thương, cao tầm 1m7, ngũ quan hoàn hảo, mái tóc màu hung dài óng ả .. Ồ ừm, xét chung cũng được! Tụi nó gật gật đầu .. Mà khoan? Đây là ai vậy?

- Đây là bạn gái anh, Tổng Nguyệt!

Anh Ân cười tươi, tay trong tay với cô gái tên Nguyệt có mái tóc màu hung dài óng ả. Tụi nó há hốc mồm nhìn Nguyệt. Nhìn có vẻ một sách quá nhỉ? Cô gái ấy đeo 1 đôi mắt kính đen dày, đôi mắt loé lên 1 tia lạnh lẽo sau chiếc mắt kính dày, tay ôm 1 cuốn sách dày, còn ngón trỏ bên tay phải của cô gái ấy ánh lên tia sáng lấp lánh của 1 chiếc nhẫn kim cương. Cô gái ấy, rất quen, đối với tụi nó ..

- Chào các em .. Ồ .. Ừm .. Chị là Tổng Nguyệt, bạn gái của Ân .. Nghe anh Ân kể rất nhiều về em! Lâm Minh Hy ..

Cô gái ấy nhấn mạnh tên của nó. Mắt nó trợn tròn nhìn cô gái ấy .. Giọng nói này .. Không lẽ ..

- Hy! Lên lớp !

Kỳ khều khều nó, tụi nó đứng dậy chào rồi đi lên lớp. Anh Ân chẳng hiểu gì cả, ngồi xuống bàn. Còn cô gái Tổng Nguyệt kia .. môi cô gái ấy nhếch lên, đầy vẻ thách thức ..

Giờ giải lao cũng hết. Rồi sau 3 tiết học cũng là giờ ra về. Tụi hấn định chờ tụi nó về thì tụi nó từ chối, nói ở trường có việc. Tụi hấn nhìn tụi nó đầy nghi hoặc, tạm biệt rồi về . Sau đó tụi nó có vẻ như tìm kiếm gì đó trong trường. Rồi tụi nó lên sân thượng thì thấy 1 cô gái có mái tóc màu hung dài óng ả, chiếc nhẫn kim cương từ tay cô gái loé lên lấp lánh dưới ánh mặt trời. Nó nhếch môi, nói:

- Gặp lại rồi .. Venus!

31. Chap 29

- Oh, Selca .. Lâu rồi mới gặp nhỉ?

Cô gái ấy quay lưng lại nói, đôi mắt đầy lạnh lẽo nhìn tụi nó

- Venus! Cô đang trả thù? - Như nhú mày

- Hừ! - Venus hừ lạnh - Tại sao Eric lại phải chết dưới tay FSA? Phải! Tôi muốn trả thù!

- Venus! Hãy nhớ Eric lợi dụng cô! - My nhìn thẳng vào Venus

- Tôi không tin những gì mấy người nói! Toàn là dối trá!

- Vậy cô trả thù gián tiếp qua anh Ân? - Nó nhếch mép

- Đúng vậy!

- Tổng Nguyệt? Venus? Cô sống 2 bộ mặt giả tạo quá nhỉ? - Kỳ nói

- FSA mấy người cũng không sống 2 bộ mặt? Cả FCP nữa! 2 chiếc mặt nạ hoàn hảo!

Phải! Đó chính là quy luật do FSA đặt ra: Khi tham gia vào cuộc chiến, phải đeo 1 chiếc mặt nạ để con người ta mạnh mẽ, lạnh lùng hơn, vượt hết thứ cảm xúc bình thường và còn để che những yếu đuối của bản thân và giấu những cảm xúc kia đi. Khi gỡ chiếc mặt nạ xuống, hãy sống với chính bản thân mình, nhưng không được quá phụ thuộc vào cảm xúc bản thân.

- Chỉ vì cuộc chiến! - Nó tóm gọn

- Tôi không cần biết! Chính FSA đã làm Eric phải chết và anh ấy đã nói rất hận tôi! Tôi phải để mấy người biết chết dưới tay người mình yêu là thế nào!

Đôi mắt Venus hiện lên từng tia gân đỏ,như đôi mắt nhuốm đầy máu vậy. Rồi Venus ném ra 1 quả bom khói và sau khi khói từ trái bom hết,Venus cũng biến mất,hệt như làn khói này vậy!

Tội nó nhớ lại,kí ức của 1 năm trước ..

- Hừ! Ắ chỉ là 1 con rối của tao!

1 chàng trai ngồi trên 1 chiếc ghế,tay chân bị trói chặt

- Vậy mày đã lợi dụng Venus hả Eric?

Nó túm tóc Eric giật ngược ra sau,lớn tiếng quát

- Ắ ta chỉ là 1 quân hậu trong bàn cờ của tao thôi!

- Khốn nạn!

Nó vung tay tát vào mặt Eric,mặt Eric máu đang từ từ chảy ra nơi khóe miệng

- Selca,thôi đi! Để hắn tự xử đi! - Kỳ bước tới vỗ vỗ vai nó

Kỳ đưa cho Eric 1 con dao nhỏ,nhưng con dao sắc đến nỗi chỉ cần bỏ 1 sợi tóc lên lưỡi dao,sợi tóc sẽ đứt làm đôi

- Tự xử đi! Mày hiểu quy tắc ngầm chứ?

Kỳ nói rồi kéo nó đi ra ngoài,để mặc Eric bị trói trên chiếc ghế giữa căn hầm tối âm u. Eric cười điên loạn,tay cầm con dao run run,rồi từ từ con dao tiến tới gần bụng của anh. Phải! Anh phải tự sát,nếu không anh sẽ bị thế giới ngầm này hành hạ đến chết mất. Rồi Eric tự sát bằng con dao ấy,máu từ bụng Eric thấm đầy sợi dây thừng dày cộm và thấm đầy chiếc áo sơmi trắng mà chính tay Venus chọn cho anh. Nhưng Eric đâu phải là 1 con người dễ bỏ cuộc như vậy,trước khi tới đây chịu chết,anh đã viết 1 lá thư để lại cho Venus - 1 đứa con gái dễ lợi dụng và chắc chắn sẽ trả thù cho anh. Khoảng 1 tiếng sau,đội vệ sĩ của FSA thu dọn xác Eric và bỏ vào 1 cái túi để đem tới nơi thiêu xác tại nhà thiêu A ở thành phố B. Nhưng trên đường đi,1 cô gái có mái tóc màu hung đã chặn xe. Trên xe,Như đang ngồi thì thấy Venus,rồi cô bảo các vệ sĩ ném xác Eric xuống cho Venus. Sau khi cái bao ni lông đen to ném xuống đường,Venus mở ra,tay cầm lá thư nhàu nhĩ,đôi mắt đầy đau khổ và tràn nước mắt

- Eric,em sẽ trả thù cho anh!

Chiếc nhẫn kim cương loé sáng dưới ánh trăng khuya mập mờ,đầy lạnh lẽo ..

Kí ức 1 năm trước đầy thảm khốc còn đọng đầy trong đầu của Venus. Eric là người cô yêu nhất. Suốt 3 năm cô yêu thầm Eric,tưởng chừng cô chỉ có thể mãi mãi yêu thầm,nhưng sau đó Eric đề nghị làm quen cô,lúc đó cô như là người hạnh phúc nhất thế gian này. Yêu nhau 2 năm,sau đó Eric tặng cô 1 chiếc nhẫn kim cương gọi là quà đính ước. Lúc đó,cô tưởng như sẽ vĩnh viễn bên Eric suốt cuộc đời. Nào ngờ hôm ấy khi qua nhà Eric,cô thấy 1 bức thư viết rằng FSA sẽ giết Eric,vì cô đã từng là 1 thành viên trong FSA nhưng rất tiếc cô đã ra khỏi. Vì từng là 1 thành viên của FSA,cô không tin FSA làm vậy,cô phải tới xác minh. Nhưng khi đang trên đường đi,từ xa cô đã thấy 1 chiếc xe quen thuộc,là xe của FSA,cô liền chặn đầu xe của chiếc xe đó lại,thì 1 số người trên xe quăng 1 cái túi nilon đen to,khi mở ra thì cô thấy khuôn mặt của Eric và chiếc áo sơmi cô tặng Eric nhuốm đầy máu. Cô vò lá thư trong tay,quyết sẽ trả thù cho Eric,người cô yêu nhất trên đời ..

Nước mắt đau khổ từ khóe mắt của Venus rơi xuống,tay nắm chặt,đường gân xanh trên cánh tay cũng hiện ra rõ ràng. Rõ ràng cô phải mạnh mẽ để trả thù cho Eric,sao bây giờ cô lại yếu đuối quá?

" Venus! Mạnh mẽ lên! " Venus tự nhủ với mình. Nhưng Venus đâu biết phía xa cô có 1 người con gái,đôi mắt tím đượm chút buồn " Venus .. Mạnh mẽ lên! Selca này luôn làm cậu trở nên mạnh mẽ và quên đi kí ức những tháng ngày buồn đau đó! .. "

Oaaa ~ Tớ - Minyu đã thi xong từ tuần trước rồi! >///< điểm=" thi=" tạm=" ok!=" còn=" các=" bạn=" thì=" sao=">

Chúc các bạn có 1 ngày Giáng Sinh vui vẻ và hạnh phúc bên gia đình, bạn bè >///< .=" chap=" này=" là=" 1=" món=" quà=" giáng=" sinh=" nho=" nhỏ=" tặng=" các=" bạn=" nhé!=">

• • • MERRY X-MAS • • •

32. Chap 30

- Hy! Em chào Tống Nguyệt đi!

- Kỳ! Em đi mua giùm Nguyệt 1 chai nước đi!

- My! Em không biết Nguyệt đang bệnh hay sao mà còn không đi mua thuốc cho cô ấy!

- Như! Em xách cặp giúp Nguyệt đi!

Hôm nay tụi nó như osin riêng của Tống Nguyệt vậy. Còn Tống Nguyệt ngồi đó cười đều. Thật là quá sức chịu đựng mà! Từ xa tụi hần đi tới, còn Tống Nguyệt ngồi đó khúc khích cười, như đang chờ xem 1 câu chuyện vui vậy! Tống .. À không, Venus này, cô trả thù 1 cách trẻ con vậy sao? Thật là .. Hần từ xa thấy tụi nó đang ngồi xụp dưới chân anh Ân và .. 1 cô gái lạ mặt, nhưng rất quen .. Một cái nhìn quen thuộc? Hần tiến tới gần, nổ 1 nụ cười tươi nhất tới gần anh Ân, hăng giọng nói:

- Này! Tại sao mấy cô ấy lại phải là người hầu của anh?

- Tôi không ép! - Giọng anh Ân có ngàn mũi đá lạnh lẻo phóng thẳng vào người đối diện

- Anh ..!

Hần định giơ cú đấm lên thì nó đứng dậy giữ chặt tay hần lại

- Thôi đi !

Nói xong nó kéo tay hần đi chỗ khác. Nó không muốn anh hai nó và người nó yêu phải cãi nhau vì những chuyện cũ liên quan đến nó nữa. Nó mệt mỏi lắm rồi! Suốt thời gian qua nó đã đau khổ đủ rồi! Tại sao anh hai và Bảo không thể hiểu?

Dừng lại tại sân sau của trường, nó cầm chặt tay hần, giọng có vẻ hơi run run:

- Bảo! Cậu là người tốt yêu, tốt không muốn cậu và người anh của tớ cãi nhau nữa! Tại sao cả 2 người không thể nào nhường nhịn nhau? Chuyện đó đã là quá khứ! Là do tớ gây ra, là do tớ gây ra mọi chuyện!

Nó kìm nén nước mắt lại, tay bầu chặt tay hần. Hần choàng tay qua vai nó, từng câu nói trầm ấm của hần vang lên theo từng cái vỗ nhẹ nhàng của từng ngón tay hần ở vai nó

- Hy .. Tớ xin lỗi cậu! Đáng lẽ tớ không nên làm vậy!

Nó đã chìm vào giấc ngủ, nước mắt vẫn còn đọng trên khóe mắt. Hần hôn nhẹ lên giọt nước mắt ấy, nước mắt mặn chát, lạnh lẽo như chính mặt trái của nó vậy. Hần đã sớm biết, tụi nó là FSA, chỉ là không dám tin là sự thật, 1 sự thật quá đau đớn, hần không dám tin. Nhưng sự thật mãi mãi là sự thật, không thể chối bỏ .. Một Lâm Minh Hy dễ thương, ngọt ngào mà anh quen biết đâu? Bây giờ chỉ có 1 Minh Hy lạnh lùng, tàn khốc .. Hy, dù cho em có sống 2 mặt, dù cho em ghét tôi, dù cho em có giết tôi đi chăng nữa, xin em đừng buông tay tôi, hãy luôn nắm chặt tay tôi như lúc này đây. Bỗng tay nó buông tay hần ra, có lẽ do ngủ quá say, đôi môi nó còn đang mỉm cười, chắc nó đang mơ 1 giấc mộng đẹp lắm. Hần dờ dẫm, Hy, em không thể nắm chặt tay tôi ngay cả trong mơ sao? Hay trong giấc mơ của em không hề có hình bóng tôi? Đầu nó dựa vào vai hần ngủ, thật ấm áp, nhưng trái tim lạnh giá của nó, thật sự không biết nó muốn gì ..

- Hy .. Hy!

Hần khẽ lay nó dậy, dù gì đã bỏ 1 tiết rồi, cũng phải lên lớp học thôi. Nó gật gật, ngáp dài 1 cái rồi dụi dụi mắt. Nhìn nó yêu chết đi được!

- .. Sao .. thế?

Nó ngượng ngùng hỏi, hình ảnh thức giấc của nó chỉ mỗi 2 anh và 3 nhỏ bạn nó biết, giờ hấn nhìn thấy, ngại quá! >///

- Không có gì .. Ủm .. Chúng ta bỏ 1 tiết rồi!

- A .. Thầy hiệu trưởng gọi ba tớ méc cho xem! Nhanh nào! Lên lớp!

Nó kéo tay hấn chạy 1 mạch lên lớp. Ngay chính những giây phút tự nhiên này của nó đây, làm trái tim hấn phải thổn thức bao lần rồi. Bàn tay nó ầm ập quá, như sưởi ấm luôn trái tim hấn vậy .. Liệu nó và hấn có thể sẽ như thế này mãi mãi không? Hay sẽ có 1 điểm dừng ngăn cách 2 người? Điều đó chính bản thân hấn cũng không biết!

Mặc kệ!

Cứ thế này mãi là được rồi! Hấn không quan tâm tương lai như thế nào!

Hy, hãy mãi mãi nắm chặt tay tớ dù có chuyện gì xảy ra nhé!

Nó và hấn chần chừ đứng trước cửa sau của lớp. Nó và hấn rón rén đi vào bằng cách dùng 2 tay 2 chân bò dưới sàn. Nào ngờ 1 bạn nữ ghét couple nó và hấn, la to lên với cô chủ nhiệm:

- Cô ơi, 2 bạn ấy trốn tiết mới trốn vô!

Cả lớp quay xuống phía cuối lớp, nó và hấn từ từ đứng lên. Cô chủ nhiệm ho khẽ, ra hiệu nó và hấn về chỗ đi. Ế? Dễ dàng được tha vậy sao? Thôi kệ, được về chỗ 1 cách quang minh chính đại là sung sướng rồi!

- Ê! 2 người ôm ấp nhau ở sân sau phải không? - Kỳ ở bàn sau nhe răng cười

Nó ngượng quá không biết nói gì, lật đật lôi sách vở ra học. Kỳ cười khì, tiếp tục việc ghi bài của mình. Nhưng Kỳ đâu biết kể bên cô Lộc đang ngồi nhìn cô 1 cách trầm tư

" Thật giống với Kỳ Kỳ .. Nụ cười ấy, đôi mắt ấy, có 1 cái gì đó quá quen thuộc với mình! Kỳ Kỳ, là em sao? Hay chỉ là 1 cô gái khác? " Lộc chìm vào suy nghĩ của bản thân mình, tay nắm chặt, đôi mắt bạc ánh lên chút buồn bã, 1 nỗi buồn thầm kín, không muốn ai biết, không muốn chia sẻ với ai ..

- Phong à! Ghi bài dùm tớ đi! Tớ mỏi tay quá hờ

~Như nũng nịu, đẩy cuốn vở sang cho Phong

- OK!

Phong tươi cười trả lời, tay chép bài liên tục. My bó tay với Như và Phong, 2 người là người yêu nhau mà nhìn như Phong là osin của Như ấy. My quay xuống nói với Phong:

- Phong! Cậu lên chúc osin của Như hồi nào vậy?

- Osin? À.. Osin cao cấp í mà! Giờ cậu mới biết à?

Phong tươi cười đáp. Bộ làm osin của người khác vui lắm hả tên diên này? My bó tay với tên ngố này luôn. Như thấy My vậy thì vỗ vỗ vào vai My mấy cái

- My à! Lo chuyện gia đình bạn đi nhé! Gia đình tớ có tớ lo rồi!

My xấu hổ quay lên, tay bấu vào cây bút bi đang cầm. Quân ngồi kế bên, thấy My đang bấu bấu cây bút bi thì gỡ tay My ra, nắm tay My

- Sao cậu phải cầm bút bi làm gì thế? Tay tớ ầm nè, da thật 100% nè mà không cầm!

- Nè! Ai cho cậu quyền nắm tay tớ? - My đỏ mặt

- Vậy mấy ngày trước ai cứ nắm tay tớ kéo đi ấy nhờ?

- Ai có .. Ai thèm nắm ..

- Tớ có nói cậu sao? Tớ nói ai đó mà ta? Có ai đó tự nhận rồi kìa!

- Cậu .. Một cậu quá! Tổ ghi bài!

Quân mỉm cười nhìn cô bé ngốc kè bên. Khi sống 2 mặt như thế, liệu My có cô đơn không? Tổ lo cho My lắm! Liệu khi sống trong thế giới ngầm ấy, My có gặp nguy hiểm gì không? Tổ muốn bảo vệ cậu, My à ..

1 tiết học ngọt ngào cứ thế trôi qua lặng lẽ ..

Chuông giải lao vang lên

Kỳ đang ngồi thì chuông điện thoại reo, Kỳ bắt máy

- Alô?

- ...

- What? Really?

- ...

- Cứ chờ đi, chúng tôi sẽ giải quyết sau!

- ...

- Okay!

Kỳ cúp máy, khều vai 3 nhỏ bạn đang đắm chìm trong sự lãng mạn của tình yêu ..

Thiệt tình xin lỗi mấy bạn rds wá, hơn 2 tuần rồi mới có :(

Tại lo ham chơi Tết wá >///<>

Cam'on các bạn vì lun ủng hộ tổ ngaa ~

33. Chap 31

Cứ đà này chắc bắt mọi người chờ mòn luôn quá :(((Thiệt tình do ham chơi với lười quá đây mà >///<
mian=" " ~=" " í=" " nhầm=" " ~=" " xin=" " lỗi=" " all=" " rds=" " vì=" " sự=" " chậm=" " trễ=" " của=" "
bạn=" " au=" " vô=" " dụng=" " này=" " :("=" ">

Không biết mọi người còn nhớ nội dung chap trước không nhỉ? Vì khá lâu nên mỗi chap tổ sẽ thêm phần Tóm tắt nội dung chap trước nhé!

À, còn 1 chuyện nữa, tổ đang định tổ chức 1 đợt vote couple trong truyện. Mọi người nghĩ thế nào? Cho tổ biết ý kiến nhé!

TÓM TẮT NỘI DUNG CHAP TRƯỚC

Anh Ân sai bảo tụi nó như người hầu của Tổng Nguyệt. Hắn từ xa thấy đi tới sinh sự với anh Ân. Hắn đang định vung nắm đấm với anh Ân thì nó ngăn hắn lại, kéo hắn xuống sân sau. Tại sân sau đã diễn ra 1 khung cảnh lãng mạn nhưng không thiếu những giọt nước mắt đau buồn của nó. Hắn đã biết chuyện nó là FSA, hắn suy nghĩ rất nhiều thứ về nó. Nó và hắn trốn lên thì bị bắt gặp. Trong tiết học, tụi nó và tụi hắn rất tình cảm (trừ Kỳ-Lộc). Kỳ và Lộc vẫn thế, mặc kệ đối phương mặc dù bản thân rất muốn quan tâm. Khoan, tụi hắn hình như đã biết tụi nó là FSA? Giờ giải lao, khi đang ngồi cùng cả đám, Kỳ nhận được 1 cuộc điện thoại có vẻ rất bí ẩn. Kỳ khều vai 3 nhỏ bạn, kéo 3 nhỏ khỏi khung cảnh lãng mạn .. Liệu cuộc gọi bí ẩn ấy là gì? FCP và FSA đã biết thân phận của nhau, chuyện gì sẽ xảy ra?

- Chuyện gì vậy Kỳ?

Nó hỏi Kỳ khi tụi nó đã tạm biệt tụi hần và về nhà [Sao trốn về được vậy o.O?]

- Tổ chức bên Hoa Kỳ báo rằng có 1 tổ chức ngầm bí mật nào đó đang từ từ phá hủy tổ chức - Kỳ kể lại những gì mình nghe được

- Hừ .. - Nó hừ lạnh - Gọi cho Lami qua đây quản lí lại đi! Thật tình thiếu Lami tổ chức bên ấy sẽ giương cờ trắng ngay mắt!

- OK!

Kỳ nói rồi bấm 1 dãy số đưa lên nghe

- Lami?

- ...

- Cậu hãy về Hoa Kỳ quản lí FSA bên ấy đi!

- ...

- Đừng lo! Chúng tôi ổn!

- ...

- Tối nay vào lúc 9h30 có 1 chuyến đi Hoa Kỳ. Như đã đặt vé cho cậu!

- ...

- Ok!

Kỳ cúp máy. Mắt nhắm hờ mệt mỏi. Kỳ nhớ lại kí ức đêm qua, 1 giấc mộng tuyệt đẹp ..

Đêm qua, khi Kỳ vừa ra khỏi nhà có 1 nhóm người đông chặn cô lại. Đánh lúc lâu sau, cô thấy cả thân thể mệt nhừ, cô dựa người vào bức tường, tay chà sát vào tường tìm hơi ấm. Đêm nay thật lạnh! Cô quá mệt mỏi! Cô cần 1 bờ vai để dựa chứ không phải bức tường lạnh lẽo này! Ấm áp quá! Có ai đó đang ôm cô? Là ai vậy? Cô mở mắt không nổi nữa rồi! Cô chỉ nghe giọng nói mạnh mẽ của người đó vang bên tai cô

” - Cút đi!

- Tụi bây dám đụng đến cô gái này dù 1 sợi tóc thôi, tụi bây lo chào Diêm Vương trước đi!

- Tao không cần biết cô gái này là ai! Cút hết! .. ”

Những lời nói này .. Anh ta đang bảo vệ cô sao? Mắt cô cố gắng mở ra, lọt vào tầm nhìn cô là 1 đôi mắt bạc .. Lộc .. Lộc .. Là anh sao? Cô thiếp đi.

Lộc bế cô trên tay, đôi mắt bạc mông lung như suy tư điều gì đó. Bỗng Kỳ nói mớ:

- Lộc à .. Lộc .. Em nhớ anh ..

- Kỳ Kỳ?

- ...

- Kỳ Kỳ?

Lộc lay Kỳ nhưng rất tiếc cô đã chìm vào giấc ngủ, gục đầu vào lồng ngực ấm áp của anh. Lộc để Kỳ trong xe, lên xe lái về nhà mình. Bế cô lên phòng mình, Lộc để Kỳ xuống giường thì Kỳ thức giấc. Mắt cô từ từ hé ra, 1 căn phòng màu xanh biển và hương thơm vani ngọt ngào pha chút lạ lẫm hương nước hoa Romano nam tính

- Tỉnh rồi sao?

Kỳ định ngồi dậy thì người cô không thể nào cử động nổi. Mắt cô hơi nhăn vì đau

- Không cử động được đâu. Cô ngủ 1 giấc là ổn thôi. Để tôi giúp cô tựa vào gối, tôi sẽ xức thuốc cho cô.

Kỳ hơi đỏ mặt khi anh tiến tới giúp cô tựa vào gối, mùi nước hoa Romano và hương vani ngọt ngào mà cô thích tỏa ra từ người anh thật sự làm cô tim cô muốn tan ra luôn rồi!

- A .. a .. a .. [những từ này thật sự làm con người ta hại não :v]

- Thiệt tình! Cô giống trẻ con quá! Xức thuốc cho cô mà cô cào xé tôi, tí chắc tôi thành bệnh nhân thay cô quá!

- Đau mà .. Hức hức ..

” Hử? Lần đầu tiên mình thấy Kỳ khóc, chỉ vì bị xức thuốc thôi sao? Không giống cô ấy lúc bình thường? ”

- Nín nào! Xong rồi nè!

Lộc vỗ nhẹ vai Kỳ, ôm Kỳ vô lòng mình, đôi mắt Kỳ từ từ khép ..

- Kỳ Kỳ đau ..

” Kỳ Kỳ? ”

- Kỳ Kỳ, em thương ai nhất?

Đầu anh hơi choáng, những kí ức về cô bé Kỳ Kỳ đang từ từ phục hồi, những câu nói, câu hỏi anh thường nói với Kỳ Kỳ ..

- Em thương ba mẹ em, thương anh Lộc ..

- Kỳ Kỳ ..

- Em buồn ngủ ..

Kỳ này giờ mắt đã nhắm, nhưng miệng vẫn trả lời câu hỏi của Lộc, có lẽ Kỳ đã chìm vào giấc mộng của mình và cô nghĩ được nói chuyện với Lộc 1 cách thân thương như thế .. Có lẽ cũng chỉ là 1 giấc mộng .. Nếu là giấc mộng, Kỳ muốn mãi thế này ..

- Kỳ ..

- Anh Lộc .. Em thích anh lắm!

- Kỳ ..

- Em thích anh Lộc lắm .. lắm ..

Giọng Kỳ nhỏ dần rồi im bật. Lộc day day 2 bên thái dương, đứng dậy tìm thuốc. Lộc từ lúc trước đến giờ vẫn vậy, kể từ lúc anh bị tai nạn, đầu anh luôn bị đau, nên phải uống thuốc khi anh nhớ ra 1 phần kí ức nào đó. Bỏ 1 viên thuốc vào miệng, Lộc ngồi lên 1 chiếc ghế sát chiếc giường Kỳ đang nằm, đôi mắt ánh lên 1 chút đau buồn, đôi mắt bạc lạnh lẽo nào còn, chỉ còn đôi mắt bạc đầy ắp nhìn gương mặt cô gái ngủ ngon giấc, tên là Kỳ .. 1 người con gái rất quen cũng như rất lạ mà anh phải đau đầu suy nghĩ ..

Sáng hôm sau, Kỳ tỉnh dậy, dụi dụi mắt, vươn vai đón nắng sớm. Khi Kỳ định xuống giường thì thấy 1 người con trai đang ngủ, gương mặt thanh tú ánh lên vẻ yên bình, tỏa sáng dưới ánh mặt trời sớm mai. Kỳ tưởng mình con mơ nên cô dụi dụi mắt lại, là người thật .. Vậy còn giấc mộng đêm qua? Là thật? Hay chỉ là mộng đẹp thôi? Chắc là cô chỉ ảo tưởng, Lộc chưa bao giờ như thế! Kỳ bước xuống giường. Đi được 2,3 bước cô thấy 1 lọ chiếc lọ màu trắng, không nhãn hay thông tin gì cả, cô mở ra thì thấy là thuốc, cô thắc mắc Lộc bị bệnh gì sao? Cô lấy 1 viên thuốc bỏ vào túi. Rồi cô kiểm 1 tờ giấy và 1 cây bút ra ghi ghi gì đó. Cô đi xuống dưới lầu thì thấy 1 cái bếp, cô bước vào, mở tủ lạnh ra chỉ thấy bia, rượu, 1 vài lon nước ngọt, 1 ít thịt bò và 2 quả trứng gà ” Thật tình, vậy ăn uống sao đủ chất! ” Cô lấy 1 cái chảo ra, lấy trứng và thịt bò chiên lên

- Úi! Cháy rồi!

Kỳ để trứng và thịt bò ra đĩa, vì cô không giỏi về bếp núc nên thịt bò hơi chín quá, trứng hơi cháy. Kỳ tìm 1 mảnh giấy note ở góc bếp, ghi gì đó rồi dán lên tủ lạnh. Kỳ ra khỏi nhà Lộc rồi bắt taxi về nhà

Lộc tỉnh giấc, thấy Kỳ đã đi mất thì ngồi dậy, xoa xoa đầu, định đi ra ngoài thì Lộc thấy 1 tờ giấy

” Lộc,cảm ơn anh nha! Không có anh hôm qua tôi không biết làm sao,chắc tôi chết quá! Những vết cẩu xé hôm qua tôi gây ra tôi sẽ đền bù cho anh sau. Xin lỗi vì đã làm phiền anh! ”

Lộc xếp tờ giấy lại bỏ vào học tủ,đi xuống WC VSCN rồi ra bếp mở tủ lạnh định lấy lon Coca uống thì thấy 1 mảnh giấy Note ghi rằng:

” Thiệt tình! Lộc à,anh phải ăn đủ chất chứ! Đã vậy toàn bia,rượu,không tốt cho sức khỏe đâu. Anh nhớ đó nha ^^!”

Lộc cầm mảnh giấy,đôi môi khẽ mỉm cười hạnh phúc ..

Kỳ đã đưa viên thuốc cho bác sĩ gần nhà kiểm tra sau khi cô ra khỏi nhà Lộc. Chiều nay Kỳ sẽ lên lại bệnh viện hỏi bác sĩ. Kỳ mệt mỏi lên phòng ngủ. Cả 3 nhỏ cũng mệt mỏi lên phòng ngủ ..

34. Chap 32

Aaa ~ Lười làm phần Tóm tắt quá!!! • • Bỏ qua nhá nhá nhá *aegyo*

Chiều,như lịch hẹn,Kỳ đến bệnh viện lấy kết quả. Bác sĩ nói rằng thuốc đó chỉ là thuốc đau đầu thông thường,nên Kỳ đỡ lo hơn. Bỗng Kỳ lại nhớ về ngày hôm qua,rõ ràng cô ở nhà Lộc,sao lại là mơ được? Nếu đó là thật thì thật là hạnh phúc,nhưng Lộc .. chưa bao giờ thấy anh dịu dàng như vậy .. Chắc đó là mơ thật rồi!

Chuông điện thoại của Kỳ reo lên..

- Alô?

- Vera!

- ???

- Tớ Lami đây!

- Lami? Cậu gọi tớ làm gì?

- Tớ về Việt Nam rồi nè! Ra sân bay Tân Sơn Nhất đón tớ đi!

- Hử? Sao cậu không ở bên Hoa Kỳ?

- Về nhà tớ nói cho

- OK!

Kỳ bắt taxi đi ra sân bay,đứng ngó quanh thì thấy 1 cô gái có dáng người quen thuộc đang ngồi ở ghế đợi

- Lami!

- A! Vera!

Lami kéo vali chạy tới,tươi cười vẫy vẫy Kỳ

- Lami! Tại sao cậu lại về Việt Nam vậy?

- Chuyện dài lắm,về tớ kể cho.

Kỳ gật gù,đi vào taxi với Lami về nhà. Tới nhà,Kỳ đứng ngoài cửa gọi:

- Hy,My,Như!!!

- Sao cậu không gọi là Selca,Rachel và Lucy?

- Tí tớ kể cho.

Như ra mở cửa,thấy Lami thì tròn mắt ngạc nhiên. Kỳ nói:

- Chuyện dài lắmmmm!

Như đóng cửa,đi vào nhà sau Lami và Kỳ.

- Lami!

Nó gọi to,miệng chữ A mắt chữ O. Lami ngồi xuống nói:

- Haizzz .. Ngồi xuống đi! Tớ kể cho nghe!

- Rốt cuộc là sao? - My hỏi

- Bên Hoa Kỳ khi tớ vừa qua đã gặp La Diệc,cậu ta bảo sẽ quản lí,mọi chuyện đã ổn định. Tớ định ở lại,nhưng cậu ta năn nỉ tớ cho cậu ta quản lí tổ chức bên Hoa Kỳ 1 lần,để trả ơn cậu đã cứu cậu ta 1 mạng. Tớ bắt buộc phải về đây thôi! Với lại tớ nghe nói Venus đang trả thù?

- Ủm .. - Nó trả lời

- Tớ biết và tớ hiểu các cậu vẫn còn rất quý Venus. Bản thân tớ cũng vậy .. Nhưng tại sao Venus lại không nhận ra Eric lợi dụng mình chứ? - Lami nói,gọng có vẻ mang hơi âm trầm

- Tớ không biết .. - Nó trầm ngâm - Tớ sẽ giúp cậu ấy nhận ra!

- Bọn tớ nữa! - Kỳ,My,Như và Lami hét to

- À! Nếu cậu ở đây luôn thì hãy nhập học nhé! Tớ sẽ nói bác lo dùm hồ sơ cho cậu. - Nó nói

- Ủm .. Cũng được!

- Và tên cậu nữa. Cứ gọi là Lami nghe kì kì. Đăng kí hồ sơ bằng tên thật của cậu luôn đi.

- Ủm .. Dương Lam Nhi .. Là tên thật của tớ ..

- Tên cậu nghe dễ thương quá! - Như tủm tủm cười

- Chơi với cậu lâu vậy mà chỉ biết cậu tên Nhi,giờ mới biết họ tên,nghe nữ tính quá xá! - My cười

- Đừng trêu tớ nữa!

[Do đã biết tên thật của Lami nên gọi là Nhi nhé!] Nhi mặt đỏ bừng,mặt nhăn lại. Kỳ hỏi:

- Lami .. À quên .. Nhi,ở lại đây nhé?

- Không được. Tớ phải về nhà sống chứ!

- Ở đó nguy hiểm lắm!

- Không sao mà!

Nhi nở 1 nụ cười tự tin,rồi vẫy tay tạm biệt tụi nó,bắt taxi về nhà

" Lami .. Cẩn thận nhé! Cậu mà có chuyện gì tớ khóc đến chết mất! " Kỳ ngồi đó,đôi mắt ánh lên vẻ lo lắng " FSA .. Tại sao chúng ta phải là FSA chứ? Nếu không sẽ không có 1 ai phải chết cả .. "

Nhờ có nhỏ bạn hồi tớ mới viết đây >///
rời="> quá="> lười=">...< mong="> các="> bạn="> đừng="> bỏ="> <33333>

And Happy New Year aaa ~ Vì Tết nên mê chơi ham ngủ hám ăn nên " cực cực kì " lười biếng lun :33 Sorry mí bạn rds nha :">

Thân tặng nhỏ bạn " dễ thương " đã hồi tớ viết truyện a ~ dandandean <33333>

35. Chap 33

- Các em! Hôm nay chúng ta có học sinh mới!

Cô giáo nói khiến cả lớp nhao nhao lên. Cô đề nghị cả lớp im lặng, rồi vẫy tay gọi bạn học sinh mới ấy vào

- Chào các bạn. Tôi là Dương Lam Nhi, là du học sinh Hoa Kỳ. Mong các bạn giúp đỡ.

- Vậy ba mẹ bạn làm nghề gì vậy? - HS nữ 1

- A .. Chuyện đó cần phải nói sao?

- Cần lắm đó bạn! Để xếp theo cấp đó! - HS nữ 2

- Chuyện đó ..

- Nói nhanh đi bạn! - HS nữ 3

- Ba mẹ tôi ..

- Thôi đủ rồi! - Kỳ đứng dậy đập mạnh vào bàn - Mặc mớ gì Nhi phải nói ấy người biết ba mẹ làm gì? Mấy người rảnh quá rồi à? Vậy ba mẹ mấy người làm nghề gì? Nói hết đi! Hay mẹ là 1 vũ nữ mà nói là 1 giám đốc, ba là 1 bảo vệ mà nói là 1 chủ tịch? Từng người nói đi!

Cả lớp im thin thít. Lần đầu tiên bọn hắn thấy Kỳ nổi giận như vậy, chắc cô bạn kia phải là gì của Kỳ mà Kỳ mới bèn như thế. 3 nhỏ rất hiểu, ba mẹ Nhi đã li hôn khi Nhi mới 4 tuổi, Nhi theo mẹ lang thang khắp nơi, từ bán vé số đến lượm ve chai, không nghề bình dân nào mà Nhi chưa thử qua. Rồi khi khoảng 14 tuổi, mẹ Nhi cũng qua đời, rồi Nhi đi lang thang thì thấy Kỳ đang bị đánh, Nhi lại cứu Kỳ và Kỳ giới thiệu Nhi vào FSA và Lami là 1 cái tên của Nhi ở trong FSA.

Cô giáo nói Nhi xuống ngồi ở bàn cuối dãy 2, tức là gần kề bên dãy bàn của tụi nó, đối diện với bàn của Như.

- Chúng ta bắt đầu bài học!

Ra chơi, ai cũng ngạc nhiên khi có sự xuất hiện của 1 cô nàng xinh đẹp khác đi cùng với tụi nó. Tụi nó tiến về phía anh Ân và Tống Nguyệt đang ngồi, Nhi cúi đầu:

- Chào anh!

Khi Nhi vừa nhìn sang bên cạnh, cô hơi giật mình do sự xuất hiện của Venus thế này. Hình như Tống Nguyệt cũng thoáng ngạc nhiên khi nhìn thấy Lami

Lami .. 1 cô bạn thân của Venus khi cô còn trong FSA ..

- Xin chào .. Tôi là thành viên mới, Venus ..

Venus cúi đầu chào mọi người, khi tới chỗ Lami, Lami đã mỉm cười với cô. Đó là ấn tượng đầu tiên về Lami .. Cô không thể nào quên ..

- Venus, cậu không sợ khi tham gia FSA sao?

- Không! Tôi tình nguyện!

" I believe I can love

You give me your loving care

I believe in what we are

I don't know where I would be

Without staying with me

Sometimes, I'm lost in misery

You will take me all the way, I'm not afraid

Oh, you and me, hand in hand

To everywhere amazing

Be my friend, oh friend

We are forever friends

Hoo baby, you give me all the love I need

You are the only love .. ”

Giọng hát trong trẻo của Lami vang lên giữa bầu trời xanh bao la

- Lami,cậu hát hay quá!

- Hì,cậu thử hát xem!

- Tớ ngại hát 1 mình lắm! Hát chung nhé?

- Ừm

Lami cười híp mắt,Venus cũng tươi cười nhìn Lami. 2 người song ca,1 bài hát về tình bạn mãi mãi .. Nhưng ai đâu biết được chữ “ngờ” ..

Giọt nước mắt lăn dài trên má Tống Nguyệt. Anh Ân ngạc nhiên nhìn Tống Nguyệt,hỏi:

- Nguyệt,em sao thế?

- Không .. Chắc có cái gì đó bay vào mắt em ..

Rồi anh Ân nhìn Nhi,mỉm cười nhẹ:

- Em là bạn của Hy sao?

- Vâng!

Nhi nhìn Tống Nguyệt. Venus? Sao cậu lại thế? Nhi đứng bất động nhìn Tống Nguyệt,đôi mắt có phần buồn bã. Nhi quay lưng bỏ đi,tụi nó cũng lật đật chạy theo

- Nhi! Cậu đừng xúc động quá!

- Ai cũng biết cậu và Venus là đôi bạn thân .. Giờ tình hình lại là thù với nhau .. Thật sự ..

- Các cậu đừng nói gì nữa! Tớ cần yên tĩnh để suy nghĩ ..

Rồi Nhi vẫy tay bỏ đi 1 mình. Tụi nó lo lắng nhìn theo. Trong FSA,ai cũng biết Venus và Lami là bạn cực kì thân,đã gắn bó với nhau rất nhiều, bỗng dưng bây giờ lại trở thành địch thù .. Sao ông trời trở trêu con người quá ..

Nhi ngồi ở 1 góc sân,đôi mắt đã nhắm lại từ khi nào ” Venus .. Cậu đâu rồi? Cậu đã không còn là Venus khi xưa nữa rồi .. Venus .. Tớ nhớ cậu .. ”

- Á ..

Đang suy nghĩ về Venus,bỗng 1 bàn tay chụp lấy miệng Nhi,cô bất tỉnh vì ngấm thuốc mê. Và người đó kéo Nhi đi đâu đó .. Một nơi hoàn toàn không phải ở trường,mà chỉ toàn mùi chết chóc!

36. My Prolife,thông Báo Và Đôi Lời Tác Giả

Aigooo .. Truyện này tớ nghĩ phải nhiều thông báo lắm đây ~ ~

~Hôm nay tớ chỉ duy nhất 1 lần khai báo thông tin cá nhân của tớ *ngại*

My Prolife:

Vân Quỳnh (hay thường gọi là Minyu)

Phone: 016*****

FB: Vân Quỳnh - Kết bạn 888 thoải mái, nhưng nghiêm cấm nch đòi bại à nhaaa *hét*

Birth: 20-12-2001

Hobby: Hát,nhảy,viết truyện,đọc sách báo truyện,nghe nhạc,ngủ,ăn ..

Idol: Xiumin,EXO,RM ..

Dream: Nói chung nhiều lắm :33

Ít thui hennn,chứ nhieu wớ ngại lắm *đỏ mặt*

Thông báo về lịch up:

1 tuần sẽ chỉ có 1 chap,vào thứ Bảy mỗi tuần (khoảng tối tối,rảnh rảnh thì ban ngày đăng :))). Còn nếu có việc gì bận mà ngày khác tớ mới đăng thì tớ sẽ nói rõ. Còn tuần này thì tớ chưa biết nha. Điều trên sẽ áp dụng vào tuần sau trở đi.

Đôi lời tác giả:

Hiện giờ tớ đang học lớp 8,hơi bận vì lịch học,nên cố gắng hè năm nay sẽ Hoàn bộ này :) Mong các bạn ủng hộ bộ tiếp theo của mình

Truyện có phần lộn xộn vì tớ nghĩ gì viết đó T.T Nên lâu lâu các bạn nên đọc lại chap trước,chứ để quên cốt truyện là không hiểu gì luôn!

Truyện này lúc đầu chỉ ghi vì đọc các truyện teen,thấy hay hay nên viết, ai ngờ lượt view tăng chóng mặt nên tớ đã quyết định viết cho tới khi Hoàn :)

Truyện của tớ khi lên gõ trên Google thì thấy cũng có rất nhiều trang đăng lại truyện này. Nói chung là vui bực xen lẫn. Vui vì truyện mình được nhiều người biết đến, bực vì tại sao khi đem truyện tớ đi nơi khác mà không hỏi tớ 1 tiếng?

Có nhiều người hỏi tớ tại sao không đăng nhanh lên? Rồi còn trách móc tớ rất nhiều. Tớ không biết nói gì ngoài tiếng " Xin lỗi .. ". Nhưng tớ vừa học vừa viết,truyện tớ viết là không lợi nhuận,tớ viết chỉ vì tớ thích, các bạn đừng làm thế với tớ, tớ đăng chậm đăng lâu là lỗi của tớ nhưng vì sự lười biếng của bản thân và do có việc bận riêng nên mới chậm trễ thế. Tớ thật sự xin lỗi các bạn rất nhiều!

Những lời bình luận động viên,cổ vũ tinh thần tớ tớ rất vui,và tớ cũng trả lời lại,tớ muốn các bạn hiểu rằng,khi tớ trả lời lại là 1 lời cảm ơn muốn dành cho các bạn.

Có nhiều lúc khi bí ý,chán nản tớ đã nghĩ:" Mình có nên dừng viết lại không? ". Nhưng tớ đã xem việc sáng tác truyện đã trở thành 1 phần không thể thiếu trong cuộc sống, thiếu nó tớ cứ cảm thấy bứt rứt sao ấy!

Và cuối cùng là lời cảm ơn chân thành nhất từ tớ,tác giả truyện này - Vân Quỳnh mà mọi người hay gọi là Minyu đến với các bạn đọc đã theo dõi tớ suốt những ngày tháng vừa qua!

Tớ sẽ không bao giờ có suy nghĩ bỏ truyện này nữa,tuyệt đối không!

Và đây cũng là lần đầu tớ giải bày hết những suy nghĩ của bản thân cho các bạn hiểu.

Thân

Minyu.

37. Chap 34

Chú ý chú ý! Một số chỗ dùng tên or biệt danh cho phù hợp nhaa mọi người! Nên mọi người đừng nhầm nhân vật nha!

- Ừm ..

Lami mở mắt sau khi thuốc mê đã hết. Cô giật mình. Đây là .. là ..

- Lâu không gặp,Lami!

- Ve .. nus ..?

- Tỉnh rồi sao?

- Venus! Bây giờ cậu muốn gì?

- TRẢ THÙ!

Venus gần từng chữ,những tia máu đỏ nổi lên trong đôi mắt trong veo của Venus.

- Venus! Cậu hãy nhớ Eric lợi dụng cậu!

- FSA mấy người ai cũng nói thế! Hừ! - Venus hừ lạnh - Tổ không phải con ngốc!

- Venus! Tổ từng nói dối cậu bao giờ chưa?

- ..

- Tổ không ngờ cậu lại hành động ngu ngốc như thế!

” Chát ”

1 tên áo đen đứng gần Venus đến gần tát Lami 1 cái thật mạnh,đến nỗi má của Lami đỏ lên,môi còn rướm máu

- Ai ày xúc phạm chủ nhân?

- Khốn khiếp! Ai ày đụng vào Lami?

Venus đá vào bụng tên đó 1 cái mạnh

- Chủ nhân! Cho em xin lỗi .. Tha lỗi cho em ..

- Cút! Kể từ giờ mày không cần theo tao nữa!

Rồi tên đó bị người của Venus tống cổ đi. Lami giương mắt nhìn Venus:” Venus .. Vẫn bảo vệ cô .. Nhưng tại sao nhìn cậu ấy cứ như 1 người khác? ”

- Cậu không sao chứ Lami?

Venus đến gần Lami,cầm 1 chiếc khăn lau nhẹ máu trên môi Lami. Ánh mắt nhẹ nhàng ảm áp nhìn Lami,cầm tay Lami nắm chặt. Lami là 1 người trạc tuổi Venus, 2 lúm đồng tiền là điều Venus nhớ nhất về Lami. Venus lớn lên đã mồ côi,ở trong 1 trại trẻ mồ côi. Khi cô vừa tròn 14 tuổi, cô đang tập võ như mọi khi thì có 1 cô bé cỡ cỡ cô bước đến gần cô,ánh mắt sắc sảo nhìn cô từ đầu đến chân, rồi cô bé đó nói:

- Tôi là Hy. Hân hạnh được quen biết. Cậu có muốn gia nhập FSA?

- Được.

Đi theo nó tới 1 chỗ vắng — Woaaa! Là nhà lớn đó! Có xe hơi nữa đó!

- Cậu tên gì? - Nó hỏi Venus

- Nguyệt.

- Ohhh .. Là trắng ..Bây giờ cậu không còn là Nguyệt nữa!

- Vậy tớ là gì?

- Kể từ giờ cậu là Venus!

- Ủ. Tớ là Venus!

Tới sân sau của ngôi nhà,Venus thấy 1 nhóm người đang đứng nói chuyện. Hy lên tiếng hô lên:

- Mọi người ,đây là thành viên mới!

- Xin chào .. Tớ là thành viên mới, Venus ..

- Cậu thật dễ thương!

Venus nhìn về phía người vừa nói lên câu lúc nãy. Là 1 cô gái có mái tóc đen tuyền đang mỉm cười với cô, hiện rõ 2 lúm đồng tiền thật xinh!

- Lami,cậu thật là ..

- Ấy,vì cậu ấy dễ thương thật mà!

Venus mặt đỏ ửng,cúi mặt nhìn đất

- Lami,cậu làm Venus ngại rồi kìa!

Mọi người cười đùa với nhau thật thoải mái,chẳng khác nào 1 gia đình

Lami rút tay mình ra khỏi tay Venus ,đôi mắt lạnh lùng nhìn Venus làm Venus có phần hơi hoảng hốt vì thái độ lạnh lùng này của Lami

- Lami .. Cậu sao vậy?

- Không sao cả. Vì sao cô lại bắt tôi tới đây?

Cô - tôi? Sao nghe có vẻ lạ lẫm quá .. Như 2 người không quen biết? Lami .. Cậu sao vậy? Venus tròn tròn mắt nhìn Lami,khóe mắt thoáng chút đã hơi cay,cố gắng đẩy ngược nước mắt vào trong,Venus nói:

- Vì tớ muốn nói rằng tớ không hề muốn việc trả thù này ảnh hưởng tới cậu!

- Hãy thôi cái suy nghĩ ngu ngốc muốn trả thù ấy đi Venus!

- ..

- Tôi không muốn để Eric lừa dối cô. Tên khốn Eric đó chỉ lợi dụng cô.

- Tớ không tin!

- Vốn dĩ bản thân tôi cũng chưa từng tin bất kì ai. Mọi người trong thế giới ngầm này ai chẳng thế! - Lami cười khẩy

Từ khi nào Lami trở nên thế này? Venus tự hỏi bản thân. Chẳng lẽ từ khi bản thân Venus cũng thay đổi?

- Lami! Tớ tin cậu bất cứ chuyện gì, chỉ trừ chuyện này ..

- Tùy cô! Nhưng cô chỉ cần đừng tới Hy, Kỳ,My hay Như thì cô với tôi sẽ là thù của nhau mãi mãi!

- ..

Vì Venus cũng không trối Lami nên Lami đứng dậy bỏ đi 1 cách dễ dàng

- Venus,chẳng lẽ để cô ta bỏ đi vậy sao?

Venus không nói gì,tự mình chìm vào suy nghĩ riêng

Lami ngoái đầu lại nhìn Venus,lòng nghĩ thầm:" Xin lỗi Venus,vì tốt cho cậu nên tớ mới thế .. Và ở thế giới ngầm này cậu còn quá phụ thuộc vào cảm xúc của bản thân. Tớ sẽ luôn bảo vệ cậu và tìm giải pháp tốt nhất cho chuyện này .. "

Chap này có vẻ hơi mang tính chất "bách hợp" :3. Có bạn nữ/nam nào ủng hộ couple Lami-Venus không nà? Để tớ biết mà viết nhiều mmt cho hai pạn trẻ này :))

Và chúc mừng ngày lễ Valentine trắng :3 Những pạn nào có "gấu" thì hãy luôn hạnh phúc nha. Còn những bạn F.A thì tớ chúc cho sớm tìm được nửa kia.

MinyuXMWolf

38. Thông Báo T.t

Vì đt hư :(mà máy tính lại hư bàn phím nên truyện có thể ngưng 1 thời gian T.T Sr các bạn rất nhìu

Mong các bạn lun ủng hộ mình :) 1 thời gian sau mình - Minyu- sẽ côm-bách lại :3

Ko DROP đầu ^^ nên các bạn đừng lo :)

Thân :-) MinyuXMWolf

39. Chap 35

Sau khi rời khỏi chỗ đó,Nhi bắt taxi quay về trường. Tụi nó lo lắng cho Nhi,nãy giờ cuốn quýt đi tìm. Vừa thấy Nhi quay về tụi nó bớt lo phần nào. Kỳ hỏi:

- Nãy giờ cậu đi đâu thế?

Nhi lắc đầu, hàm ý không có chuyện gì cả,chỉ có đôi mắt cô hơi hướm nỗi buồn không thể diễn tả. Nhi nói với nó:

- Hy, xin phép cho tớ về sớm giùm tớ.

Nó gật đầu đồng ý,vừa định hỏi lí do thì đã thấy Nhi đi mất.

- Venus!

Kỳ bỗng hét lên. 3 nhỏ nhìn Kỳ, Như hỏi :

- Cậu bỗng nhắc tới Venus làm gì?

- Lami vừa đi với Venus đấy!

- ... Sao Lami không nói với chúng ta? - My hỏi

- Chắc vì cậu ấy không muốn nói, là chuyện riêng tư của cậu ấy với Venus, chúng ta không nên xen vào.

Kỳ nói xong quay lưng bỏ đi đâu đó. Nó không nói gì, nói với My và Như:

- Hai cậu lên lớp trước đi!

Rồi bỏ đi.

Ở sân sau trường...

Kỳ thấy Lộc đang ngồi thẩn thờ nhìn trời. Kỳ lại gần, ngồi xuống kế bên Lộc. Lộc nhìn qua kế bên,là Kỳ

- Sao cô không lên lớp học?

-...

- Cô đang buồn bực chuyện gì sao?

- Ủ.

- Có thể tâm sự với tôi.

Kỳ không nói gì, cô đưa mắt lên nhìn Lộc. Đôi mắt bạc ấy, lấp lánh, huyền ảo.. Là đôi mắt khiến cô xao xuyến, khiến cô ảm áp.. Cô muốn chạm vào khuôn mặt của anh, tay cô lơ lơ giữa không trung, nhưng rồi lại rút lại, cô cúi đầu xuống nhìn đầu gối. Thời gian cứ thế trôi qua, anh và cô vẫn im lặng ngồi đấy, không ai nói gì..

- Kỳ..

- Sao vậy?

- Em vẫn còn đó chứ?

-.. Ủ

- Tôi đang hỏi Kỳ Kỳ.. Em vẫn còn đó chứ?

Kỳ ngẩng mặt nhìn Lộc, đôi mắt lộ rõ vẻ ngạc nhiên

- Em vẫn còn đó chứ, Kỳ Kỳ? - Anh vẫn hỏi câu ấy, đôi mắt thấp thoáng niềm hi vọng

-.. - Cô thật sự không biết nói gì nữa, chuyện này quá bất ngờ

- Nếu em còn ở đó thì tôi muốn nói với em... Kỳ, chưa 1 giây phút nào tôi ngừng thích em, em là ai tôi không cần biết, tôi cũng không cần biết ai nói gì về em, tôi chỉ tin vào những điều mà tôi thấy về em, 1 cô bé luôn chăm sóc tôi, luôn tốt với mọi người. Hãy để tôi có cơ hội trở thành người quan trọng với em!

- Lộc.. Trí nhớ của anh đã phục hồi?

- Ủ.

- Khi nào vậy?

- Hôm qua.

- Thật sao?

Lộc mỉm cười gật đầu. Kỳ nhìn đắm đuối nụ cười của Lộc

” Anh cười rất đẹp. Tại sao anh không hay cười? ”

Kỳ ngồi gần bên Lộc, hôn nhẹ vào má anh

- Thay lời đồng ý của em. Hãy trở thành 1 người quan trọng của em!

Rồi Kỳ nhìn thẳng vào mắt Lộc, nói:

- Em có chuyện muốn nói

- Ủ.

- Nếu em nói em là người trong FSA?

Chuyện này vốn dĩ Lộc đã biết từ lâu rồi

- Anh biết.

- Anh biết em là người của FSA?

- Ủ, lâu rồi!

- Anh có suy nghĩ gì về em? 1 con nhỏ luôn đi đánh nhau? Hay 1 con nhỏ khát máu?

- Không. Em là 1 người con gái tốt. Anh chấp nhận mọi thứ về em.

- Nếu anh và cả bạn anh đã biết thì sao lại luôn tìm cách hại FSA?

- Ý em là?

- FCP luôn tìm cách hại FSA!

- Không bao giờ!

Kỳ nhìn Lộc. Cô tin anh đang nói thật, vì đôi mắt của anh đã nói lên điều đó!

- Em tin anh.

- Vậy có người muốn 2 bang ta đánh nhau.

- Người đó là ai?

- Anh nghĩ ta nên về lớp rồi nói chuyện với bạn ta.

Kỳ gật đầu. Rồi anh và cô lên lớp. May là giáo viên chưa vào lớp. Kỳ gọi nó rồi nói mọi chuyện cho nó nghe.

- Thật sao?

- Ừ.

- Lát nữa về nhà phải họp gấp thôi! Nói với Mỹ và Như đi!

- Ừ.

Kỳ quay qua nhìn Lộc, đôi mắt thấp thoáng nét cười, rồi Kỳ quay xuống nói với Mỹ:

- Lát nữa về nhà họp gấp! Nói với Như luôn đi!

Mỹ gật đầu, quay xuống nói với Như. Như chau mày. Thôi rồi! Chút nữa Như có hẹn với Phong đi khu trò chơi rồi mà T.T. Như bèn phải quay qua Phong với bộ mặt tội lỗi ngập tràn

- Phong..

- Sao vậy? Vé tớ đã mua rồi đó! - Phong cười

- Tớ.. xin lỗi..

” Phong đã mua vé rồi.. Tội càng thêm tội.. ”

- Sao cậu lại xin lỗi?

- Hôm nay tớ bận rồi.. Không thể đi..

Nụ cười trên môi Phong biến mất, tay đang lục lục cặp tìm vé cũng ngưng

- Không sao.

Như nhìn Phong 1 lát rồi nghĩ không có chuyện gì nên mới yên tâm ngồi học tiếp. Còn ánh mắt Phong ngập sự buồn bã, thất vọng hờ hững lướt qua khuôn mặt Như..

Nguyên tuần rảnh rồi viết đc nhiu đây *chỉ chỉ*

Tuần mới vui vẻ ;)

Mong mng vẫn ủng hộ tớ *vậy vậy* *mi gió*

40. Chap 36

Chap này là toàn cảnh hường nhà bạn Như-Phong nha

~Ngâm lâu quá rồi :(

- Sao lại phải họp gấp vậy My?

Như nhìn My hỏi, cô đang còn hơi buồn bực vì lỡ mất hẹn với Phong

- Ủm.. Lộc nói bang ta và bang FCP giao chiến với nhau là có sắp đặt!

- Cậu tin Lộc sao? - Kỳ nghi hoặc hỏi

- Dĩ nhiên tớ tin! Vì nhìn Lộc, tớ chắc chắn rằng Lộc nói thật

- Tớ sẽ tin cậu! Vì ít nhiều My cũng là người duy nhất có thể kiểm tra xem người khác nói dối hay không trong bang ta. - Nó nói

- Ta cần phải tìm người chủ mưu là ai!

Như đập tay xuống bàn đầy kiên định.

- Đúng vậy! Ta giải tán!

Rồi tụi nó trở về phòng. Chỉ có Kỳ dăm chiêu suy nghĩ :” Venus, đó không phải là cậu phải không? ”

Lên phòng, Như lấy điện thoại ra nhắn cho Phong

You:

Phong, hôm nay cho tớ xin lỗi nha. Tại có chút việc bận.

Phong:

Không sao! Mai đi cũng được mà!

You:

Okie! Mai cuối tuần. Được đó!

Phong:

Hẹn Như mai nha *trái tim*

You:

Okay. Bye Phong!

Phong :

Bye *kiss*

Hôm sau, Như dậy thật sớm, mặc 1 chiếc áo thun cực dễ thương, 1 chiếc váy trắng thanh khiết và 1 đôi búp bê. Mái tóc vàng đồng được uốn xoắn lại. Trông Như chẳng khác nào 1 cô búp bê phóng đại.

Vừa bước xuống nhà Như đã thấy Phong đứng trước cổng. Như vừa bước tới cổng thì nghe tiếng gì đó, Như quay lại, là 3 nhỏ kia đang đứng lấp ló ở cầu thang. Biết mình bị phát hiện, Kỳ đứng dậy ho khẽ:

- E hèm, đi hẹn hò sáng sớm ha. Không ai biết hết ha. Lén la lén lút ha!

Như lè lưỡi trêu xong liền đi ra ngoài, nói vọng vào :

- Trưa khỏi để phần cho tớ nhé!

Rồi lên xe Phong chở đi

CÔNG VIÊN GIẢI TRÍ MAGICAL

- Woa! Thích quá đi mất!

- Cậu xem! Đằng kia vui thật!

- Kìa kìa! Chỗ kia đang vui quá kìa!

Như thích thú chạy vòng quanh công viên giải trí

- Như, chúng ta vào ngôi nhà ma đi.

Như đứng suy nghĩ 1 lát

- Được. Vào thôi!

Bước vào trong, mấy cái máy phun sương làm Như giật mình, không khí lạnh lạnh làm thần kinh Như dựng hết cả lên. Như vúi chặt vào áo Phong. Bất chợt có 1 đàn dơi bay xuống, làm Như hoảng, ôm đầu ngồi xuống đất. Lúc sau Như đứng dậy, mò mẫm trong bóng tối, Như không thấy được gì cả nên chỉ biết mò khắp nơi.

- Phong! Phong! Phong! Cậu đâu rồi?

Nước mắt Như chực rơi.

1 cánh tay nắm vai Như kéo.

- Á! Đừng mà đừng mà! Tôi không muốn chơi tiếp! Làm ơn đừng hết mọi thứ lại đi..

- Như, là tớ! Phong đây!

- Phong.. Tớ rất sợ! Tớ rất sợ..

- Đi ra ngoài nào! Đừng buông tay tớ ra.

Phong nắm chặt tay Như đi ra ngoài.

Đi 1 lát cũng đã đến lối ra. Bỗng 1 cái đầu rớt xuống trước mặt Như, bao nhiêu sự sợ hãi nhằn nhện này giờ trong Như đã bùng phát, nước mắt trào ra, Như kéo Phong đi và bỏ chạy ra ngoài.

- Hức hức..

- Như, đừng khóc nữa..

- Hức hức..

- Đừng khóc nữa nha.

- Hức hức..

Dỗ mãi Như cũng không nín. Phong cảm thấy chẳng lẽ đây mới là con người thật của Như?

- Cậu mà khóc nữa tớ sẽ phạt cậu đó!

- Hức hức..

Phong hôn lên môi Như 1 cái, Như nhìn Phong chăm chăm. Nhưng nỗi sợ trong cô vẫn không giảm chút nào, nước mắt vẫn tuôn.

- Cậu vẫn khóc ư?

Phong lại hôn lên môi Như lần nữa.

- Đồ điên! - Như đánh lên người Phong 1 cái - Cậu không thấy nhiều người sẽ nhìn sao?

- Bởi vậy nên cậu nín khóc sớm hơn mới phải!

-...

Như không biết nói gì nữa. Phong nắm tay Như đứng dậy

- Đi tiếp nào! Cậu ổn rồi chứ?

Như gạt nước mắt còn đọng trên khoé mắt, mỉm cười

- Tớ ổn mà.

Tay Như bỗng tuột khỏi tay Phong.

1 đám người từ đâu ủa ra vây kín Phong

- Là James của Black Diamonds đó!

- Phong, cho em xin chữ kí với!

- Hoàng Tuấn Phong! Hoàng Tuấn Phong!

Như bị xô té xuống đất 1 cách không thương tiếc.

Phong đứng giữa fan nhìn Như đầy lo lắng. Phong cố gắng nhích người nhưng không tài nào nhích nổi.

Như đứng dậy phủi người, rồi cố chen vào đám đông đó, nhưng không tài nào chen vào được.

- Henry của Black Diamonds kia!

Như la lên. Đám đông liền tách ra. Như liền chạy vào kéo Phong đi. Nhưng đám đông phát hiện được Như và Phong đang chạy đi thì đuổi theo. May là chạy 1 lúc Như và Phong cũng cắt đuôi được đám fan đó.

- Cậu thông minh lắm!

- Hì, tớ mà! A.. Kẹo bông gòn kia! Đi Phong!

Như kéo Phong chạy tới chỗ bán kẹo bông, những cây kẹo bông đủ màu làm Như thấy thích thú vô cùng.

- Chú ơi, lấy cho cháu 2 cây.

- Thôi chú ơi, lấy 1 cây thôi.

- Cậu không ăn sao?

- Ủ, tớ không thích. Lấy 1 cây thôi chú.

Như cầm kẹo bông trên cây, đôi mắt vô cùng thích thú.

- Sao cậu không ăn?

- Lúc này tớ nói rồi còn gì?

- Tớ không thích không phải 1 lí do.

- Tớ .. không thích ăn ngọt.

- Thật sao? Vậy sao lần trước tớ đưa cậu 1 mớ kẹo đường, cậu ăn hết sạch ..

- Tớ xin lỗi cậu nhưng hôm ấy khi về nhà tớ đã nôn hết sạch ..

- Sao cậu không nói cho tớ biết?

- Vì lúc đó khi cậu đưa cho tớ kẹo đường mà cậu tự làm, trông cậu rất vui.. Tớ không nỡ..

-.. Phong nè, tụi mình là người yêu nhau phải không? Nên cậu có chuyện gì cứ nói tớ, dù cho có sao, tớ cũng không buồn đâu mà.

Phong nhìn Như gạt đầu, rồi kéo Như ra chỗ tàu lượn siêu tốc.

- Chú, bán cháu 2 vé

Đợi 1 lúc sau, Như với Phong lên tàu. Ngồi hàng đầu nên Như có chút sợ sệt.

- Phong, cái này đi có nhanh không?

- Cũng hơi.

- Cái này.. có đi vào hầm không?

- Có. Nếu sợ thì lúc đó cứ nắm chặt tay tớ.

- Lúc này tớ thấy còn đi ngược lên trên nữa, tớ có bị rớt ra ngoài không?

Phong đưa tay qua gài dây đai bảo vệ cho Như

- Thế này sẽ không rớt ra ngoài. Nếu không dám nhìn đằng trước cứ nhìn tớ, không đẹp trai nhưng cũng đáng cho cậu nhìn mà nhỉ? [Khiêm tốn ‘v’]

- Ủm, tớ biết rồi. Nhưng mà ai nói cậu không đẹp trai chứ? Cậu còn đẹp hơn 3 tên kia cơ! [Ý nói hấn, Lộ có với Quân]

- Thật sao? Vậy là tớ xứng với cậu rồi.

- Cậu giỡn hoài à!

Phong không nói gì nữa, tay nắm chặt tay Như.

Lâu sau, Phong với Như mới xuống. Mặt Như tái mét. Phong hơi lo nhìn Như, hoá ra Như rất sợ mấy trò này.

- Cậu ổn không Như?

- Tớ ổn mà!

Để Như vui, Phong dẫn Như tới chỗ máy gấp thú.

- Cậu thích con nào Như?

- Ủm.. Để xem.. Con thỏ màu đen ấy.

- Được rồi. Tớ sẽ gấp được con đó cho cậu.

Đó là 1 con thỏ màu đen toàn thân, chỉ có chỗ bụng và cái đuôi là màu trắng. Phần bụng màu trắng có thêm hình 1 viên kim cương đen. Như chọn con thỏ đó chỉ vì lí do: Black Diamonds.

Sau gần nửa tiếng đồng hồ, Phong cũng gấp được con thỏ đen đó. Phong đưa cho Như

- Nè Như.

- Cảm ơn cậu nha.

Như cầm xem, đằng sau còn có 1 dòng chữ trắng : Black Diamonds.

- Phong, tặng cậu.

- Sao vậy? Cậu không thích sao?

- Không phải. Black Diamonds.

- Sao?

- Con thỏ này là đại diện của tớ cho Black Diamonds. Cậu nhìn xem..

- Như.. Tớ.. yêu cậu.

-..

Thật là quá bất ngờ.. Không ngờ Phong lại nói câu đó với cô..

- Phong.. Tớ.. cũng yêu cậu.

‘v’ 2 người này yêu nhau thắm thiết rồi ‘v’ Cung hỉ cung hỉ :3

41. ...

Tâm trạng bất ổn :(

Các bạn nghĩ xem nên như thế nào?

Thứ nhất drop truyện này - - -

Thứ hai ình thời gian. Khá lâu nhưng sẽ viết lại.

Muốn nói chuyện với mình thế nào thì inb, đừng cmt rồi gây war nữa, mình mệt mỏi lắm rồi!

Có gì thắc mắc cứ inb mình.

Cảm ơn suốt thời gian qua ~ ~

~Thân MinyuXMWolf

42. Chap 37

Như và Phong đi về. Phong hôn lên má Như 1 cái, vẫy tay tạm biệt.

- Như, ta cần giải quyết hết mọi chuyện! - Đôi mắt nó vô cùng lạnh lẽo.

- Có chuyện gì sao?

- Như à .. Lúc này Lộc gọi cho Kỳ .. nói là .. là .. Quân nhập viện rồi! ”

Giọng My run run, nước mắt ướt đầm khuôn mặt nhỏ nhắn của cô.

- Tại sao?

Như chau mày khó hiểu. Sao khi cô đi chơi về, mọi việc lại rắc rối đến thế?

- Lộc kể rằng FCP đã cử Quân đi đàm thoại với Venus. Chỉ thật không ngờ Venus đã kết hợp với nhiều bang khác, đánh Quân 1 trận. Sau đó, bỏ Quân tại nhà kho đó .. Để mặc tính mạng của Quân ngàn cân treo sợi tóc. FCP thấy Quân lâu quá chưa về nên đi tìm, thì thấy Quân dở sống dở chết, đang nằm đau đớn trên sàn.. - Kỳ kể lại.

- Chúng ta cần đi qua nhà Lami, rồi sau đó đi gặp Venus ngay!

Rồi tụi nó đi hết qua nhà Lami.

- Cẩn thận Lucy!

Kỳ xô Như ra. Chết tiệt! Có kẻ đánh lén!

- Selca! Có kẻ đánh lén đó! Cẩn thận!

- Khốn nạn thật!

- Là bang Red Dragon!

Như vừa la lên. Những người cầm dao, súng, đứng đầy hém.

- Tụi mình không có vũ khí, làm sao? ”, My lo lắng hỏi.

- Không sao đâu. Cậu gọi cho Lami đem vũ khí ra đi! - Nó nói.

” Come on! ”

1 tên đàn ông cao to, xăm đầy mình, đặc biệt là mu bàn tay có xăm hình 1 con rồng đỏ, tay cầm 1 khẩu súng lục, la to lên.

2 bên đánh rất ác liệt. Tuy là tay không nhưng tội nó cũng hạ được kha khá.

- Alo,Lami? Đang ở trong hẻm số 5. Bang Red Dragon đang gây chiến. Cậu mau đem vũ khí ra đây!

My gọi cho Lami. Lát sau,Lami đem 1 túi vũ khí ra.

- Vũ khí nè Selca!

Tội nó mỗi người 1 vũ khí. Chốc lát,bang kia đã bị gục hết,chỉ còn tên thủ lĩnh.

- Mr.Reddo,what are you doing?

- Venus want to associate with our gang. She said if she mastered this underworld,she would share with us this power.

- Don't believe her. You should leave this underworld!

- I know.

Rồi tên thủ lĩnh chạy mất.

- Selca,chúng ta đâu có gây bất hòa gì với bang Red Dragon?

- Là Venus. Edward của bang FCP đã bị Venus sai người đánh gần chết.

- Thật sao? Tại sao Venus lại làm thế?

- Trả thù. Trong đầu Venus bây giờ chỉ có 2 chữ TRẢ THÙ.

Lami không nói gì. Nó nhìn Lami,hiểu trong lòng cô đang nghĩ gì.

- Lami,liệu chúng ta có thể nói chuyện với Venus?

Lami nhìn bầu trời,miệng khẽ nói:

- Ủ .. Nếu không mọi thứ sẽ không kịp nữa! Venus đã quá tầm tưởng tượng của tớ rồi!

- Được,đi thôi!

Tội nó và Lami đi tới nhà kho chỗ Quân bị đánh. Khi vừa tới,cả bọn chạm mặt FCP vừa đi tới.

- Quân ổn chứ? Cậu ấy tỉnh lại chưa? - My lo lắng hỏi.

- Vẫn chưa. Nhưng qua được nguy hiểm rồi.

My mỉm cười,1 nụ cười hạnh phúc. Người cô yêu thương đã qua được nguy hiểm rồi,Quân chỉ đang nghỉ ngơi thôi. Tốt rồi! Tốt rồi!

- Mọi người đều tập trung ở đây sao? Đông vui quá nhỉ?

Venus bước ra,nhếch môi cười,gương mặt đầy vẻ lạnh lùng,tàn ác.

- Cậu hãy thôi đi,Venus! Mọi chuyện đã vượt quá giới hạn rồi! Giết người? Từ khi nào cậu trở nên như thế hả? - Nó gào to lên.

- Cậu hãy sáng suốt 1 chút đi Venus! Cậu bị 2 chữ TRẢ THÙ làm mờ đi lý trí rồi! - Kỳ lạnh lùng nhìn Venus.

- Các cậu thôi ngay đi! Tôi không phải con cóc! Eric đã để lại cho tôi 1 lá thư,anh ấy đã viết mọi sự cho tôi biết!

- Nếu Eric chỉ lợi dụng cậu? Mọi thứ chỉ là lừa đảo? Cậu nghĩ sao? - My hỏi.

- Tôi không bao giờ tin những gì mấy người nói! Tôi chỉ tin Eric ..

Venus cố kìm nén nước mắt trào ra. Mọi người đứng im lặng. Lát sau, các bang kéo ra rất đông,bao vây khu này.

- Hôm nay là ngày FSA và ngày FCP sẽ bị xóa sổ khỏi thế giới ngầm này!

Venus phẩy tay. Các bang cầm dao,súng .. tiến lên đánh.

Đánh 1 lát sau,vẫn còn rất đông. Như đã thấm mệt.

- Cậu muốn gì hả? Mọi người chết hết cậu mới vừa lòng?

Lami gào to,chạy ra túm áo Venus mà hất xuống đất.

- Cậu là bạn tôi? Hay là kẻ thù của tôi?

- Cậu tin tên khốn Eric? Hay là tin tớ? Cậu nói đi!

- Đừng gọi Eric là tên khốn! Anh ấy là người tôi yêu thương nhất,anh ấy như cuộc sống của tôi. Khi thấy bức thư của anh ấy,tôi đã điên lên,tìm tôi như ngừng đập,tôi chỉ muốn giết chết hết bọn người các cậu! Các cậu sinh ra làm gì hả? Để làm kẻ sát nhân sao?

- Tớ là bạn cậu. Luôn muốn những điều tốt nhất cho cậu. Sao? Nếu cậu bị kẻ yêu thương nhất lợi dụng,cậu sẽ thế nào?

- Bạn tôi? Tôi không có loại bạn như cậu! Cậu đi về đi! Tôi không muốn phải giết cậu vì cậu đã từng là bạn tôi!

” Đã từng “? Nghe như ngàn mũi dao ghim vào tim Lami. Chỉ là ”đã từng”? Hóa ra tình bạn giữa 2 người chỉ là 1 sợi chỉ mỏng manh,bị 1 tên khốn làm cho đứt.

- Lami,đừng nói chuyện với Venus nữa! Cậu ấy sẽ không tin bất cứ gì mà chúng ta nói đâu!

Kỳ kéo tay Lami về phía mình. Venus vẫn lạnh lùng nhìn họ,nhưng 1 tia ấm áp len lõi qua đôi mắt cô,nhìn Lami chăm chú.

- Venus,xin cậu dừng mọi thứ lại đi! Trước khi quá muộn ..

Lami nói rồi biến mất khỏi tầm mắt của Venus.

” Đoàng ”

- LAMI !!!

Kỳ hét lên,lao tới ôm chặt Lami,máu chảy từ ngực của Lami chảy xuống mặt đường. 1 màu đỏ u buồn,hệt như màu của bầu trời kia vậy. Màu đỏ luôn là màu của chiến thắng,nhưng có sao hôm nay màu đỏ này lại là màu của chết chóc?

Venus giơ cao khẩu súng bắn lên trời. Mọi việc dừng hết. Các bang kia chỉ còn vài người,còn tụi nó và tụi hần đã thấm mệt.

- Mọi việc dừng lại đi! Vậy là đủ rồi!

Nước mắt chảy xuống từ hốc mắt đỏ hoe của Venus. Lami chỉ vừa biến mất khỏi tầm mắt của cô trong vòng vài phút,vậy mà màu máu của Lami đã xuất hiện trước mắt cô. Venus,mày vừa lòng chưa? 1 mạng đổi 1 mạng,công bằng rồi phải không?

Venus quay mặt bỏ đi vào trong. Nước mắt cứ rơi. Cô như mất 1 thứ gì đó quan trọng vậy!

- Venus,có thứ này muốn cho cậu xem!

1 đoạn video được quay lại từ camera của căn phòng mà Eric bị giết lúc đó. Từng lời từng chữ làm tim cô thật đau. Eric lợi dụng cô? Là thật sao? Sao cô lại không tin Lami?

- Sao cậu lại không cho tôi xem từ đầu?

- Tớ định cho cậu xem nhưng chưa gì cậu đã gọi các bang lên đánh,bọn tớ chẳng kịp làm gì cả ..

- Lami .. Gọi bệnh viện đi! Nhanh đi! Lami sẽ chết nếu không kịp mất!

- Alo,vâng,1 xe cứu thương đến đường XYZ .. Vâng! Làm ơn nhanh lên đi!

Venus quỳ xuống ôm chặt Lami. Kỳ đứng dậy. Lami là 1 người em tốt nhất mà cô có.. Nếu Lami có chuyện gì ..

- Không sao đâu Kỳ! Mọi chuyện đã qua hết rồi!

Lộc ôm Kỳ vào lòng. Kỳ gục vào ngực Lộc mà khóc .. Thấy Kỳ khóc,tim Lộc cũng thật đau.

Lát sau,Venus cõng Lami ra ngoài để xe cứu thương chở đến bệnh viện. Venus cũng đi theo.

- Đi mau đi! Bọn cớm sẽ đến vì tiếng súng lúc nãy đó!

My lên tiếng. Cả bọn đi về nhà,lấy xe đi đến bệnh viện.

- Venus,Lami ổn chứ?

- Tôi không biết .. Đang ở trong phòng cấp cứu .. Lami có chuyện gì .. Tôi sẽ sống trong ân hận suốt đời ..

- Nghe tôi nói,Lami không có chuyện gì cả! Hãy tin là như thế!

Cả bọn ngồi ở ghế chờ mà trong lòng đầy lo lắng. Lâu sau,bác sĩ cũng đi ra.

- Bác sĩ,cậu ấy có sao không?

Venus là người chạy ra hỏi đầu tiên.

- Chúng tôi đã cố gắng hết sức.. Viên đạn đã ghim thẳng vào tim,viên đạn đã lấy ra được nhưng tim đã ngừng đập ..

- Bác sĩ,liệu có thể thay tim không?

Đã ổn rồi ~ Ahiiiiii :3 Tôi đã cớm-bách rồi đây

Vẫn ủng hộ tớ nhé!

43. Chap 38

Cuộc sống giống như đi trên đường, nó không phải là 1 đường thẳng duy nhất, nó gồm nhiều những con đường nhỏ khác nhau. Chỉ cần ta chọn sai đường, sẽ dẫn đến những lỗi lầm không thể cứu chữa. Cũng có trường hợp người ta chọn cách đi thẳng, nhưng bạn thử nghĩ, nếu ta muốn đến 1 nơi nào đó mà chỉ đi 1 đường thẳng, liệu có đến nơi? Nên chắc chắn phải có những khúc cua quẹo. Cứ như vậy, khi ta gặp khó khăn, sẽ có rất nhiều sự lựa chọn, mỗi sự lựa chọn chính là nấc thang đến tương lai của ta.

Venus cô đã chọn sai đường. Đó là trả thù.. Cái giá phải trả chính là mạng sống của Lami..

- Có thể. Nhưng nếu thay không thành công, sẽ mất cả 2 người.

Bác sĩ tháo bao tay, nói.

- Venus, đừng làm vậy! Cậu có nghe rằng nếu không thành công sẽ mất cả 2 không?

- Tôi không quan tâm! Bác sĩ, làm ơn hãy thay tim cho cậu ấy!

Venus dứt khoát. Bây giờ chỉ cần Lami sống lại, mọi việc cô đều có thể làm.

- Nhưng nếu cô bé ấy tỉnh lại, không có ai hiến tim cho cháu, cháu sẽ đi mãi mãi..

- Cháu đồng ý! Làm ơn, hãy thay tim cho cậu ấy!

- Cháu có người thân không? Nếu muốn thay phải có sự chấp nhận của người thân cháu.

Venus hướng tầm mắt về phía tụi nó.

- Đó là những người thân của cháu..

- Vậy thì không được đâu cô bé.

- Cháu cầu xin bác. Hãy để cháu thay tim cho cậu ấy!

Venus quỳ xuống nhìn bác sĩ, nước mắt ngập tràn.

- Không được đâu cháu. Bác xin lỗi..

Bác sĩ quay người đi, để Venus khóc lóc van xin rất khổ sở. Tội nó ai cũng khóc rất nhiều, chỉ trừ nó.

- Venus, đừng tự làm khổ mình như vậy nữa! Lami đã chết rồi.

Nó lạnh lùng nói, xoay người bỏ đi. Nhưng ai biết, nó đi ra 1 góc để khóc, nó không muốn ai nhìn thấy cái yếu đuối của nó.

- Mọi chuyện đã qua rồi..

Hắn đứng sau nó, tay ôm đầu nó để nó dựa vào vai mình.

- Nếu tớ là người lãnh viên đạn đó.. Mọi chuyện đã không như thế này..

- Đồ ngốc! Nếu cậu lãnh viên đạn đó, tớ cũng sẽ đi theo cậu. Cậu có muốn vậy không?

- Không! Tuyệt đối không! Nhưng nếu tớ có chuyện gì, cậu không được có những suy nghĩ đó!

Hắn không thể hiểu được hết ý câu trả lời của nó.. Nhưng chuyện gì đến cũng phải đến..

Lát sau, nó gục trên vai hắn ngủ. Hắn cứ ngồi yên như vậy.. Thời gian, xin hãy ngừng đi. Tuy ích kỉ nhưng hắn muốn như thế này mãi mãi.

Còn Venus như người mất hồn. Suốt ngày chỉ ngồi trước cửa phòng, không ăn không uống. Kỳ đến gần, đưa chai nước suối cho Venus.

- Nếu Lami biết cậu thế này.. Cậu ấy sẽ buồn như thế nào?

- Tớ.. chỉ muốn thay tim cho Lami nhưng lại không được phép! .. Tớ mong có ai đó tốt sẽ hiến tim cho cậu ấy..

- Tớ cũng mong vậy..

Cứ thế mà đã 1 tuần trôi qua..

- Cậu cứ như thế sao Venus?

-...

- Hôm nay người ta sẽ chuyển xác Lami đi..

- Vậy sao?

- Người đã đi rồi.. Cậu có khóc có nhớ Lami cũng chẳng sống lại được!

- Cậu là thể loại gì vậy hả? Chị em tốt trong bang chết, cậu vẫn không có nổi 1 giọt nước mắt? Rốt cuộc đối với cậu bao nhiêu người chết mới đủ?

Venus giận dữ tóm cổ áo nó. Nó cầm tay Venus giật ra.

- Vậy ai mới là người làm Venus chết? Là tớ sao? Hay là các cậu ấy?

Nó chỉ tay về phía 3 nhỏ bạn với tội hắc. Venus không nói gì, mọi chuyện đều là do bản thân Venus cô quá tin người, tin rằng Eric yêu mình thật lòng, tin rằng FSA đã hại Eric và mình phải xa lìa, mọi thứ đã quá muộn rồi..

- Hy? Ổn chứ? Hy?

Nó đang đứng bỗng ngồi xuống ôm đầu. Mọi người lo lắng nhìn, chuyện của Lami khiến tất cả đều đau buồn, giờ đến nó sao?

Bỗng dưng đầu nó rất đau, đau đến mức muốn chết đi. Rồi chân nó như không còn chút sức lực, ngã xuống mặt đất. Trước mắt nó chỉ còn 1 màu đen..

- Bác sĩ! Bác sĩ!

Hắn vừa công nó vừa la lên.

Nó được đưa vào phòng cấp cứu.

Cả đám ngồi bên ngoài chờ đợi, trong lòng vô cùng lo.

- Bệnh u não tái phát sao? - My đột nhiên lên tiếng.

- Tớ cũng nghĩ như vậy.. Đã lâu rồi mà Hy vẫn chưa quyết định phẫu thuật hay không.. - Kỳ thở dài.

Đã lâu lắm rồi hắn mới có cơ hội trở thành bờ vai ấm áp cho nó, cơ sao nó lại như vậy? Hắn đã khiến nó đau khổ quá nhiều, từ chuyện thai giả đến chuyện bạn gái.. Hắn vốn dĩ chưa có cơ hội nói Anh Yêu Em với nó.. Hắn đứng dậy đâm thật mạnh vào bức tường, khiến bức tường có chút nứt.

- Bảo, bình tĩnh! Đây là bệnh viện. - Lộc kéo hắn ngồi xuống, ở đây là bệnh viện toàn những công dân lương thiện, hắn mà điên lên thì.. Haizzz, ai cũng biết sẽ xảy ra chuyện gì.

- Bảo, bác sĩ còn chưa ra mà. Bình tĩnh vẫn tốt hơn. - Quân khuyên nhủ.

Đau!

Cảm giác này ai có thể hiểu? Lâm Minh Hy.. Cái tên ấy hằn sâu vào tim hắn, cô gái khiến hắn biết thay đổi vì người mình yêu là thế nào, cô gái luôn cố tỏ ra mạnh mẽ, thật chất lại rất yếu đuối, cô gái phải sống 2 mặt, 1 đời thường và 1 thế giới ngầm, cô gái đã nhẹ nhàng bước vào trái tim đóng băng ấy, cô gái tựa như cuộc sống hắn .. Mất đi cô gái ấy, mất đi người mình yêu thương, khiến tim hắn như có ai bóp chặt khiến nó không thể đập. Sự thật hiện diện ở trước mắt như thế, hắn vẫn cố chấp không chấp nhận.. Ai đó.. Làm ơn hãy nói với hắn đây chỉ là 1 giấc mơ. Rồi ngày mai cô gái tên Hy vẫn sẽ đứng trước mặt hắn, mỉm cười, nắm tay hắn. Ừ, chắc chắn là như thế! Hắn đang cố chấp, ừ, hắn không thể chấp nhận cái sự thật này. Bảo! Hãy tin rằng Minh Hy mày yêu vẫn còn sống rất tốt!

My mở điện thoại, gọi cho ba mẹ của nó. Ba mẹ nó đều đang bận lo chuyện công ty, nhưng nói chắc chắn sẽ về, My còn nghe thấy tiếng khóc của mẹ nó. Nó còn rất trẻ, sao lại mắc phải chứng bệnh này? Nước mắt My cũng từ từ lăn xuống gò má. Quân đưa tay ra quệt đi những giọt nước mắt đó, ôm My vào lòng.

Venus vẫn chưa qua hết cú sốc đối với chuyện của Lami, giờ lại đến chuyện của nó. Mọi chuyện đều là do Venus cô, mọi người trong FSA đều tốt, đều yêu thương cô, vậy mà cô lại khiến họ trở nên như vậy.. Tội lỗi này sao có thể xóa hết?

Bác sĩ đẩy nó ra, cả đám chạy đến hỏi.

- Bác sĩ, tình trạng của Hy thế nào?

Bác sĩ nhìn hắn, rồi lắc đầu.

Truyện càng lúc càng buồn

Đã hơn 1 năm gần bó với các bạn qua bộ truyện này rồi ~ So happy ^o^

Sẽ có phiên ngoại đầu tiên vào tuần tới (trễ thì tuần sau nữa) a ~

Ai có thể trả lời ngày mà Cuộc chiến học đường ra đời nào? Phiên ngoại sẽ tặng cho bạn có câu trả lời sớm nhất nhé?

Love all

44. Phiên Ngoại #1

Đây là chuyện khi Minh Hy nhập viện vì chuyện cái thai giả. Trong nửa tháng khi nó nhập viện, hấn đã đi đến rất nhiều nơi..

Sau khi biết nó bị u não, hấn đến các bệnh viện nổi tiếng bên Mỹ để hỏi mọi thứ về bệnh u não. Rồi hấn đến các trại trẻ mồ côi để thoải mái tinh thần, vui chơi với các em nhỏ. Hấn ngồi trong vườn nói chuyện với 1 bé gái và 1 bé trai.

- Bé con, em thích nhóc này sao?

- Vâng.. - Bé gái đỏ mặt.

- Nhóc này, cô bé này dễ thương lắm nè! Em thích bé ấy chứ?

- Có ạ.. - Bé trai cũng đỏ mặt.

- Giống anh và 1 chị gái kia..

Nói đến nó, tâm hấn thật đau.

- Ai ạ? Chắc hấn chị ấy phải xinh đẹp lắm! - Bé gái cười.

- Ủ, rất xinh. Nhưng chị ấy đang bị bệnh. Anh rất lo cho chị ấy..

- Anh đừng lo. Sơ từng nói với em có yêu thương sẽ vượt qua tất cả. - Bé gái chớp chớp đôi mắt long lanh nhìn hấn.

- Ủ. Em và nhóc chơi vui nhé! Anh về nhà để chăm sóc chị ấy.

Hấn đứng dậy vẫy tay tạm biệt 2 bé rồi đi ra tạm biệt mọi người trong trại trẻ.

Sau đó hấn đến nhà của nó bên Mỹ, gặp ba mẹ nó, kể hết mọi chuyện giữa 2 người, rồi kể hết chuyện của nó. Mẹ nó khóc rất nhiều, còn ba nó không nói gì, chỉ trầm tư suy nghĩ.

- Henry, please protect her well.. Selca is very weak.. ”

- I know.. See you again. Goodbye.”

Hấn đi ra khỏi biệt thự nhà nó, đến thẳng sân bay, mua 1 vé về Việt Nam, khoảng 2 tiếng nữa sẽ khởi hành.

Nơi đây xa nơi nó đang nằm tận nửa vòng Trái đất, xa nó gần nửa tháng, như xa nhau cả mấy năm. Xa cách không có nghĩa là hết yêu và quên lãng, chỉ cần 2 trái tim cùng đập chung 1 nhịp. Yêu.. Hấn yêu nó rất nhiều. Yêu đến mức chỉ cần nghĩ đến việc nó khóc thôi, tim hấn như cài vào 1 quả bom nguyên tử rồi nổ, có thể gây tổn thương những người khác cũng như chính bản thân hấn.

2 tiếng sau, hấn lên máy bay, chỗ ngồi của hấn là 23B,ngồi giữa giữa máy bay, kế 1 cô gái và 1 người phụ nữ trung niên. Hấn không quan tâm gì, chỉ ngồi xuống. Cô gái bên cạnh cứ nhìn hấn, mắt cô gái quét toàn thân hấn từ trên xuống dưới.

- Anh là.. Phan Thiên Bảo? - Cô gái bắt chuyện.

- Ủ. Cô là..?

- Tôi là Julia, bạn thân ở trường cấp 3 của Selca. Đạo trước tôi có chat webcam với Selca, cậu ấy có nói về anh, cho tôi xem ảnh nữa nên tôi mới nhận ra anh. Tôi có nghe Lucy nói là Selca bị brain tumor nên tôi mới bay về Việt Nam.. Chỉ không ngờ là gặp anh.

Đáp trả lại Julia là 1 sự im lặng đến lạnh lẽo của hấn. Không phải hấn không muốn trả lời cô gái này, chỉ là không biết phải nói làm sao.. Lúc trước nó có cho hấn xem 1 bức hình chụp ở trường cấp 3 cùng nhóm bạn,gồm nó, Kỳ, My, Như, 2 cô gái và 1 chàng trai lạ mặt. Bây giờ hấn mới biết 2 cô gái đó chính là Lami và Julia, còn chàng trai chính là Dennis.

- Lúc đó Selca, Vera, Rachel và Lucy được mọi người trong trường quý mến bởi họ dễ thương và rất tốt bụng. Đi theo họ là 1 nam 1 nữ, tên Lami và Dennis, Lami dễ thương không kém họ, vô cùng hòa đồng nên

cũng được mọi người rất quý, còn Dennis đẹp trai nhưng tính cách quá lạnh lùng khiến mọi người không thể tiếp xúc với cậu ấy. Selca trở thành Queen của trường, được các bạn nam vô cùng mến mộ đến điên cuồng nên Selca cũng như người nổi tiếng, luôn bị fan theo đuôi. Đám người đó bị Dennis đánh cho 1 trận tơi bời nên cũng chẳng dám theo đuôi Selca nữa. Rồi có 1 ngày tôi đang ăn sáng trong trường vào sáng sớm thì thấy Selca bị 1 đám nữ sinh over twenty peoples đánh, tôi thấy Selca đánh lại, nhìn rất strong, tôi nghĩ thật không ngờ cậu ấy lại là 1 người biết đánh nhau. Chừng 15 phút sau, chỉ còn 5 người, tôi thấy Selca đang tiếp tục đánh thì bị thầy giáo tóm lại, đưa lên office xử lí. Tôi đi theo, thì nghe thấy thầy la mắng Selca rất dữ dội nên đi vào kể cho thầy mọi chuyện tôi chứng kiến. Cuối cùng Selca được tha và chúng tôi kết bạn từ đó..

Hắn nhìn chằm chằm Julia, cô gái này trông rất giống con lai. Bởi cô gái này có mái tóc vàng óng, nhưng lại có 1 đôi mắt đen láy.

- Cô là con lai sao? Nói tiếng Việt rất rõ ràng?

- Phải, ba tôi là người Mỹ, mẹ tôi là người Việt, mỗi năm lại dẫn tôi về thăm grandparents 2 đến 3 lần.

- Ra là vậy.

Sau cuộc trò chuyện đó, 2 người không nói gì với nhau nữa. Hắn và Julia cùng đến bệnh viện nơi nó đang nằm.

- Anh vào thăm Selca đi.

Julia mở cửa vẫy hắn. Hắn đi vào, nhẹ nhàng khép cửa lại. Khi nhìn nó nằm bất động trên chiếc giường trắng xóa, nước mắt hắn đã lăn xuống. Khi 1 người con trai khóc, chỉ vì đó là người họ yêu thương nhất mà thôi! Hắn khi đau buồn, luôn tìm cách trút giận lên 1 vật gì đó, thậm chí là lên 1 người nào đó. Nhưng bây giờ khi nhìn nó như vậy, từ chỉ hắn như đông cứng, chỉ có nước mắt lăn xuống. Hắn cứ đứng đó nhìn nó, cho đến khi Lộc mở cửa đi vào.

- Hey man ~ Đi đâu bữa giờ vậy?

- Đi về nhà. Nhưng chuyện tao tới mày đừng nói cho Hy.

Lộc gật đầu, rồi đi ra, khép cửa lại. Hắn đến gần, tay nắm chặt tay nó.

- Hy à, tỉnh dậy mau nhé! Tớ Bảo đây, tớ xin lỗi vì đã làm cậu ra như vậy, thật sự rất xin lỗi .. Tớ cũng đã vì quá tức giận mà đánh anh Ân, xin lỗi .. Tớ nghĩ tại mình là 2 ngã rẽ khác nhau, chắc chẳng bao giờ hòa hợp được .. Vì cậu còn đang ngủ mê nên tớ mới dám nói .. Tớ thích cậu .. Và tớ đã ghen với anh Ân đấy .. Tạm biệt! Chúng ta vẫn là bạn nhé!

Hắn buông tay nó ra, cánh cửa nhẹ nhàng khép lại..

Anh chị em bạn dì chú bác xem lại chap 12,13 gì đó để hiểu rõ hơn nhê

View càng ngày càng tụt dốc, buồn quá buồn

Sinh nhật của truyện cũng hém ai nhớ Chắc sinh nhật con quẽ Minyu này chắc cũng ko ai nhớ Tuổi muốn chót

Khoan khoan, tuổi chưa nói hết mà!!!

Truyện chưa END đâu nha ~ Chỉ là phiên ngoại để biết thêm thôi. Lâu lâu sẽ có 1 phiên ngoại nha ~ Hóng thâu ~

45. Chap 39

Năm năm sau ..

Thời gian trôi nhanh như vừa chớp mắt mở mắt một cái..

- Bảo, gửi mày thiệp cưới của tao và Như!

- Bảo, đám cưới của tao với My sẽ diễn ra vào cùng ngày với Phong và Như, đến tham dự nhé?

- Thiệp cưới của mày đây! Phải đến chúc mừng tao và Kỳ đấy!

Hắn cầm trong tay 3 cái thiệp mời, 1 đỏ, 1 hồng, 1 vàng. Hắn cười, tự giễu mình, thì ra trong 5 năm qua mày vốn dĩ chỉ có một mình một bóng. Người con gái tên Lâm Minh Hy đã đi thật xa từ năm năm trước rồi. Vậy sao hắn vẫn không thể chấp nhận sự thật? Chỉ vì yêu quá nhiều nên không thể buông xuôi. Vốn dĩ muốn tin rằng việc nó đi rồi là sự thật, nhưng nơi lồng ngực vẫn còn lưu giữ những kí ức đẹp đẽ đó, những kí ức vốn dĩ nên quên từ rất lâu rồi, những kí ức nếu còn lưu giữ, sẽ là thứ dày vò con tim này đau đớn đến tột cùng..

- Hy! Em không được chạy lung tung như thế!

Hy? Cái tên đó lại làm vết thương trong tim của hắn đau lại rồi.

Hắn cười nhạt, bỏ 2 tay vào túi rồi đi. Có lẽ nên quên rồi..

- Hy! Cẩn thận!

Vừa nghe tiếng hét đó, hắn đã đâm sầm vào 1 người.

- Anh.. không sao chứ?

Giọng nói rất quen tai.

Hắn đứng dậy phẩy người, cười nhàn nhạt nhìn người đối diện.

- Không sao.

Hắn ngược mắt lên.

Là ảo giác?

Thật hay mơ?

Là người giống người?

Cô gái đứng đối diện hắn.. Khuôn mặt, giọng nói.. không khác gì cả..

- Cô.. Ừm.. Tên gì?

- Lâm Minh Hy. Còn anh? Có thể biết không?

- Phan Thiên Bảo.

Hắn đáp, mắt dán chặt trên người Minh Hy.

- Anh là diễn viên? Hay ca sĩ?

Chị em sinh đôi?

- Tôi chỉ là một người bình thường thôi. Nhưng cô có chị em sinh đôi sao?

- Anh này đẹp trai nhưng thật kì lạ. Tôi chỉ có anh trai, không có chị em sinh đôi gì đâu!

Minh Hy nhìn hắn đầy dò xét, rồi bỏ đi. Người này thật kì lạ! Mới gặp lần đầu đã hỏi những chuyện gì đâu.

Là Lâm Minh Hy hắn vẫn mong chờ sao? Là sự thật sao? Không phải mơ chứ?

- Bảo! Mày đứng nghếch mặt ra đó làm gì thế?

Phong từ phía sau chạy tới bá cổ hắn.

- Tao vừa gặp Hy..

- Gì? Bảo, mày nên nghe lời ba mày về Mỹ làm việc ở công ty đi! Đừng rảnh rỗi quá mà nghĩ đến những việc thế này!

Hắn đẩy Phong ra, quát lớn:

- Mày nghĩ tao đang hoang tưởng sao? Tao vừa thấy Hy! Là bằng xương bằng thịt, tao va vào cô ấy, lẽ nào cảm giác đó cũng chính là ảo giác?

Hắn quát xong liền bỏ đi. Phong chau mày nhìn hắn. Bảo, rốt cuộc mày cũng biết rồi!

Hắn vừa đi vừa nghĩ đến chuyện lúc nãy. Chắc chắn không phải là ảo giác! Cảm giác da thịt mát lạnh chạm vào người hắn, hắn tin chắc rằng là sự thật!

Hắn đi đến bệnh viện nơi nó nằm năm năm trước để tìm hiểu rõ hơn.

- Y tá, có thể cho tôi xem danh sách bệnh nhân năm năm trước không?

Y tá nghi hoặc nhìn hắn 1 lát, rồi cúi xuống tìm kiếm, lát sau để lên bàn 1 tập hồ sơ dày.

- Đây! Nhưng cậu có thể cho tôi biết cậu cần xem làm gì?

- Là bạn tôi, cô ấy mất tích bấy lâu, nên bây giờ tôi muốn tìm lại.

- Mong cậu sớm gặp lại cô ấy!

Y tá cười, rồi tiếp tục công việc của mình.

Năm đó bệnh viện này nhận rất nhiều bệnh nhân, nên hồ sơ rất dày, xem kĩ từng trang cũng sẽ mất một khoảng thời gian khá lâu. Hắn không ngại mất thời gian vì nó, nên hắn ngồi ở ghế xem từng trang một. 2 tiếng sau, đúng là trời không phụ lòng người tốt, hắn đã tìm ra tên nó.

Lâm Minh Hy (16 tuổi)

Bệnh u não

Ngày xuất viện: xy-ab-cdef

Ngày nó xuất viện là ngày bác sĩ nói rằng họ đã không thể cứu cô ấy. Nghĩa là Minh Hy hắn gặp không phải ảo giác? Đúng! Chính là Lâm Minh Hy.

Hắn trả cho y tá hồ sơ. Rồi đi tìm nơi ở của nó. Hắn cần biết, tại sao nó lại dối hắn như thế!

".. Rồi sẽ mất 1 thời gian dài, rất dài để anh có thể trấn tĩnh mình rằng không có em ở bên mới là Hiện Thực..

Nhưng dấu chân em đặt lên, không nắng gió xóa mờ, không sóng biển bào mòn..

Trong trái tim anh..

Hôm qua, hôm nay và mãi mãi. "

Hắn đi ngang qua 1 ngôi nhà, nghe tiếng nhạc ấy vang lên, hắn dừng lại. Bài hát này.. Là bài nó rất thích, cả hắn cũng rất thích, hắn và nó thường song ca. Vì bài hát này rất ít người biết tới do được viết bởi 1 nhạc sĩ người Mỹ rất thích nhạc Việt sáng tác nên, bài này hầu như không ai biết, hắn và nó biết do 1 lần nó lò mò máy tính, rồi vào 1 trang web, nó đang định nghe 1 bài hát nước ngoài nó thích thì máy tính bị giật, nó không biết làm sao nên ấn thừa lựa phím, cuối cùng lại vào được 1 web cá nhân của nhạc sĩ đó, người đó rất trẻ, hay về Việt Nam du lịch nên đã sáng tác bài hát đó ngay tại đây. Nó click vào thử, nghe rất hay nên hôm sau đem lên cho hắn nghe thử. Rồi 2 người ngồi song ca, mỗi lần đi chơi, cả 2 đều lắm nhảm bài hát này. Nên hắn và nó đều rất thích bài này.

Có khả năng không?

Hắn bước đến cửa nhà đó, giơ tay ra bấm chuông cửa.

Ting toong..

Cửa mở ra, 1 cô gái bước ra.

- Xin hỏi anh là..

Thứ lỗi do bữa giờ quá lười

Tuy readers đều bỏ tuổi mà đi hết rồi :(nhưng mấy bạn kia đừng bỏ tuổi nha..

Love yew ~

46. Chap 40

Cô gái đây nghi vấn nhìn hắn. Cái người này không phải lúc nãy gặp ngoài kia, còn hỏi sinh đôi hay gì nữa.. Có phải là bị thần kinh không? Chết! Có thể tìm ra nhà nó thế này..

" Chào. Tôi chỉ là đến để chào cô. " Hắn cười. Đúng là nó sao?

" Chào rồi thì anh về đi. " Cô gái vội đóng cửa lại. Hắn lấy tay giữ lại cửa. Nó bây giờ đang đứng trước mặt hắn, hắn có thể cho đi sao?

Yêu một người, khi tìm được người đó giữa bao nhiêu vô vọng, là cảm giác như vừa chết đi sống lại.

" Anh.. Muốn gì.. " Giọng nó đầy run rẩy.

Hắn nhìn cô gái đứng trước mắt, bàn tay vươn ra, khuôn mặt trước mắt hắn là thật phải không?

" A! Anh hai! Cứu em! Có tên thần kinh! " Nó la to.

Người con trai đang ngồi làm việc trên phòng, nghe tiếng la vội vàng chạy xuống.

Hắn giật mình.

Là Lâm Minh Ân, anh trai của nó.

Minh Ân hình như cũng có chút kinh ngạc nhìn hắn. Tình huống này anh biết sẽ xảy ra, chỉ là vấn đề sớm hay muộn thôi!

" Cậu.. Vào nhà đi! Chúng ta sẽ nói chuyện. " Minh Ân nói, rồi cầm tay em gái dẫn vào nhà " Là bạn anh, không cần sợ! "

Hắn đi vào, đưa mắt nhìn xung quanh. Căn nhà này không lớn lắm, có phòng khách, nhà bếp, cầu thang, chắc trên đó chính là phòng tắm và phòng ngủ. Trên bức tường có hình một lớp học.. Là hình kỷ yếu của lớp 10A1 chụp từ năm năm trước.

" Hy, lên phòng đi. Anh muốn nói chút chuyện với bạn. "

Nó gật đầu rồi chạy lên phòng chơi.

Minh Ân nhìn hắn " Cậu còn muốn tìm Hy làm gì? "

" Tôi còn rất yêu Hy.. Năm năm qua tôi như sống trong bể tuyệt vọng. Vốn dĩ tôi đã muốn quên nhưng lại không thể.. " Hắn nói.

" Cậu nên về đi. " Minh Ân khổ não nhìn hắn.

" Tại sao? Tôi đã hết sức mình, trong năm năm để tìm kiếm Hy, chẳng lẽ bây giờ tôi phải bỏ cuộc vì anh nói sao? "

" Hy.. Nó bị chứng mất trí nhớ rồi.. "

Hắn nhìn Minh Ân, là mất trí nhớ? Là thật?

Chuyện từ năm năm trước, hôm bác sĩ nói đã hết cách cứu chữa, không phải là sự thật.

Minh Ân và Minh Hoàng đã đề nghị bác sĩ làm thế. Một phần muốn chăm sóc em gái, một phần không muốn để hắn biết nó mất trí nhớ.

Rồi một hôm, Kỳ đến nhà, lúc đó chỉ có mình nó ở nhà, sau đó Ân về nhà, nói chuyện với Kỳ về nó. Cuối cùng chuyện của nó, cả đám đều biết, trừ hắn. Mọi người không ai nói gì với hắn, xem như nó đã không tồn tại. Minh Ân không muốn để hắn thấy nó trong tình cảnh này nên đã nhiều lần gọi cho ba hắn, nói rằng hãy đưa hắn về Mỹ làm việc. Hắn vẫn nhất quyết không chịu về Mỹ, cứ sống lẻ loi ở đất nước này.

Hắn nghe Minh Ân kể, trong lòng lại thấy nhẹ nhõm phần nào.

Thì ra không phải do nó.

" Tôi có thể lên phòng Hy? " Hắn đứng dậy.

" Ừ, cậu lên đi! "

Hắn đi lên phòng nó, gõ cửa.

Nó mở cửa.

" Chào. " Hắn cười.

" A.. Ừm, chào! "

" Tôi có thể vào chơi không? "

Nó ngập ngừng 1 lát rồi đáp " Anh vào đi. "

Phòng nó kê 1 cái bàn học, 1 cái giường, 1 cái tủ, 1 cái máy tính bàn là hết chỗ. Cách sống của nó vẫn không thay đổi, vẫn bữa bột, cầu thả.

" Cô đang làm gì đấy? "

" Sáng tác nhạc. " Nó trả lời, tay gõ gõ nhịp trên bàn, miệng ngâm nga hát.

" Tôi có thể nghe không? "

" Giọng tôi không được hay nên.. "

" Được mà. " Hắn cười, đi lại phía máy tính nó đang ngồi.

Nó đưa headphones cho hắn.

Giai điệu trầm lắng, nghe buồn não lòng.

Nó trầm tư nhìn người đứng trước mặt.

" The Last Time I Met You. " Hắn đột nhiên lên tiếng.

Nó ngơ người nhìn hắn. Cái gì cơ?

" Đó là 1 album của Black Diamonds. Anh cũng là 1 Jewels giống tôi sao? " Nó vui mừng nói.

Nó trở thành fan của hắn .. ? Từ khi nào ..

" Yeah.. Phải! Tôi cũng là 1 Jewels. " Hắn cười cười.

" Lần đầu tôi thấy 1 fanboy đấy! Đáng ra anh phải là thành viên của Black Diamonds, nhưng anh lại là 1 Jewels .. Thật tiếc! " Nó chặc lưỡi " Anh thích ai trong nhóm? Tôi là tôi thích Henry và Edward nhất! "

" Sao cô lại thích 2 người đó mà không phải là Andrew hay James? " Hắn thắc mắc.

" Edward chính là " hoàng tử ấm áp ", còn Henry là " hoàng tử lạnh lùng ", và cả 2 đều chơi guitar rất hay. Và cả 2 còn rất điển trai nữa. " Nó hào hứng nói.

” Vậy giữa 2 người, cô thích ai hơn? ” Hấn vô cùng tò mò chuyện này.

” Là Edward. Bởi anh ấy vô cùng thân thiện, nói chuyện rất dễ thương nữa. ” Nó lấy trong hộp bàn ra 1 đĩa CD trong 1 cuốn album.

The Last I Met You.

Hấn nhìn đĩa CD trong tay nó, liệu nó có nhận ra bài hát trong album đều là nói về nó?

” Mai có 1 buổi kí tên ,mai tôi sẽ đi, anh có đi không? Mai đi chung với tôi! ”

” Ừ. Mai tôi sẽ đi với cô. ”

” Tốt quá! Tôi còn định mai kéo anh hai đi chung, thật may là có anh! ” Nó mỉm cười.

” Henry .. Nếu cô nhìn thấy anh ta, cô có nhận ra không? ”

” Tôi cũng không biết.. Mỗi lần tôi đi tham dự buổi kí tên đều không thấy anh ấy nên trong lòng có chút tiếc nuối nhưng may là có Edward của lòng tôi. Cũng chẳng có ai chụp được hình anh ấy nên tôi cũng không biết. Còn những buổi concert thì anh ấy cũng không có mặt nên tôi cũng đành chịu.” Nó buồn bã kể lại.

Hấn vì chuyện của nó mà không muốn biểu diễn nữa. Rồi 1 ngày hấn ngồi ngẩn ngơ nhìn bầu trời, bỗng sáng tác được 1 vài bài hát. Sau đó album The Last Time I Met You đã ra đời. Nhưng những buổi fan meeting, những buổi kí tên, hấn đều không muốn đến. Chỉ có những buổi concert, hấn mới đứng đằng sau sân khấu và hát.

Thành viên Black Diamonds?

Lúc trước hấn đã từng muốn bỏ sự nghiệp ca sĩ, quay về sống như 1 con người bình thường. Nhưng bây giờ nó lại trở thành fan hâm mộ của hấn, việc này đã trở thành động lực của hấn.

” Đây, mai ở trước cửa nhà cô nhé? Để xem .. 8 giờ được chứ? ” Hấn đứng dậy, đi ra cửa.

” Được! Mai gặp anh sau! ” Nó vẫy tay chào tạm biệt.

Hấn đóng cửa lại, đi xuống nhà dưới.

” Tôi về đây! Mai tôi tới đón cô ấy đi chơi! ”

” Cái gì!? Hy đồng ý đi sao? ” Minh Ân ngạc nhiên, đối với người lạ nó không bao giờ đi đâu cùng cả.

” Phải! Mai 8 giờ tôi sẽ qua. Chào anh. ”

Hấn nói rồi đi về, miệng khẽ cong 1 nụ cười.

47. Chap 41

” Anh đợi tôi có lâu không?” Nó vội vã chạy ra.

” Không lâu. Tôi chỉ là vừa mới đến. ” Hấn nhìn đồng hồ nói.

Nó mỉm cười nhìn hấn.

” Mau đi thôi! ”

Dưới nắng sớm, nó và hấn cùng đi bộ đến buổi kí tên. Dọc đường có vài người nhìn 2 người, nói với nhau kiểu như nhìn cặp đôi đó đúng là một cặp trời ban..

” Tới rồi! ” Nó chỉ vào chỗ một nơi đông nghịt người đứng xếp hàng.” Nào! Xếp hàng thôi! ”

” Giữ chỗ giúp tôi nhé? Tôi đi ra đây 1 lát! ”

” Được thôi! Anh mau về! ” Nó nói rồi đứng vào chỗ xếp hàng.

Hấn đi vào cửa sau của chỗ tổ chức buổi kí tên thì gặp cả 3 tên bạn thân đang ngồi sửa soạn.

” Thằng nhóc cậu đến đây làm gì? Mau về! ” Quân đùa.

” Cả kiếp mới thấy mặt 1 lần.. ” Lộc thở dài.

” Có phải chúng ta sẽ giải tán nhóm không? ” Hấn đột nhiên hỏi.

Phong gật đầu.

Black Diamonds sẽ giải tán vì 3/4 thành viên trong nhóm sắp kết hôn, sẽ lo rất nhiều việc, rồi sau khi kết hôn còn phải chăm sóc vợ con, thì lúc ấy cấm tiết có fan nữ rồi bla bla lí do sau khi kết hôn.

Điều đó công ty quản lý cũng đã đồng ý vì họ cho rằng nếu các thành viên cưới vợ, dĩ nhiên những ảo tưởng trong các fan nữ cũng sẽ biến mất, lúc đó không biết còn bao nhiêu fan trung thành..

Hấn trầm ngâm suy nghĩ. Thật không biết nó sẽ nghĩ thế nào..

” Nào! Đi ra tạm biệt fan lần cuối nào anh chàng bí ẩn! ” Quân đập vào vai hấn.

Hấn đi ra. Tất cả camera đều nghiêng về phía hấn.

” Xin lỗi nhưng hôm nay có thể không chụp hình không? ” Hấn cười.

Các phóng viên cắt hết camera, tuy trong lòng có chút nuối tiếc.

” Hm.. Chào các bạn! Tôi là Henry, thành viên của Black Diamonds. ”

Mọi người đều xôn xao.

” Tôi không muốn ra mặt chỉ vì vài lý do cá nhân. Hôm nay tôi chỉ muốn thay mặt tất cả thành viên trong nhóm gửi lời xin lỗi đến các bạn. Black Diamonds sẽ giải tán. Cảm ơn những người đã luôn yêu quý chúng tôi. ” Tụi hấn cúi người xin lỗi.

Mọi người vô cùng ngạc nhiên, có vài fan còn khóc. Hấn nhìn thấy nó đứng ở đằng xa, mặt nó vô cùng rầu rĩ.

” Chúng tôi đã có người trong lòng nên dĩ nhiên sẽ phải có đám cưới. Các bạn sẽ sớm nhận được tin vui của chúng tôi. Hãy chúc phúc cho chúng tôi. ” Hấn mỉm cười làm loạt người phải ngơ ngẩn. ” Còn hôm nay tôi sẽ cầu hôn với cô gái trong lòng, hãy mong tôi thành công! ”

Mọi người đồng loạt vỗ tay.

Hấn đi xuống dưới chỗ mọi người, hấn đi tới đâu mọi người rẽ ra đến đâu. Hấn dừng trước mặt nó.

” Hy, hãy cưới anh! Anh nguyện yêu thương em cả đời! ” Hấn lấy trong túi ra 1 chiếc nhẫn.

Khi nó biết hấn là Henry, nó cảm thấy như có chút hơi bức vì hấn đã nói dối. Bỗng bây giờ hấn cầu hôn nó, rốt cuộc là chuyện gì đây? Nó chỉ mới gặp hấn, nhưng bỗng dưng tại sao..?

” Tôi.. ”

Đầu nó bỗng truyền đến 1 cơn đau đốn.

” Hy, em không sao chứ? Hy! ”

Giọng nói quen thuộc..

Đầu nó đau đến phát điên.

Một màu đen trước mắt bao trùm..

Hấn đưa nó đến bệnh viện gần nhất. Hấn ngồi ở ghế chờ, tim đập liên hồi, lại còn vô cùng nhức.

” Bảo! Hy bị sao?? ” Kỳ vừa nghe tin nó nhập viện liền vội chạy đến đây.

” Ngất. ” Hấn chỉ đáp thế.

Cả đám biết hấn đang mệt mỏi nên không ai hỏi câu nào nữa.

Bác sĩ đi ra.

” Bác sĩ! Rốt cuộc cô ấy bị sao? ” Hấn vội chạy đến.

” Chỉ là cô bé đang cố gắng nhớ những kí ức lúc trước nên não bị quá tải, dẫn đến ngất xỉu. ”

” Cảm ơn. ”

Bác sĩ đi, sau đó nó được đẩy vào phòng hồi sức.

Hắn đi vào, nhìn nó nằm đó.

Không gian trầm lắng. Cứ như để hắn có thể nhìn nó nhiều hơn. Gương mặt này lâu rồi đã không còn sức sống như lúc trước. Nhịp thở nó đều đều, hàng mi rung rung.

” Tỉnh rồi sao? ”

Nó mở mắt, người trước mặt là..

” Bảo. ” Môi nó mấp máy.

” Là tớ đây! ”

” Đỡ tớ ngồi dậy được không? ”

Hắn đỡ nó ngồi dậy.

Nước mắt nó bắt chợt rơi.

” Xin lỗi.. Bảo.. Tớ không còn nhớ gì về những kỉ niệm của chúng ta cả.. ”

Hắn cầm tay nó thật chặt.

” Hy, nếu cậu không thể nhớ, không sao. Kể từ bây giờ tớ và cậu sẽ bắt đầu tạo ra những kỉ niệm thật đẹp!
”

Hắn và nó nhìn nhau.

Tình yêu đẹp là thế nào, những câu chữ, lời văn vốn dĩ không thể nào diễn tả hết được. Những kỉ niệm về người kia, vĩnh viễn không thể nào quên, chỉ là ngăn kéo trái tim khóa chặt lại, để trở thành những hoài niệm đẹp.

Ngày nó xuất viện, hắn đã dẫn nó đến một nơi. Nơi ấy..

Kỳ, My, Như trong bộ váy trắng tinh khôi. Lộc, Quân, Phong trong bộ vest đen vô cùng lịch lãm. Gương mặt ai cũng tràn ngập nụ cười.

Nó bỗng được đưa vào 1 căn phòng, được thay 1 bộ váy trắng, điểm thêm vài hoa văn lấp lánh.

Khi nó bước ra, hắn đã mặc trong người 1 bộ đồ vest đen.

Nước mắt bắt chợt rơi.

Hạnh phúc!

Đó là những gì nó cảm nhận được lúc này.

Những kỉ niệm đẹp, nó đã quên mất, nhưng từ bây giờ, nó sẽ cùng hắn viết nên 1 chuyện tình mới, 1 câu chuyện tình yêu giữa nó và hắn.

Happy Ending :)

Phiên Ngoại sẽ có sớm thôi!

Cảm ơn những người đã gắn bó lâu dài với Cuộc Chiến Học Đường.

Có lẽ 1 truyện mới nữa sẽ ra đời.

Waiting ~

Hoàn - MinyuXMWolf.

48. Phiên Ngoại #2

Một số câu chuyện ngắn về vợ chồng Phan Thiên Bảo – Lâm Minh Hy.

Câu chuyện 1:

Minh Hy ngồi ở phòng khách, cầm điện thoại gọi cho Thiên Bảo.

” Chồng! Lên hai vạch rồi! ”

” Cái gì?! Vợ! Em nói thật sao? Đợi anh! Anh sẽ về nhà ngay! ”

” Chồng.. ”

Tít tít tít.

Hai vạch thôi mà? Có cần vui như thế không chứ?

Lát sau, hần đã có mặt ở nhà, vẻ mặt vui mừng vô cùng.

” Vợ, em muốn ăn gì? ”

” Anh.. Hai vạch mà vui vậy sao? ”

” Em không vui sao? ”

” Đâu có. Em rất vui mà! ”

” Phải! Nhà chúng ta sắp trở thành gia đình ba người rồi! ”

” Gia đình 3 người? ” Nó ngạc nhiên.

” Không phải sao? Em nói với anh là em có thai rồi mà? ”

” Em nói? ” Nó chỉ vào mặt mình.

” Phải! Em nói hai vạch. Tức là có thai rồi! ”

Nó thở dài. Tay chỉ về phía bức tường có đánh dấu rất nhiều chỗ.

” Chồng! Ý em nói chiều cao của em lên 2 vạch rồi! ”

Câu chuyện 2:

Hần ngồi trên giường dùng laptop làm việc. Nó lau sàn.

Nó lau xong, đi vào phòng. Vì phòng vừa lau xong, trơn nên nó ngã xuống giường, đè lên người hần.

Hần nở nụ cười ma mị.

” Vợ, anh không ngờ mới buổi chiều thôi mà em cũng đã có nhu cầu rồi! ”

” Không phải! Là do sàn.. ” Nó vùng vẫy khỏi người hần.

Hần đặt laptop trên bàn.

” Vợ! Chúng ta cùng quyết đấu đến đêm được không? ”

Câu chuyện 3:

Nó vờ bệnh rất nặng, để hần không chạm nó nữa. Tên chồng này! Thật rất biến thái! Một ngày 24 giờ, hần đã bắt nó dành hết 1/3 giờ trên giường, nó không thể làm gì hơn nên chỉ còn cách giả bệnh.

Nó rảnh rồi nên mở điện thoại tám với bạn mình.

” Hy, cậu biết không? Chồng tớ nói tên chồng cậu nghe cậu bệnh, ở công ty rất hay nổi nóng, đã vậy còn không dùng cơm, cậu bệnh, đúng thật không khí trong công ty trở nên u ám, nhân viên luôn sống trong sợ hãi. ”

” Kỳ.. Tớ chỉ giả bệnh.. ” Nó có phải là làm quá rồi không?

” Hy.. Cậu thật gan.. Cậu dám giả bệnh gạt chồng cậu! Á! ”

” Kỳ! Cậu sao vậy? ”

” Vợ.. Em dám giả bệnh gạt anh.. ”

Là giọng tên chồng biến thái của nó!

” Em.. ”

” Chờ anh ở nhà.. ”

Nó khóc ròng trong lòng. Ông trời ơi! Hãy cứu con!

” Hy.. Tớ xin lỗi.. Tớ không biết chồng cậu đi qua đây để gặp chồng tớ. ”

Tít tít tít.

Nó nhìn bộ đồ mình đang mặc. Phong phanh vô cùng! Mỏng manh vô cùng! Hắn mà thấy là chết!

Nó vội lên phòng, tìm 1 bộ đồ kín đáo nhất có thể. Đúng là tên chồng biến thái! Tủ nó không có bộ nào kín đáo, nào là trong suốt, rồi 2 dây, rồi 2 mảnh..

Nó bối hết tủ đồ lên.

Sau 1 khoảng thời gian, nó cuối cùng cũng tìm thấy 1 bộ kín. Nó bắt đầu thay đồ thì hắn mở cửa phòng đi vào.

” Vợ, thì ra em muốn chờ anh về à? Em biết lỗi rồi sao? Tự nguyện dâng cho anh? ”

Nó muốn đập đầu vô tường!

Những đoạn còn lại các bạn có thể tự suy diễn ==))

Câu chuyện 4:

Nó lên công ty hắn để đưa cơm trưa nó tự tay làm. Quầy tiếp tân chỉ phòng làm việc của hắn, nó đi lên, mở cửa đi vào thì thấy có 1 cô nàng vô cùng gợi cảm đang rất thân thiết với hắn. Nó quăng hộp cơm xuống đất, chạy ra khỏi công ty.

Hắn vừa thấy nó, đã vội xô cô gái nọ ra, chạy theo nó.

Hắn cuối cùng cũng chạy theo kịp.

Dưới tán cây, nó đứng đó, khuôn mặt đầm nước mắt. Ánh nắng chiếu rọi, những giọt nước mắt mờ ảo.

Hắn đau lòng.

Hắn bước đến gần nó, choàng tay ôm lấy nó. Nó xô hắn ra. Hắn vẫn ôm chặt nó.

” Anh mau rút! Anh mau đi với cô nàng xinh đẹp ấy! ”

” Vợ, cô ta là thư kí anh mới tuyển, thật không ngờ cô ta đưa tài liệu cho anh mà lại sát vào người anh như thế! Mai anh sẽ đuổi việc bù nhìn ấy đi! Thật không ngờ CEO lại tuyển 1 thư kí chỉ có cái mã mà lại không biết làm việc như thế! ”

Nó im lặng, bên tai nó chỉ vang lên tiếng tim đập thình thịch của hắn.

” Trong tim anh bây giờ chỉ chứa hình ảnh của em, em còn không biết điều đó sao? Tình cảm của anh đối với em, anh không thể giải bày hết được, bởi anh cũng không phải 1 người lãng mạn gì cả! Nhưng anh sẽ thể hiện bằng những hành động mỗi ngày đối với em. Hãy tin anh!”

Nơi ấy, ánh nắng mặt trời ấm áp, ấm như nụ hôn hân đặt trên môi nó.

Hắn nhìn sâu vào mắt nó, nơi cất chứa bao hạnh phúc của hắn.

Vợ à! Anh yêu em!

49. Phiên Ngoại #3

Một số câu chuyện ngắn về vợ chồng Cao Minh Lộc – Trần Tố Kỳ.

Câu chuyện 1:

Khi Kỳ dọn đồ đạc về nhà Lộc ở, cô có chút ngại ngùng. Hai người sống chung dưới 1 mái nhà, ăn chung, ngủ chung, tắm.. Không! Tắm dĩ nhiên không được chung!

Đồ đạc của Kỳ không nhiều, bởi trong đám, Kỳ là 1 đứa không thích sửa soạn bề ngoài cho lắm. Nên đối với việc mỹ phẩm, quần áo, trang sức gì gì đó, cô không quan tâm.

Lúc đó Lộc giao chìa khoá nhà lại cho Kỳ để anh đi làm. Kỳ đi vào nhà, vào phòng soạn đồ. Khi Kỳ mở tủ ra, cô đổi ngạc nhiên. Tủ đồ của Lộc đơn giản vô cùng, chỉ vài bộ quần áo giản dị. Kỳ tưởng 1 người như Lộc phải có sở thích sưu tập quần áo, quần áo chất như núi chứ! Sau khi soạn đồ xong, Kỳ mới thấy 1 cái tủ gỗ vuông sau lưng mình, cô mở ra.

Lộc.. Anh là 1 tên cuồng đồng hồ đến mức này sao..

Trong tủ, hàng trăm chiếc đồng hồ xuất hiện, tỏa sáng lấp lánh, còn là toàn nhãn hiệu nổi tiếng, đắt tiền. Cái thì mạ vàng, cái thì đính kim cương, đá quý các kiểu..

Lúc này, Kỳ còn tưởng chồng mình là 1 người giản dị, ai ngờ lại đi cuồng đồng hồ. Quần áo với đồng hồ, dĩ nhiên đồng hồ đắt tiền hơn, 1 cái đồng hồ có giá bằng gần chục bộ quần áo hàng hiệu. Không ngờ anh lại có sở thích ” giản dị” như thế, Lộc à!

Câu chuyện 2:

Kỳ bỗng nhiên bị đau bụng, đau dữ dội. Bản thân Kỳ dĩ nhiên biết lý do mình đau.. Là đau bụng ” đèn đỏ”. Cô muốn đi mua thuốc giảm đau, nhưng lại không thể đi bởi quá đau. Cô lại không thể nhờ Lộc, bởi rất ngại vì vấn đề đó rất nhạy cảm.

Lộc đi làm về, không thấy vợ mình đâu thì mới đi tìm. Anh thấy cô đang nằm trong phòng ôm bụng, mặt toát mồ hôi. Anh lo lắng đi lại.

” Em bị sao vậy?”

” Đau bụng.. ”

Lộc đi xuống bếp, mở tủ lạnh ra, có 1 ít trứng, anh mau chóng nấu cho Kỳ 1 tô cháo trứng.

” Em mau ăn đi. lát anh sẽ đi mua thuốc cho em. ”

Lộc đi ra ngoài, một lát sau, anh về, tay cầm thuốc và 1 chai nước vào cho cô.

” Em uống thuốc.. Rồi lấy chai nước ấm này dùng nha.. Anh nghe bác bán thuốc nói vậy.. ”

Kỳ đỏ mặt.

Thật không ngờ.. Lộc lại biết cô bị đau bụng ” đèn đỏ ”!!!

Sự ngọt ngào này của Lộc, khiến tim Kỳ bao trùm 1 màu ấm áp.

Câu chuyện 3:

Lộc dạo này rất lạ, hay đi sớm về khuya, khi về còn nồng nặc mùi rượu. Có khi nào là ngoại tình không?!

Đêm, khi Lộc đi tắm, Kỳ lén lấy điện thoại Lộc xem thử.

Từ Honey.

Lộc, cậu về nhà chưa? Ổn chứ? Nếu cậu buồn hãy dựa vào tớ. Ngủ ngon. Mai gặp lại cậu.

Kỳ để điện thoại của Lộc vào chỗ cũ, nằm lên giường, nước mắt lăn dài. Chưa bao giờ cô thấy yếu đuối như bây giờ..

Lộc tắm xong, lên giường nằm, giờ tay định ôm Kỳ, nào ngờ tay anh khi vừa chạm vào người cô, bỗng cảm thấy cả người Kỳ như đang run lên.

” Kỳ! Em không sao chứ? ”

Không ai trả lời. Chỉ là người Kỳ vẫn run lên..

Lộc kéo người Kỳ quay lại, anh thấy hai hàng lệ chảy dài trên má cô. Anh ôm chặt Kỳ vào người mình.

” Em có thể nói không? ”

” Anh đã lừa dối em phải không? ”

” Kỳ, anh dám thề với trời rằng anh chưa từng dối lừa em bất kỳ điều gì. ”

” Anh có nhân tình bên ngoài? ”

” Ai nói với em như thế? ” Giọng Lộc có chút đáng sợ.

Kỳ im lặng, cô sợ thái độ này của anh.

” Ai nói những lời đó với em, anh lập tức cho người đó 1 đời sống thực vật! ”

” Không ai cả. Là do lúc này có tin nhắn, em xem, là từ 1 người tên Honey gửi.. ” Tim cô nhói đến phát điên!

Lộc chợt nghĩ ra gì đó..

Anh đi xuống giường, lấy điện thoại, đưa cho Kỳ.

” Em gọi cho người tên Honey ấy đi. Xem người đó là ai. ”

Kỳ cầm điện thoại Lộc, nước mắt cứ thi nhau rơi. Cô bấm vào tên Honey, gọi. Kỳ sợ cảm giác này, nếu 1 cô gái bắt máy, chắc cô sẽ phát điên mất thôi.

” Alô? ”

Giọng nói này nghe có chút quen thuộc. Nhưng là giọng nữ..

Kỳ đập mạnh vào lồng ngực mình. Thật là.. Là do cô yêu anh quá rồi! Nên bây giờ đột nhiên nghĩ đến cảm giác muốn đập nát nơi cất giữ trái tim này.

Lộc giật chiếc điện thoại, hét to vào điện thoại vài câu rồi cúp. Anh tức giận quăng điện thoại vào tường, đến giường, ôm chặt Kỳ.

” Đừng tự làm đau bản thân em. Anh rất đau.. ”

Kỳ ngược mắt nhìn Lộc, giọng nói ấy vẫn là ầm áp đối với cô. Bên người con gái ấy, không biết anh có ầm áp, dịu dàng thế này không..

” Lộc! Tao đến rồi đây! ”

Là giọng Phong? Khuya thế này cậu ấy còn đến làm gì?

Lộc kéo tay Kỳ xuống nhà, mở cửa ra.

” Đây là cái người tên Honey, em tin không? ”

Kỳ tròn mắt nhìn.

” Kỳ, thật lòng xin lỗi cậu! Tại tớ đùa quá trớn.. ” Phong cúi đầu.

Chuyện là dạo này công ty nhiều công việc, khiến Lộc luôn phải đi sớm về trễ, rồi anh gặp Phong, 2 người ngày nào cũng mượn rượu làm bạn cho vơi đi căng thẳng, mệt mỏi cả ngày. Phong thấy Lộc như thế thì

nảy ý định nhắn tin trên ghẹo, thật không ngờ Kỳ đọc được. Rồi khi Kỳ gọi, Phong tưởng Lộc gọi thì định trên nên mới giả giọng nữ để trả lời.

Mọi buồn phiền trong lòng cô đã được giải tỏa hết. Cô thật ngây ngốc mới nghi ngờ chồng mình như thế.

” Lộc, em yêu anh. ”

” Anh yêu em, vợ yêu à! ”

Lộc đặt lên môi Kỳ 1 nụ hôn sâu và ngọt ngào..

Còn vài cái phiên ngoại nữa là END rồi ;)

Mong các bạn ủng hộ teen fic thứ 2 của tớ ” Những Vết Nắng Xanh ” nha ~

20/10 chúc các bạn nữ càng ngày càng xinh, càng ngày càng cao và giỏi hơn nữa. Và hôm nay các bạn hãy yêu mẹ mình nhiều hơn nhé!

Tớ đã làm quà handmade ẹ và em gái rồi :) Tuy mất thời gian nhưng thấy được nụ cười của họ, khiến tớ hạnh phúc hơn.

Happy Vietnamese Women's Day 20 10!

And..

I Love You, My Mom!

50. Phiên Ngoại #4

Một số câu chuyện ngắn về vợ chồng Phạm Bảo Quân – Đỗ Xuân My.

Câu chuyện 1:

Quân sau khi đáp đến sân bay ở Paris vì công tác, anh gọi ngay cho My. Bên kia chỉ là những tiếng chuông kéo dài. Anh thầm nghĩ chắc cô chỉ đi đâu đó, lát sau sẽ gọi lại.

Sau khi đến khách sạn, Quân lại gọi cho My. Vẫn vậy.. Chắc cô đang ngủ chăng? Bởi bên đây và bên đó cách nhau 12 giờ đồng hồ. Bây giờ ở đây chỉ mới là buổi trưa.

Chiều, trước khi Quân đi bàn công việc, anh gọi cho cô. Bên kia không ai nhắc máy cả. Có lẽ cô đang bận gì đó chăng?

Tối, sau khi bàn xong công việc và dùng bữa tối, Quân lại gọi cho My. Thật sự không có chuyện gì xảy ra chứ? Cả ngày anh gọi cho cô, đều không được! Anh lo lắng, gọi cho cô thêm nhiều lần nữa, vẫn không ai nhắc máy. Anh gọi cho Hy, Kỳ và My, họ chỉ nói dạo này không thấy My đâu cả.

” Bảo. Tối nay tao sẽ về nước. Mà cử người khác sang đây lo đi. ”

Nói rồi Quân cúp máy, xếp hành lý vào vali, trả phòng rồi gọi 1 chiếc taxi đến sân bay. Anh mua 1 vé về Việt Nam lúc 11 giờ. Anh rất sợ My sẽ xảy ra chuyện..

My ngồi trên giường, mắt nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ. Cô thật sự nhớ chồng cô quá rồi! Không biết bây giờ anh đang làm gì? Bên đó ắt hẳn anh bận lắm..

Chuông điện thoại My reo lên.

” My! Mau ra sân bay đón chồng cậu đi! Chồng tớ nói lúc này Quân nói đêm nay sẽ về nước đấy! ”

My buông điện thoại xuống, thay đồ rồi bắt taxi đi đến sân bay. Tự dưng sao Quân lại về nước thế? Có chuyện gì sao?

My đứng ở lối ra, cô thấy 1 người quen thuộc. Gương mặt mệt mỏi của Quân khiến tim cô có chút nhói.

Quân khi vừa đi ra, thấy My, anh vội vã chạy ra ôm chầm lấy My.

” Em ổn chứ? ”

” Quân, sao anh lại về nước chứ? Gương mặt lại mệt mỏi thế này.. ”

” Em cả ngày không nghe điện thoại, anh lo em có chuyện gì.. ”

” Cả ngày hôm nay em qua nhà dì chơi, điện thoại để ở nhà. Em thật không nghĩ anh lo lắng như thế này.. ”

Quân ôm chặt My. Cảm giác khi ngỡ rằng người mình yêu thương biến mất, rồi họ lại chợt xuất hiện, ôm chặt lấy mình, là 1 loại cảm giác mà từng tia hạnh phúc vô cùng ấm áp từ từ len lỏi vào tim.

Câu chuyện 2:

Khi giận 1 người, cảm giác như thế nào ư? Chính là cảm giác muốn nói chuyện với họ, nhưng cái đầu cứ nghĩ:” Phải làm sao để họ giảng hòa trước. ” nên đành phải im lặng. Ha ~ Nói cho cùng cũng chỉ là do cái tôi cao chất ngất kia!

Quân đọc xong những dòng chữ ấy trong quyển sổ của My. Anh phì cười, cô vợ này sao có thể đáng yêu như thế!

Chuyện là mấy hôm trước anh có lỡ lời nói với đám bạn về mấy tật xấu của My nên cô giận anh mấy ngày liền. Hôm nay My nói muốn ra ngoài đi chơi với bạn cho tâm tình khuây khỏa nên anh mới ở nhà 1 mình thế này. Rồi khi mở tủ ra anh bỗng thấy 1 cuốn sổ, khi mở ra mới biết đây là nhật kí của My.

Hoá ra My muốn anh giảng hoà.

Tối, khi My đi về, khi mở cửa ra, cô chỉ thấy 1 màu đen ảm đạm. Quân đi đâu rồi sao? Cô bật đèn lên, đi vào phòng, chỉ thấy mảnh giấy: My, anh nghĩ chúng ta không nên tiếp tục nữa. Anh chịu đựng quá đủ rồi.

My ngồi trên giường, tay nắm chặt mảnh giấy. Chỉ vì tính ích kỷ của cô mới khiến Quân rời xa cô. Nước mắt chảy ra từ khoé mắt cô..

And I swear

I'll be there, anytime you want me to

I'll be true, here for you

Don't leave me lonely, cause I need you..

Giọng hát trầm ấm vang lên, Quân từ phía cửa đi vào. My nhìn Quân không chớp mắt, cô sợ rằng chỉ cần chớp mắt 1 ca thôi, anh cũng sẽ biến mất.

” Tờ giấy đó chỉ là muốn trêu em. Em có giận anh hay đánh anh, anh vẫn không bao giờ có suy nghĩ đó, bởi vì anh cần em, thiếu em một giây thôi cũng đã khiến anh muốn ngừng thở rồi. ”

Anh cần cô, bởi anh rất yêu cô, giống như con người cần oxy, thiếu nó, con người sẽ ngừng thở, tim không còn đập nữa.

Câu chuyện 3:

Quân đi làm về, thấy My đang ngồi trong phòng băng bó vết thương.

” Em sao vậy? Làm gì mà bị thương như thế này! ”

” Chỉ là bất cẩn 1 chút.. ” My vừa nói vừa lấy thuốc đỏ bôi vào, mặt nhăn nhó bởi đau.

Quân cầm lấy chai thuốc, xoa cho My, miệng cứ chu chu lên để thổi cho cô bớt rát. My phì cười. Con người này cũng đáng yêu quá thể!

” Em làm gì mà để bị thương thế này? ”

” Là .. Ừm .. Nào! Đi với em! ”

Quân đi theo Mỹ, tới bếp, anh thấy 1 chiếc bánh kem đẹp đẽ nằm trên bàn.

” Cảm ơn anh vì đã có mặt trên cuộc đời này! ” Cô hôn anh, 1 nụ hôn ngọt ngào và đầy ắp tình cảm của sự yêu thương nồng nàn.

Woa!! Phải nói là truyện càng ngày càng hường phần :))

Tớ quá lười a ~ Mỗi lần muốn viết lại lười nên đâm ra ngâm lâu quá

Còn vài phiên ngoại và chương đặc biệt nữa là truyện sẽ END ~ Cảm ơn các bạn vì đã ủng hộ <>

51. Phiên Ngoại #5

Một số câu chuyện ngắn về vợ chồng Trịnh Mẫn Như Hoàng Tuấn Phong.

Câu chuyện 1:

Như là một con người nói nhiều, một người chuyên lải nhải suốt ngày đêm đến mức khiến cả đám phát ngán. Nhưng chỉ có Phong mới trị được Như.

” Này chồng! Anh làm gì mà quần áo bữa bọn thế này hả?! ” Như vừa gom quần áo vừa lải nhải.

Phong đứng dậy giúp Như gom quần áo lại rồi bỏ vào sọt đồ. Rồi anh ngồi xuống mở laptop lên dùng tiếp.

” Này! Anh bỏ vào sọt đồ rồi để em giặt hả?! Anh có biết một ngày em làm bao nhiêu việc không hả?! Nguyên ngôi nhà này đều là em dọn, từ sáng tới tối không có tới một phút nghỉ ngơi! ”

Phong đứng dậy đem sọt đồ cho vào máy giặt. Rồi anh lại ngồi xuống mở laptop lên.

” Bây giờ anh muốn để em tức chết đúng không? Nhà cửa em còn chưa dọn xong! Được thôi, em sẽ dọn đồ ra khỏi nhà! ”

Phong thở dài, đứng lên. Như là vậy, hờ tí là đòi dọn đồ ra khỏi nhà.

” Em có im ngay không? ”

” Không đấy! Không đấy! Anh làm gì nào?! ”

Phong cúi đầu xuống, hôn mãnh liệt vào bờ môi mỏng manh của Như.

” Em thử nói tiếp xem? ”

” Anh..! ”

Anh tiếp tục một nụ hôn sâu.

” Em có giỏi thì nói tiếp đi? ”

Cô im thín thít, không dám nói gì nữa cả.

Aiyo ~ Anh nhà có cách trị vợ thiệt là bá đạo quá đi mà ~

Câu chuyện 2: (Minyu: Anh chị nhà này từ đầu truyện rất ngọt rồi a, nên cho ngược 1 xíu thôi=)))

Đây là chuyện đã xảy ra từ vài năm trước, trước khi đám cưới của Như và Phong diễn ra.

Hôm nay, là ngày Như sang Pháp học tập 1 thời gian. Chính xác là 3 năm sau, cô sẽ quay về bên anh.

Ngày tiễn cô đi, anh và cô đều không khóc, đều không nuối tiếc nhau tới mức không dứt ra được. Cô đã hứa với anh rằng 3 năm sau, khi cô trở về, đám cưới sẽ được diễn ra.

” Như! Anh hy vọng tương lai mà em mong chờ, sẽ luôn có anh ở đó. ”

Đó chính là lời cuối cùng anh nói với cô. Cô mỉm cười, không nói gì, rồi đi vào cửa khẩu.

3 năm sau, cô ngồi trên chiếc taxi vàng, đi trên con phố Champs-Elysees, tìm 1 món quà đặc biệt, muốn dành tặng anh.

” Arrêter ici! ” (Dừng lại ở đây) Như nói với tài xế taxi.

Cô đưa tiền cho tài xế rồi đi. Cô tiến tới cửa hàng trang sức Pour Toujours, mở cửa đi vào. Nhân viên nữ tiếp đón cô rất niềm nở, rồi dẫn cô đến chỗ bán trang sức nữ, nhưng cô mỉm cười, lắc đầu, đi về phía trang sức nam. Cô đến chỗ trang sức nam, đưa mắt tìm kiếm một chiếc nhẫn thật hợp với Phong, thật đẹp khi Phong đeo lên tay.

Je suis à toi.

Một chiếc nhẫn nằm ở phía trong cùng khắc dòng chữ đó. Chiếc nhẫn rất đơn giản, được làm từ vàng trắng, và chỉ khắc duy nhất dòng chữ đó.

“Je veux que l’anneau. ” (Tôi muốn chiếc nhẫn đó) Một cô gái rất xinh đẹp, mái tóc vàng sáng óng ả vô cùng, gương mặt được trang điểm rất dịu dàng, rất tinh tế.

” .. Désolé, mais je assez comme ça. ” (Xin lỗi, nhưng tôi rất thích chiếc nhẫn đó) Như mỉm cười với cô gái kia.

Cô gái nhìn Như một lát, rồi chậm rãi nói: ” Cô là người Việt sao? ”

A, cô gái này cũng là người Việt.

” Phải. Xin lỗi cô nhưng tôi thật sự rất thích nó .. Liệu .. ”

” Không. Tôi cũng rất thích nó! ”

” Nhưng tôi đã chọn trước .. ”

” Cô chưa đưa tiền, chưa đặt trước hay gì cả, nên tôi vẫn có quyền mua nó! ” Cô gái này chẳng hiền lành gì ..

” Tôi thích chiếc nhẫn này! Tôi muốn mua nó cho chồng tôi! Chúng tôi xa nhau 3 năm rồi, nên tôi rất muốn mua nó về cho anh ấy.. ”

Cô gái nhíu mày nhìn Như, rồi gọi người đứng ở cửa.

” Phong! Anh mau vào đây! ”

Gì cơ? Phong? Chỉ là cùng tên thôi phải không? Thật trùng hợp ..

Người con trai đó tiến vào, trong chốc lát, cô tưởng Như mình đã không thể đứng vững được nữa.

” Phong, anh xem, em muốn mua chiếc nhẫn đó cho anh, nhưng cô gái này lại không chịu nhường nó cho em! ” Cô gái nhăn mặt kéo áo Phong.

Phong thoáng ngạc nhiên khi nhìn thấy Như. Nhưng không quá lâu, anh khôi phục lại vẻ mặt lúc đầu, cười với cô gái đó.

” Em nhường cô ấy đi, được không? ”

Cô không khóc. Chỉ là tim như sắp bị bóp nghẹn tới nơi. Ai theo thời gian cũng phải thay đổi. Có thể, anh cũng vậy. Cô xa anh 3 năm, 3 năm trời chỉ liên lạc qua điện thoại, chỉ nhìn thấy nhau qua màn hình, đôi khi thấy rất cô đơn, nhưng nghĩ đến tương lai có anh đang ở phía trước, cô mỉm cười, tự an ủi bản thân mình không sao. Anh không sai, là cô sai, vì đã bắt anh chờ đợi 3 năm mà không biết tương lai thế nào. Mọi thứ sẽ ổn thôi, sẽ ổn thôi Như ..

” Cô lấy đi, tôi không cần nữa. ” Nói rồi cô đi ra phía cửa.

Phong giữ tay cô lại. Bàn tay ấm áp của anh làm tim cô đau ..

” Chờ anh ở cửa. Anh sẽ giải thích với em. ”

Cô không nói gì, đi ra ngoài cửa, xót xa nhìn anh và cô gái ấy. Cô gái ấy vui vẻ, nói mãi không ngớt, còn anh, không nói gì, chỉ mỉm cười. Cô nhìn họ mà đau đớn, nước mắt không thể rơi nổi. Tương lai mà em mong chờ, luôn có anh ở đó, nhưng tương lai mà anh mong chờ, liệu có em ở đó hay không?

Như bắt một chiếc taxi, đi về khách sạn. Kết thúc rồi. Chờ làm gì nữa? Để anh nói với cô một câu xin lỗi ư? Không cần đâu. Cô không cần, bởi vì anh đâu có lỗi gì.

Khi cô gái kia và Phong ra ngoài, anh liền tìm kiếm xung quanh, cô không chờ anh ..

" Phong, anh đi về dùng cơm với ba em không? " Cô gái không vui vì Phong nhất quyết không chịu nhận chiếc nhẫn đó, nên cô đã để lại, không mua nữa, nhưng anh đã mua cho cô một cái lắc tay rất xinh, bảo là món quà cuối cùng anh tặng cô, cô nhận, trong lòng rất vui, nhưng cô không hiểu sao anh lại nói như thế.

" Hà My, em về đi. Anh có chút việc bận. Ngoan, anh sẽ thương. "

" Phong, hôn em một cái tạm biệt được không? "

" Được thôi. " Anh hôn lên má Hà My một cái.

Nhưng lúc đó, Như để quên túi ở cửa hàng nên đến lấy lại, đến và lại thấy cảnh tượng kia. Anh dịu dàng hôn lên má cô gái đó, cô gái mỉm cười, vui vẻ ôm chầm lấy anh. Chết tiệt! Sao lại khóc thế này!

" Như! "

Anh vừa quay lại thì thấy cô đứng đó, khóc. Anh đau! Khi thấy cô khóc như thế! Anh biết tại sao cô như thế nên anh cần giải thích với cô, nhưng cô lại không muốn nghe, muốn né tránh anh.

Như không màng đến túi xách kia nữa, bỏ chạy đi. Phong chạy theo. Rồi đến phía giữa đường, lúc đó, đèn đỏ, tất cả xe đều ngừng lại, anh bắt lấy tay cô, giữ chặt lại.

" Như, nghe anh giải thích! "

" Em thật sự không muốn nghe đâu Phong! "

" Như, nghe anh nói, sau khi anh nói xong, nếu em vẫn không tin anh, anh sẽ để em đi về phía bên kia đường, còn anh, sẽ đi ngược phía em, vĩnh viễn không liên quan đến nhau nữa, được chứ? "

Cô im lặng. Cô sẽ lắng nghe anh giải thích.

" Hà My là thanh mai trúc mã lớn lên từ nhỏ cùng anh .. "

Từng câu từng chữ của anh, đang từ từ đâm vào lồng ngực cô.

" 2 năm sau khi em đi, anh nghe ba nói cô ấy bị ung thư giai đoạn cuối, chỉ còn sống được 1 năm nữa, rồi anh đến nhà cô ấy thì gặp ba cô ấy, bác ấy nói cô ấy rất thích anh, rất quý anh ngay từ lúc bé, bác ấy cần anh hãy quan tâm, yêu thương cô ấy 1 năm thôi, chỉ 1 năm rồi xem như chưa có chuyện gì xảy ra. Anh đã từ chối. Nhưng bác ấy đã quỳ xuống, khóc lóc rất thảm thương, mẹ cô ấy, vì chuyện này đã ngắt xỉu và nhập viện, gia đình bác ấy hiện giờ đang rất rối, còn Hà My, cô ấy lại đòi chết, không còn thiết tha gì sống nữa, 1 năm nữa hay 2 năm nữa, cũng sẽ chết thôi. Anh đến bệnh viện, nhìn thấy cô ấy, anh rất đau lòng, tóc cô ấy đã không còn do tiếp nhận hóa trị, làn da xanh xao, môi tím ngắt, cơ thể cô ấy không còn chút sức sống.. Anh đã chấp nhận đề nghị của ba Hà My. Đến tháng cuối, cũng bởi vì cô ấy được sinh ra ở Pháp, nên cô ấy rất muốn qua đây sống vui vẻ những ngày tháng cuối cùng, nên anh đã đưa cô ấy qua đây, em biết không, hôm nay .. Có lẽ là ngày cuối cùng .. "

" Nhưng em đã thấy tóc cô ấy .. "

" Là tóc giả, không thể để cô ấy thấy mặc cảm và bị mọi người chế giễu được .. Em biết không, hôm nay là ngày cuối cùng của cô ấy. Cô ấy cũng như một đứa em gái của anh. Anh quý cô ấy. Mong rằng cô ấy sẽ tha thứ cho anh, về mọi chuyện... "

Như không nói gì, chỉ lặng lẽ ôm lấy anh.

" Lát nữa sẽ đi thăm cô ấy nhé? Lần cuối cùng.. "

Rồi Như kéo tay Phong về phía bên kia đường.

” Đoạn đường anh đi, dù là phía nào, cũng sẽ có em đi cùng. ”

Một nụ hôn được đặt lên môi cô. Nụ hôn này có chút thương nhớ, có chút lo lắng, có chút buồn bã, có chút ngọt ngào, có chút vui mừng..

Anh lấy ra một chiếc nhẫn, đeo vào ngón áp út của cô.

I'm yours.

Dòng chữ được khắc trên chiếc nhẫn ấy.

” Lấy anh nhé, Như. ”

Cô gật đầu, mỉm cười nhìn anh.

Je suis à toi.

Em là của anh.

Và anh cũng là của em.

Tương lai của anh và em, ở nơi đó, sẽ luôn có đôi ta, nắm lấy tay nhau, vĩnh viễn không buông.

~HOÀN~

PN cuối cùng đã xong. Truyện đã chính thức khép lại. Tớ cảm ơn mọi người đã đi cùng tớ hơn 1 năm rồi. Mong tác phẩm mới sẽ được mọi người đón nhận.

Cuộc chiến học đường.

Hy, Kỳ, Mỹ, Như, các cô gái ấy đều mạnh mẽ, cũng có 1 phần trong tâm hồn rất yếu đuối, họ đã giết rất nhiều người, nhưng là do hoàn cảnh ép buộc, và họ xứng đáng để yêu và được yêu. Bảo, Lộc, Quân, Phong, họ là những con người nổi tiếng với phái nữ, luôn có người sẵn sàng vì họ mà bất chấp, nhưng họ vẫn chỉ yêu những con người đã có duyên với họ, những con người đặc biệt trong lòng họ qua những cuộc gặp gỡ đầu tiên, những cuộc tranh cãi, những khi buồn giận nhau, nhưng điều đó đã tạo nên những cặp đôi thật sự hoà hợp, thật sự yêu thương nhau. Tớ luôn muốn một kết thúc có hậu cho họ, vì là con gái, ai cũng có quyền mơ mộng mà phải không, vì những chuyện tình đó ngoài đời thật hiếm hoi, nên tớ đem nó vào câu chuyện của mình, để một cô gái nào đó khi đọc vẫn tin rằng phía trước đó, cứ đi đi, sẽ luôn có người đang chờ bạn. Mỗi cô gái, ai cũng có quyền mơ mộng về một người yêu hoàn hảo, nhưng đừng mãi mơ mộng mà quên đi thực tại, nên đừng ngồi đó mà chờ ai đến rước bạn, hãy đứng lên và tìm chàng trai để bạn xứng đáng trao gửi cả cuộc đời. Vì mọi cô gái, ai cũng xứng đáng để yêu và được yêu, nên bạn đừng quá xem thường bản thân, lo sợ sẽ không ai yêu bạn. Tin tớ đi, sẽ có một người đến và yêu bạn, yêu bạn bằng cả trái tim, yêu còn hơn cả bản thân họ nữa, vì họ muốn bù đắp những tháng ngày họ đến trễ trong cuộc đời bạn.

Tạm biệt.

Những cô gái mơ mộng.

Sài Gòn. 17.04.16. 2:14 a.m .

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cuoc-chien-hoc-duong>